திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்
ஒடுங்கக் காண்பது யோகிய ருள்ளம்
தூங்கக் காண்பது மாம்பழக் கொத்து
சுழலக் காண்பது தீந்தயிர் மத்து

கோயில்
வெளியீடு

உ

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி.

மேலகரம் மகா கவி
திரிகூடராசப்பன் கவிராயர் அவர்கள் இயற்றியது.

திருக்குற்றாலநாதசுவாமி கோயில் வெளியீடு.

ஐந்தாம் பதிப்பு.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி பிரஸ், தென்காசி.

1953. விலை ரூ. 1—8—0.

உ

சிவமயம்

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

உள்ளடக்கம்.

1. பதிப்புரை.
2. தேவாரம்: திருக்குற்றாலம்.
   திருக்குறும்பலா.
3. திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி. நூலும் குறிப்புரையும்.
4. திருக்குற்றால மாலை.
5. திருக்குற்றால ஊடல்.

உ

திருக்குற்றாலநாதர் கோயில்

திருக்குற்றாலம்.

நிர்வாகம் (1—3—'53.)

A. C. ஷண்முகநயினார் பி. ஏ, பி. எல்,
ஆட்சித் தர்மகர்த்தர்,

A. சேதுராமலிங்க முதலியார் பி. ஏ.,
நிலக்கிழார், தென்காசி.

H. நவநீதகிருஷ்ணமருதப்ப பாண்டியன்,
பெருநிலக்கிழார், ருக்மணியம்மாள்புரம்.

தர்மகர்த்தர்கள்.

V. சங்கரநாராயண பிள்ளை,
(ஆணையாளர்) எக்ஸிகியூட்டிவ் ஆபீஸர்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி.

பதிப்புரை.

குற்றாலக் குறவஞ்சியைப்போல் ஒரு குறவஞ்சி இல்லையெனப் பண்டும் இன்றும் என்றும் புகழ்தற்குரிய "திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி", நூலுடைக் கடவுளாகிய திருக்குற்றாலநாதரின் கோயில் வெளியீடு ஐந்தாவது பதிப்பாக வருகின்றது. இந்நூல் உலக வழக்கோடு ஒட்டிய தமிழில் பற்பல ரசங்களைத் தமிழுக்கே உரிய இசைகள் தாளங்களில் வைத்து எளிமையாகப் பாடப் பெற்றிருப்பதால் கற்றார், கல்லார் யாவரும் ருசியாய் அனுபவிக்கக்கூடிய தெவிட்டாத தேனென்பது அறிவுலகம் ஒக்க முடித்த முடிபு. இத்தேனை மாந்தும் நன் மக்கள் உலப்பிலா ஆனந்தமாய தேனினைச் சொரியுஞ் செல்வமாகிய திருக்குற்றாலநாதரின் பெருங்கருணைப் பேறெய்துவார்களாக.

திருக்குற்றாலம்,
1—3—'53.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்குற்றாலப்பதிகம்.

பண் — குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பார்குன்றம்நீடுயர்சாரல்வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றாலம்
அம்பால்நெய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பான்மேயநன்னகர்போலும்நமரங்காள் 1

பொடிகள்பூசித்தொண்டர்பின்செல்லப்புகழ்விம்மக்
கொடிகளோடுநாள்விழமல்குகுற்றாலம்
கடிகொள்கொன்றைகூவிளமாலைகாதல்செய்
அடிகண்மேயநன்னகர்போலும்அடியீர்காள் 2

செல்வம்மல்குசெண்பகம்வேங்கைசென்றேறிக்
கொல்லைமுல்லைமெல்லரும்பீனுங்குற்றாலம்
வில்லினொல்கமும்மதிலெய்துவினைபோக
நல்குநம்பான்நன்னகர்போலும்நமரங்காள் 3

பக்கம்வாழைப்பாய்கனியோடுபலவின்தேன்
கொக்கின்கோட்டுப்பைங்கனிதூங்குங்குற்றாலம்
அக்கும்பாம்பும்ஆமையும்பூண்டோரனலேந்தும்
நக்கன்மேயநன்னகர்போலும்நமரங்காள் 4

மலையார்சாரல்மகவுடன்வந்தமடமந்தி
குலையார்வாழைத்தீங்கனிமாந்துங்குற்றாலம்
இலையார்சூலமேந்தியகையானெயிலெய்த
சிலையான்மேயநன்னகர்போலுஞ்சிறுதொண்டீர் 5

மைம்மாநீலக்கண்ணியர்சாரல்மணிவாரிக்
கொய்ம்மாஏனலுண்கிளியோப்புங்குற்றாலம்
கைம்மாவேழத்திருரிபோர்த்தகடவுளெம்
பெம்மான்மேயநன்னகர்போலும்பெரியீர்காள் 6

நீலநெய்தல்தண்சுனைசூழ்ந்தநீள்சோலைக்
கோலமஞ்ஞைபேடையொடாடுங்குற்றாலம்
காலன்றன்னைக்காலாற்காய்ந்தகடவுளெம்
சூல்பாணிநன்னகர்போலுந்தொழுவீர்காள் 7

போதும்பொன்னும்உந்தியருவிபுடைசூழக்
கூதன்மாரிநுண்துளிதூங்குங்குற்றாலம்
மூதூரிலங்கைமுட்டியகோனைமிறைசெய்த
நாதன்மேயநன்னகர்போலும்நமரங்காள் 8

அரவின்வாயின்முள்ளெயிறேய்ப்பஅரும்பீன்று
குரவம்பாவைமுருகமர்சோலைக்குற்றாலம்
பிரமன்னோடுமாலறியாதபெருமையெம்
பரமன்மேயநன்னகர்போலும்பணிவீர்காள் 9

பெருந்தண்சாரல்வாழ்சிறைவண்டுபெடைபுல்கிக்
குருந்தம்ஏறிச்செவ்வழிபாடுங்குற்றாலம்
இருந்துண்தேருநின்றுண்சமணுமெடுத்தார்ப்ப
அருந்தண்மேயநன்னகர்போலும்அடியீர்காள் 10

மாடவீதிவருபுனற்காழியார்மன்னன்
கோடலீன்றுகொழுமுனைகூம்புங்குற்றாலம்
நாடவல்லநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்குறும்பலாப் பதிகம்.

பண் — காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூடித்தெண்ணீர்சடைக்கரந்துதேவிபாகம்
பொருந்திப்பொருந்தாதவேடத்தாற்காடுறைதல்புரிந்தசெல்வர்
இருந்தஇடம்வினவில்ஏலங்கமழ்சோலையினவண்டுயாழ்செய்
குருந்தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே 1

நாட்பலவுஞ்சேர்மதியஞ்சூடிப்பொடியணிந்தநம்பானம்மை
ஆட்பலவுந்தானுடையவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
கீட்பலவுங்கீண்டுகிளைகிளையன்மந்திபாய்ந்துண்டுவிண்ட
கோட்பலவின்றீங்கனியைமாக்கடுவனுண்டுகளுங்குறும்பலாவே 2

வாடல்தலைமாலைசூடிப்புலித்தோல்வலித்துவீக்கி
ஆடலரவசைத்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
பாடற்பெடைவண்டுபோதலர்த்தத்தாதவிழ்ந்துபசும்பொனுந்திக்
கோடன்மணங்கமழுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே 3

பால்வெண்மதிசூடிப்பாகத்தோர்பெண்கலந்துபாடியாடிக்
காலனுடல்கிழியக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்சூழ்வெற்பில்
நீலமலர்க்குவளைகண்திறக்கவண்டரற்றும்நெடுந்தண்சாரல்
கோலமடமஞ்ஞைபேடையோடாட்டயருங்குறும்பலாவே 4

தலைவாண்மதியங்கதிர்விரியத்தண்புனலைத்தாங்கித்தேவி
முலைபாகங்காதலித்தமூர்த்தியிடம்போலும்முதுவேய்சூழ்ந்த
மலைவாயசும்புபசும்பொன்கொழித்திழியுமல்குசாரல்
குலைவாழைத்தீங்கனியும்மாங்கனியும்தேன்பிலிற்றுங்குறும்பலாவே 5

நீற்றேறதுதைந்திலங்குவெண்ணூலர்தண்மதியர்நெற்றிக்கண்ணர்
கூற்றேர்சிதையக்கடிந்தாரிடம்போலுங்குளிர்சூழ்வெற்பில்
ஏற்றேனமேனமிவையோடவைவிரவியிழிபூஞ்சாரல்
கோற்றேன்இசைமுரலக்கேளாக்குயில்பயிலுங்குறும்பலாவே 6

பொன்னொத்தகொன்றையும்பிள்ளைமதியும்புனலுஞ்சூடிப்
பின்னொத்தவார்சடையெம்பெம்மானிடம்போலும்பிலையந்தாங்கி
மன்றத்துமண்முழவமோங்கிமணிகொழித்துவயிரமுந்திக்
குன்றத்தருவியயலேபுனல்ததும்புங்குறும்பலாவே 7

ஏந்துதிணிதிண்டோளிராவணனைமால்வரைக்கீழ்அடரவூன்றிச்
சாந்தமெனநீறணிந்தசைவரிடம்போலுஞ்சாரற்சாரல்
பூந்தண்நறுவேங்கைக்கொத்திறுத்துமத்தகத்திற்பொலியவேந்திக்
கூந்தற்பிடியுங்களிறுமுடன்வணங்குங்குறும்பலாவே 8

அரவினணையானுநான்முகனுங்காண்பரியவண்ணல்சென்னி
விரவிமதியணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலும்விரிபூஞ்சாரல்
மரவமிருகரையுமல்லிகையுஞ்சண்பகமுமலர்ந்துமாந்தக்
குரவமுறுவல்செய்யுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே 9

மூடியசீவரத்தர்முன்கூறுண்டேறுதலும்பின்கூறுண்டு
காடிதொடுசமணைக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்சூழ்வெற்பில்
நீடுயர்வேய்குனியப்பாய்கடுவன்நீள்கழைமேனிருத்தஞ்செய்யக்
கூடியவேடுவர்கள்கூய்விளியாக்கைமறிக்குங்குறும்பலாவே 10

கொம்பார்பூஞ்சோலைக்குறும்பலாமேவியகொல்லேற்றண்ணல்
நம்பானடிபரவுநான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
இன்பாயபாடலிவைபத்தும்வல்லார்விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பாலதீவினைகள்போயகலநல்வினைகடளராவன்றே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

பூமலி யிதழி மாலை புனைந்தகுற் றாலத்தீசர்
கோமலர்ப் பாதம் போற்றிக் குறவஞ்சித் தமிழைப்பாட
மாமதத் தருவி பாயு மலையென வளர்ந்தமேனிக்
காமலி தருப்போ லைந்து கைவலான் காவலானே. (1)

முருகக் கடவுள்.

பன்னிருகை வேல்வாங்கப் பதினொருவர் படைதாங்கப் பத்துத்திக்கும்
நன்னவவீ ரரும்புகழ மலைகளெட்டுங் கடலேழு மாடியாடிப்
பொன்னின்முடி யாறேந்தி யஞ்சுதலை யெனக் கொழித்துப் புயநான் மூன்
(றாய்த்
தன்னிருதா டருமொருவன் குற்றாலக் குறவஞ்சித் தமிழ்தந்தானே. (2)

(அரும் பதவுரை) (1) மலி-நிறைந்த. இதழி-கொன்றை. கோ-மேன்மை. மதத்தருவி-மதத்தாலாகிய அருவி. கா-காத்தல். தரு-கற்பக விருக்ஷம். ஐந்து கைவலான்-நான்கு கைகளும் துதிக்கையாகிய ஐந்தாவது திருக்கையையுமுடைய விநாயகன். காவலான்-காவலையுடையவன்.

(2) பதினொருவர் படை-பதினொரு உருத்திராகிய ஆயுதங்கள்; அவையாவன: தோமரம், கொடி, வாள், குலிசம், பகழி, அங்குசம், மணி, பங்கயம், தண்டம், வில், மழு. பத்துத்திக்கு-கிழக்கு முதலிய நான்கும், ஆகாயமும், பாதாளமும், தென்கிழக்கு தென்மேற்கு வடகிழக்கு வடமேற்கு ஆகிய நான்கும். நவவீரர்-உமாதேவியார் திருவடிச் சிலம்பினின்றுந் தோன்றிய நவசக்திகள் வயிற்றிற்பிறந்த வீரவாகுதேவர்முதலிய ஒன்பதின்மர். மலைகளெட்டு-கைலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலமலை, கந்தமாதனம். கடலேழு-நன்னீர், உவர்நீர், பால், தயிர், நெய், தேன், கருப்பஞ்சாறு ஆகிய கடல்கள். ஆடி-திருவிளையாடல் செய்து. பொன்னின் முடியாறேந்தி-பொன்போல் ஒளி வீசுகின்ற ஆறு திரு முகங்களுடைய. அஞ்சுதலை-பயப்படுதலை. ஒழித்து-கெடுத்து. இச் செய்யுளில் பன்னிரண்டு முதல் ஒன்று வரையுள்ள கீழெண்களின் பொருள் முறையே வந்திருக்கும் அழகு காண்க.

திருக்குறும்பலாவீசர்.

கிளைகளாய்க் கிளைத்தபல கொப்பெலாஞ் சதுர்வேதங் கிளைகளீன்ற
களையெலாஞ் சிவலிங்கங் கனியெலாஞ் சிவலிங்கங் கனிகளீன்ற
சுளையெலாஞ் சிவலிங்கம் வித்தெலாஞ் சிவலிங்க சொரூபமாக
விளையுமொரு குறும்பலவின் முளைத்தெழுந்த சிவக்கொழுந்தை வேண்டு
(வோமே (3)

குழல்வாய் மொழியம்மை.

தவளமதி தவழ்குடுமிப் பனிவரையின் முளைத்தெழுந்து தகைசேர்முக்கட்
பவளமலை தனிலாசை படர்ந்தேறிக் கொழுந்துவிட்டுப் பருவமாகி
யவிழுநறைப் பூங்கடப்பந் தாமரையு மின்பெருகோட் டாம்பலீன்று
குவலயம்பூத் தருள்கொடியைக் கோதைகுழல் வாய்மொழியைக் கூறு
வோமே. (4)

சமய குரவர் நால்வருள் மூவர்.

தலையிலே யாறிருக்க மாமிக் காகத்
தாங்குகட லேழழைத்த திருக்குற்றாலர்
சிலையிலே தடித்ததடம் புயத்தை வாழ்த்திச்
செழித்தகுற வஞ்சிநா டகத்தைப் பாட
அலையிலே மலைமிதக்க வேறி னானும்
அத்தியிலே பூவையங்கா ளழைப்பித் தானுங்
கலையிலே கிடைத்தபொரு ளாற்றிற்போட்டுக்
கனகுளத்தி லெடுத்தானுங் காப்ப தாமே. (5)

---

(3) கிளை-கூட்டம். சதுர்-நான்கு. களை-வளார்—பலாவின் பிஞ்சு. பலாமரம் தலவிருக்ஷம். நான்கு வேதங்களும் பலாமரமாக முளைத்தெழுந்து இறைவனைத் தொழுது நிற்பதாகத் தலபுராணங் கூறும்,

(4) தவளம்-வெண்மை. குடுமி-உச்சி. பனிவரை-இமயமலை. தகை-அழகு. முக்கட்பவளமலை-மூன்று கண்களையும் பவள நிற மேனியையு முடைய சிவன், (உவமையாகுபெயர்) 'மாற்றுவெள்ளி மலையிலொரு பவளமலை கொலுவிருக்கு மகிமை போல' என்று திருக்குற்றால ஊடலில் ஆசிரியர் சிவனைச் சிறப்பித்தது காண்க. கொழுந்துவிட்டு-வளர்ந்து. பருவம்—பக்குவம். அவிழும்-விரியும். நறை-தேன். தாமரை மாலையுடைய முருகக் கடவுளை, ஆம்பல்-யானைமுக விநாயகரை. குவலயம்-உலகம், பூத்து-உண்டாக்கி. இதில் கொடியென்றதற்கேற்பத் தாமரை, ஆம்பல், குவலயம் (நீலோற்பலம்) ஆகிய மலர்களைப் பூத்ததெனக்கூறிய சிலேடை நயம்

(5) ஆறு-கங்காநதி. மாமி-காஞ்சனமாலையாகிய மாமி. கடலேழழைத்த-இறைவனின் 64 திருவிளையாடலில் ஒன்று. சிலையில்-மலையைப் பார்க்கினும். தடித்த-பருத்த. தடம்-விஸ்தம். அலை-கடல். மலை-கல் (ஆகுபெயர்). அத்தியில்-எலும்பில். பூவை-பெண் (ஆகுபெயர்). கலையில்-தேவாரப்பதிகத்தால். ஆற்றில்-விருத்தாசலத்து மணிமுத்தா நதியில். கனம் - மேன்மை தங்கிய. குளத்தில் - திருவாரூர்க் கமலாலயத்தில். முறையே திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் மூவரையுங் குறிக்கும். கல் மிதக்காது. அத்தி பூக்காது. ஆற்றிலிட்டபொருள் குளத்தில் வாராது. எனினும் முடியாப்பொருளை முடிப்பித்ததாகக்கூறும் பொருள்நயங்காண்க.

அகத்தியமுனிவர், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

நித்தர்திரி கூடலிங்கர் குறவஞ்சி நாடகத்தை நிகழ்த்த வேண்டி
முத்தர்திரு மேனியெல்லா முருகவே தமிழுரைத்த முனியைப்பாடி
வித்தனுவி லாத்துமம்விட்டிறக்குநாட் சிலேட்டுமம் வந் தேறுவண்ணம்
பித்தனடித் துணைசேர்ந்த வாதவூரானடிகள் பேணுவோமே. (6)

நாமகள்.

அடியிணை மலருஞ் செவ்வா யாம்பலுஞ் சிவப்பினாளை
நெடியபூங் குழலு மைக்க ணீலமுங் கறுப்பினாளைப்
படிவமும் புகழுஞ் செங்கைப் படிகம்போல் வெளுப்பாஞானக்
கொடிதனைத் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சிக் கியம்புவோமே (7)

நூற்பயன்.

சிலைபெரிய வேடனுக்கு நரிக்கும் வேதச்
செல்வருக்குந் தேவருக்கு மிரங்கி மேனாட்
கொலைகளவு கட்காமங் குருத்துரோகங்
கொடியபஞ்ச பாதகமுந் தீர்த்ததாலே
நிலவணிவார் குற்றால நினைத்த பேர்கள்
நினைத்தவரம் பெறுவரது நினைக்க வேண்டிப்
பலவளஞ்சேர் குறவஞ்சி நாடகத்தைப்
படிப்பவர்க்குங் கேட்பவர்க்கும் பலனுண்டாமே. (8)

---

(6) நித்தர்-எப்பொழுதும் உள்ளவர். திரிகூடம்-திருக்குற்றாலம். முத்தர்-மலமில்லாதவர். தமிழ் உரைத்த - பல நூல்களியற்றித் தமிழ் வளர்த்த. முனி-அகத்திய முனிவர். ஆத்துமம்-உயிர். ஏறுவண்ணம்-மேற்படாத விதம். பித்தன்-சிவன். 'பித்தா பிறை சூடி' என்பது தேவாரம். இக்கவியில், வாதவூரா னென்றதற்கேற்ப வாதத்துக்கினமாகிய பித்த சிலேட்டுமங்களையும், அவற்றால் வரும் பிணிகளைப்போக்கும் வைத்தியத் தலைமையாசிரியராகிய அகத்திய முனிவரையும் கூறிய நயங் காண்க.

(7) படிவம்-திருமேனி. படிகம்-பளிங்குமணி. ஞானக்கொடி - சரசுவதி. இக்கவியில் சிவப்பு முதலிய மூன்று நிறமுள்ள அவயவங்களைத் தனித்தனி தொகுத்துக்கூறிய நயமும், குறவஞ்சியென்பதற் கியையச் சரசுவதியை ஞானக்கொடியென உருவகஞ்செய்த நயமுங்காண்க.

(8) சிலை-வில்லால். வேடன் முதலிய நால்வருக்குங் கொலை முதலிய பாதக நீக்கிய சரித்திரம் திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் வேடன் வலம் வந்த சருக்கத்திலும், மந்தமாருதச் சருக்கத்திலும், தருமசாமி சருக்கத்திலும், தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கத்திலுங்காண்க. அது - அத்திருக்குற்றாலத்தை. வேண்டி - பொருட்டு. தலத்தின் பெருமையும் தலத்தைச்சார்ந்தவர் பாவம் தீர்தலும், நினைப்பவர் நினைத்த வரம் பெறுவர் என்பதையும் விளக்குகிறது.

அவையடக்கம்.

தாரினை விருப்ப மாகத் தலைதனில் முடிக்குந் தோறும்
நாரினைப் பொல்லா தென்றே ஞாலத்தார் தள்ளுவாரோ
சீரிய தமிழ்மா லைக்குட் செல்வர்குற் றாலத்தீசர்
பேரினா லெனது சொல்லைப் பெரியவர் தள்ளார்தாமே. (9)

நூல்.

[கட்டியக்காரன் வரவு.]

தேர்கொண்ட வசந்தவீதிச் செல்வர்குற் றாலத்தீசர்
பார்கொண்ட விடையிலேறும் பவனியெச் சரிக்கைகூற
நேர்கொண்ட புரிநூன் மார்பு நெடியகைப் பிரம்புமாகக்
கார்கொண்ட முகிலேறென்னக் கட்டியக்காரன் வந்தான் (1)

இராகம் - தோடி. தாளம் - சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) பூமேவு மநுவேந்தர் தேவேந்தர் முதலோரைப்
புரந்திடுஞ்செங் கோலான் பிரம்புடையான்
(2) மாமேருச் சிலையாளர் வரதர்குற் றாலநாதர்
வாசற் கட்டியக்காரன் வந்தனனே (2)

[திரிகூடநாதர் பவனி வருதலைக் கட்டியககாரன் கூறுதல்.]

விருத்தம்.

மூக்கெழுந்த முத்துடையா ரணிவகுக்கும்
நன்னகர மூதூர் வீதி
வாக்கெழுந்த குறுமுனிக்கா மறியெழுந்த
கரங்காட்டும் வள்ளலார்சீர்த்

---

(9) தார்-பூமாலை. மாலைக்குள்-மாலைக்குள்ளிருக்கும்.

(1) தேர்கொண்ட- (மன்மதன்) தேராகக்கொண்ட. வசந்தவீதி தென்றற்காற்று வரும்தெரு. பார்கொண்ட-பூமிதேவியை மனையாளாகக் கொண்ட. விடை-விஷ்ணுவாகிய இடப வாகனம். பவனி-திருவுலா வருதலை. எச்சரிக்கை-முன் அறிவித்தல். புரி-முறுக்கிய கார்-கருநிறம். முகிலேறு-சிறந்த மேகம். கட்டியக்காரன்-புகழ் கூறுவோன்.

(1) மநுவேந்தர்-மனிதர்க்கரசர். புரந்திடும்-காக்கும். செங்கோல்-நீதி.

(2) மூக்கெழுந்த முத்து-மூக்கினிடத்துத்தோன்றிய முத்து; மூக்குத்தி. உடையார்-உடையவராகிய. அணிவகுக்கும்- (மன்மதன்) சேனையைப்பிரித்து நிறுத்தப்படும். வீதி-தெருவில். வாக்கு-தமது திருவாக்கால். எழுந்த-(இமயமலைவிட்டு) எழுந்துவந்த. மறி-மான். மறியெழுந்த கரங்காட்டலாவது: விஷ்ணுவாயிருந்தவர் சிவபிரானைக் தரிசனங்காட்டுதல்.

தேக்கெழுந்த மறை நான்குஞ் சிலம்பெழுந்த
பாதர்விடைச் சிலம்பிலேறி
மேக்கெழுந்த மதிசூடிக் கிழக்கெழுந்த
ஞாயிறுபோல் மேவினாரே.

இராகம் - பந்துவராளி. தாளம் - சாப்பு.

பல்லவி.

பவனி வந்தனரே மழவிடைப் பவனி வந்தனரே

அநுபல்லவி.

அவனிபோற்றிய குறும்பலாவுறை மவுனநாயகர் எவன நாயகர்
சிவனுமாயரி யயனுமானவர் கவனமால்விடை யதனிலேறியே (பவனி)

சரணங்கள்.

(1) அண்டர் கூட்டமு முனிவர் கூட்டமும்
அசுரர் கூட்டமு மனிதராகிய
தொண்டர் கூட்டமும் இமைப்பி லாரெனச்
சூழ்ந்து தனித்தனி மயங்கவே
பண்டை நரரிவர் தேவ ரிவரெனப்
பகுத்து நிறுவிய வேளை தொறுந்தொறும்
மண்ட லீகரை நந்தி பிரம்படி
மகுட கோடியிற் புடைக்கவே. (பவனி)

தேக்கு-நிறைவு. சிலம்பு=நூபுரம் (ஆக). விடைச்சிலம்பு-இடபமாகிய மலை. மேக்கெழுந்தமதி-மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன். கிழக்கெழுந்த ஞாயிறு-உதயகால சூரியன். இக்கவியில் சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் திசைகளைப் புணர்த்திக் கூறியதொரு நயம்.

(4) மழவிடை-இளமை தங்கிய இடப வாகனம். மவுன நாயகர்-சாத்துவிக குணமுடைய நாயகர். எவனம்-இளமைப் பருவம். (இடைக் குறை). கவனம்-வேகம். ககனம் - ஆகாயம்.

(1) இமைப்பிலார்-கண் மூடுதல் இல்லார். பகுத்து-பிரித்து, நிறுவிய வேளை-நிறுத்திய காலம். மண்டலீகரை-பூமியையாளும் அரசரது. கோடி-வரிசை. புடைக்க-அடிக்க. நந்திபிரம்படி மண்டலீகரது மகுட கோடியிற் புடைக்கவெனக் கூட்டுக.

(2) தடுப்ப தொருகரம் கொடுப்ப தொருகரந்
தரித்த சுடர்மழு விரித்த தொருகரம்
எடுத்த சிறுமறி பிடித்த தொருகரம்
இலங்கப் பணியணி துலங்கவே
யடுத்த வொருபுலி கொடுத்த சோமனும்
ஆனை கொடுத்தவி தானச்சேலையும்
உடுத்த திருமருங் கசைய மலரயன்
கொடுத்த பரிகல மிசையவே. (பவனி)

(3) தொடரு மொருபெருச் சாளி யேறிய
தோன்றல் செயப்படை தாங்கவே
யடல் குலாவிய தோகை வாகனத்
தரசு வேல்வலம் வாங்கவே
படலை மார்பினிற் கொன்றை மாலிகை
பதக்க மணியொளி தேங்கவே
உடைய நாயகன் வரவு கண்டுகண்
டுலகெலாந் தழைத் தோங்கவே. (பவனி)

---

(2) தடுப்பது-அடியார்களுக்குப் பயத்தை வரவொட்டாமல் தடை செய்வது. தரித்த-தாங்கப்பட்ட. மழு-மழுவாயுதத்தை. விரித்தது-விரித்துக்காட்டியது. மறி-மான். பணியணி-சர்ப்பாபரணம். சோமன்-வஸ்திரம். விதானச்சேலை-விரிவுள்ள வஸ்திரம். மருங்கு-இடையில். பரிகலம்-(தலையாகிய) போசன பாத்திரம். இதில் தடுக்குங்கையை அபயக்கையென்றுங் கொடுக்குங்கையை வரதக்கையென்றுங் கூறுவர். மழுவும், மானும், புலியும், ஆனையும் ஆகிய நான்கையுந் தாருகாவனத்து முனிவர்கள் சிவபிரானைக்கொல்லும்படி விடுத்தபோது அவர் முன்னிரண்டையும் இரண்டு கையிலே பிடித்து வைத்துக்கொண்டு மற்ற இரண்டையும் உரித்து அவ்விரண்டு தோல்களையும் உடையாகத் தரித்துக்கொண்ட சரிதம் கந்தபுராணம் ததீசியுத்தரப் படலத்திற் காண்க.

(3) பெருச்சாளி-கயமுகாசுரனாகிய பெருச்சாளி வாகனம். தோன்றல்-விநாயகர். படை-சேனையை. தாங்க-காக்க. அடல்-வலிமை. தோகை-மயில். வேல்வலம்-வேலாயுதத்தாலாகிய வெற்றியை. வாங்க-கொண்டுவர. படலை-விரிந்த, மாலிகை-மாலை. தேங்க-நிறைய.

(4) இடியின் முழக்கொடு படரு முகிலென
யானை மேற்கன பேரிமுழக்கமுந்
துடியின் முழக்கமும் பரந்து திசைக்கரி
துதிக்கை யாற்செவி புதைக்கவே
அடியர் முழக்கிய திருப்ப லாண்டிசை
யடைத்த செவிகளுந் திறக்க மூவர்கள்
வடிசெய் தமிழ்த்திரு முறைக ளொருபுறம்
மறைக ளொருபுறம் வழங்கவே. (பவனி)

(5) கனக தம்புரு கின்ன ரங்களி
யாசை வீணை மிழற்றவே
யனக திருமுத்தின் சிவிகை கவிகைபொன்
னால வட்டம் நிழற்றவே
வனிதை மார்பல குஞ்சம் சாமரை
வரிசை விசிறி சுழற்றவே
தனத னிந்திரன் வருணன் முதலிய
சகல தேவரும் வழுத்தவே. (பவனி)

(6) சைவர் மேவிடச் சமணர் கீழிடச்
சகல சமயமு மேற்கவே
கைவலா ழியங் கருணை மாலொடு
கமலத் தோன்புடை காக்கவே

---

(4) படரும் - நடக்கும். முகில் - மேகம். பேரி-முரசுவாத்தியம் துடி - குறிஞ்சி நிலவாத்தியம்; இஃதன்றிச் சிவபிரான் கையிலிருக்கும் உடுக்கையெனலுமாம். குற்றாலம் குறிஞ்சி நிலத்திலுளதாதலால் அந்நில வாத்தியமென்பதே மிக நல்லது. பரந்து-வியாபித்தலால். திசைக்கரி-திக்கு யானைகள். புதைக்க - பொத்த; மூட. பல்லாண்டு - மங்கலவாழ்த்தொலி. அடைத்த செவிகளும் - வாச்சியவோசையால் அடைக்கப்பட்ட காதுகளையும். மூவர் - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் முதலிய மூவர். தமிழ்த்திருமுறை - தேவாரப்பதிகங்கள். வழங்க - உலாவிவர.

(5) கனகதம்புரு - தங்கமழுத்திய ஒருவகை வீணை. கின்னரம் - ஒருவித வீணை. களி ஆசை - மகிழ்கின்ற ஆசையையுடைய. மிழற்ற - ஒலிக்க. அனக-அனந்தம். சிவிகை-பல்லக்கு. கவிகை-குடை. ஆலவட்டம்-ஒருவித குடை. நிழற்ற - நிழலைச்செய்ய. குஞ்சம் - வீசுங்குஞ்சம்; அஃதொரு விருது. சுழற்ற - சுற்றிவீச. தனதன் - குபேரன். வழுத்த - துதிக்க. அநேகம் என்பது சந்தநோக்கி அனகமென்ருயிற்று.

(6) ஏற்க-அங்கீகரிக்க. வல்-வலிய. ஆழி - சக்கராயுதம். புடை - (இரண்டு) பக்கத்திலும்.

ஐவர் நாயகன் வந்தனன் பல
வமரர் நாயகன் வந்தனன்
தெய்வ நாயகன் வந்த னன்னெனச்
சின்ன மெடுத்தெடுத் தார்க்கவே. (பவனி)

(7) சேனைப் பெருக்கமுந் தானைப் பெருக்கமுந்
தேரின் பெருக்கமுந் தாரின் பெருக்கமுந்
ஆனைப் பெருக்கமுங் குதிரைப் பெருக்கமும்
அவனி முழுதினு நெருங்கவே
மோனைக் கொடிகளின் காடு நெடுவெளி
மூடி யடங்கலும் ஒடி யிருண்டபின்
ஏனைச் சுடர்விரி யிடப கேதன
மெழுந்து திசைதிசை விளங்கவே. (பவனி)

(8) கொத்து மலர்க்குழற் றெய்வ மங்கையர்
குரவை பரவையை நெருக்கவே
யொத்த திருச்செவி யிருவர் பாடல்க
ளுலக மேழையு முருக்கவே
மத்த ளம்புயல் போன் முழங்கிட
மயில ணூர்நடம் பெருக்கவே
சத்தி பயிரவி கௌரி குழன்மொழித்
தைய லாளிட மிருக்கவே. (பவனி) 4

ஐவர்நாயகன் - பிரமன், விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேஸ்வரன். சதாசிவன் முதலிய பஞ்ச கர்த்தாக்களுக்குள் தலைமையானவன். எடுத்தெடுத்து - எடுத்துச்சொல்லி. ஆர்க்க-முழங்க.

(7) சேனை - ஆயுதம். தானை-காலாள், (பாரிசேட நியாயம்) தார் - கொடிப்படை. மோனைக்கொடிகள் : ஆதிக்கொடிகள்; அவையாவன: சிவபிரான் பிரமனாகியும் விஷ்ணுவாகியுமிருந்த காலத்துள்ள அன்னக்கொடி, கருடக்கொடிகள். காடு-மிகுதி. மூடி-மூடுதலால். இருண்டபின் - இருளடைந்த பிறகு. ஏனை-மற்றை. சுடர்விரி-ஒளி மிகுந்த. இடபகேதனம்-ரிஷபக்கொடி. விளங்க-பிரகாசிக்க. நெடுவெளியடங்கலும் ஓடி மூடியெனக்கூட்டுக. ஓடுதல்-பாத்தல்.

(8) கொத்து-பூங்கொத்திலுள்ள. குரவை-நடிக்கின்ற முழக்கம், பரவை-சமுத்திரத்தை. ஒத்த-சமானமாகிய. செவி - (திரிகூடநாதர்) காதுகளில் வசிக்கும். இருவர்-ஆகா, ஊகூ வென்னுங் கந்தருவர்கள். தும்புரு நாரதர் என்றுங் கூறுவார்கள். புயல்-மேகம். இடம்-இடப்பக்கத்தில். மயிலனூர் நடமென்பதற்குப் பொருத்தமாக மத்தள ஓசைக்கு மேக முழக்கத்தை உவமை கூறினர்.

[பவனி காணப் பெண்கள் வருதல்.]

விருத்தம்.

பாலேறும் விடையில்வருந் திரிகூடப் பெருமானார் பவனிகாணக்
காலேறுங் காமனுக்காக் கையேறும் படைப் பவுஞ்சாய்க் கன்னிமார்கள்
சேலேறுங் கலகவிழிக் கணைதீட்டிப் புருவநெடுஞ் சிலைகள் கோட்டி
மாலேற்றப் பொருதுமென்று மணிச்சிலம்பு முரசறைய வருகின்றாரே (5)

[பவனி காணவந்த பெண்கள் சொல்லுதல்.]

இராகம்-புன்னாகவராளி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) ஒருமானைப் பிடித்துவந்த பெருமானைத் தொடர்ந்துவரும்
ஒருகோடி மான்கள்போல் வருகோடி மடவார்

(2) புரிநூலின் மார்பனிவன் அயனென்பார் அயனாகிற்
பொங்கரவ மேதுதனிச் சங்கமே தென்பார்

(3) விரிகருணை மாலென்பார் மாலாகில் விழியின்மேல்
விழியுண்டோ முடியின்மேல் முடியுண்டோ வென்பார்

(4) இருபாலு நான்முகனுந் திருமாலும் வருகையால்
ஈசனிவன் றிரிகூட ராசனே யென்பார்

(5) ஒருகைவளை பூண்ட பெண்கள் ஒருகைவளை பூணமறந்
தோடுவார் நகைப்பவரை நாடுவார் கவிழ்வார்

(6) இருதனத்து ரவிக்கைதனை யரையிலுடை தொடுவார்பின்
இந்தவுடை ரவிக்கையெனச் சந்தமுலைக் கிடுவார்.

---

(5) பாலேறும்-வெண்ணிறமிகும். கால் - தென்றற்காற்று. படை-ஆயுதங்களையுடைய. பவுஞ்சு - சேனை. சிலை-வில். கோட்டி - வளைத்து. பொருதும்-போர்செய்வோம். சிலம்பு-பாதசரம். 'காலிலணியும் ஆபரணம்.' முரசு அறைய - முரசு வாத்தியம்போல் முழங்க.

(1) ஒருமான் - தாருகாவனத்து ரிஷிகள் விடுத்த ஒப்பற்ற மான். பெருமான் - திரிகூடநாதர்.

(2) புரிநூல்- பூணுநூல். அயன்-பிரமன். தனிச்சங்கம்-ஒப்பற்ற சங்கக்குழை.

(3) விழியின்மேல்விழி-நெற்றிக்கண். முடியின்மேல் முடி-தலைமேற்சடை.

(5) வளை-வளையல். கவிழ்வார்-தலை குனிவார். நாடுவார் - கண்டு.

(6) உடைதொடுவார் - சேலையாகக் கட்டுவார். சந்தம்-அழகு.

(7) கருதுமனம் புறம்போக வொருகண்ணுக்கு மையெடுத்த
கையுமா யொருகணிட்ட மையுமாய் வருவார்
(8) நிருபனிவன் நன்னகரத் தெருவிலே நெடுநேரம்
நில்லானோ வொருவசனஞ் சொல்லானோ வென்பார்
(9) மெய்வளையு மறுவுடைய தெய்வநா யகன்முடித்த
வெண்மதியும் விளங்குதெங்கள் பெண்மதிபோ லென்(பார்
(10) பைவளைத்துக் கிடக்குமிவன் மெய்வளையும் பாம்புகட்குப்
பசியாதோ தென்றலைத்தான் புசியாதோ வென்பார்
(11) இவ்வளைக்கை தோளழுந்த இவன்மார்பி லழுந்தாமல்
என்னமுலை நமக்கெழுந்த வன்னமுலை யென்பார்
(12) மைவளையுங் குழல்சோரக் கைவளைகொண் டானிதென்ன
மாயமோ சடை தரித்த ஞாயமோ வென்பார். (6)

[வசந்தவல்லி வருதல்.]

விருத்தம்.

நன்னகர்ப் பெருமான் முன்போய் நாணமுங் கலையுந்தோற்ற
கன்னியர் சநுப்போற் காட்டிக் காமவேள் கலகமூட்டிப்

---

(8) நிருபன்-திரிகூடராசன். "நில்லானோ மதனையின்னம் வெல்லானோ" என்பது பாடபேதம்.

(9) தெய்வநாயகன் முடித்த மெய்வளையு மறுவுடைய வெண்மதி யெனக் கூட்டுக. மெய்வளையு மதியென்றது, பிறைச்சந்திரனை. பெண் மதிபோல் விளங்குதென்றது, வெள்ளை ஆதலாலென்க. வெள்ளை-வெண் ணிறம் (அறியாமை).

(10) பை-படம். இவன் மெய்வளையும் பைவளைத்துக்கிடக்கும் பாம்பெனக்கூட்டுக. காற்று, பாம்புக்கு உணவாதலால் தென்றலைத்தான் புசியாதோ என்றாள்.

(11) இவன் மார்பிலழுந்தாமல் நமக்கெழுந்த வன்னமுலை என்ன முலை யெனக்கூட்டுக. நமக்கு-நம்மிடத்து. என்ன - பயனற்ற.

(12) மைவளையும்-மேகஞ்சூழும். சடை சரித்த ஞாயமாவது: சடை முடி தரித்த பெரியவர், பிறர் பொருளைத் திருடாதிருத்தல்.

(7) கன்னியர் சநுப்போற் காட்டி-பெண்களுக்கு உதவிபோலத் தன்னைக் காண்பித்து. (சநு-உதவி) காமவேள் - மன்மதனுக்கு. கலக மூட்டி-சண்டை மூளும்படி செய்து.

பொன்னணித் திலதந்தீட்டிப் பூமலர் மாலைசூட்டி
வன்னமோ கினியைக்காட்டி வசந்தமோ கினிவந்தாளே. (7)

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்.

(1) வங்காரப் பூஷணம் பூட்டித் திலதந்தீட்டி
மாரனைக்கண் ணாலே மருட்டிச்
சிங்கார மோகனப் பெண்ணாள் வசந்தவல்லி
தெய்வரம்பை போலவே வந்தாள்.
(2) கண்ணுக்குக் கண்ணிணை சொல்லத் திரிகூடக்
கண்ணுதலைப் பார்வையால் வெல்லப்
பெண்ணுக்குப் பெண்மயங்கவே வசந்தவல்லி
பேடையன்னம் போலவே வந்தாள்.
(3) கையாரச் சூடகமிட்டு மின்னாரை வெல்லக்
கண்ணிலொரு நாடக மிட்டு
ஒய்யார மாக நடந்து வசந்தவல்லி
யோவியம் போலவே வந்தாள்
(4) சல்லாப மாது லீலர் குற்றால நாதர்
சங்க நெடு வீதிதனிலே
உல்லாச மாது ரதிபோல் வசந்தவல்லி
யுருவசியும் நாணவே வந்தாள். (8)

மோகினியைக்காட்டி- (திருமாலாகிய) மோகினிப்பெண்ணின் அழகைத் தன்னுடம்பிலே அலங்காரம்செய்து காண்பித்து, வசந்தமோகினி- வசந்தவல்லி. பொன்னணித் திலதந்தீட்டிப் பூமலர் மாலை சூட்டி, வன்ன மோகினியைக்காட்டி, கன்னியர் சநுப்போற்காட்டிக் காமவேள் கலக மூட்டி வசந்தமோகினி வந்தாளெனக் கூட்டுக.

(1) வங்காரப்பூஷணம் - பொன்னாபரணம்.

(2) இணை-சமானம். பார்வையால்-பார்த்தலால். பேடை-பெட்டை.

(3) சூடகம்-கைவளை. கண்ணிலொரு நாடகம்-கண்பார்வையாலே மருளச்செய்கின்ற ஒப்பற்ற நடனம். ஓவியம்-சித்திரம். "ஓவியநேராகவே வந்தாள்" என்றும் பாடம். கண்ணில் நாடகம்: ஓவியம்: நயங்காண்க.

(4) சல்லாப மாது - சரசகுணத்தையுடைய உமாதேவியிடத்து. லீலர் - லீலைசெய்கின்றவர். சங்கநெடுவீதி - நீண்ட சங்க வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட தெரு; மேல் வருவனவுமது. உல்லாசம் - மகிழ்ச்சி.

இராகம்—பைரவி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) இருண்ட மேகஞ்சுற்றிச் சுருண்டு சுழியெறியுங்
கொண்டையாள் குழை
யேறி யாடிநெஞ்சைச் சூறையாடும் விழிக்
கெண்டையாள்.
திருந்து பூமுருக்கி னரும்பு போலிருக்கும்
இதழினுள் வரிச்
சிலையைப் போல் வளைந்து பிறையைப் போலிலங்கு
நுதலினுள்.

(2) அரம்பை தேசவில்லும் விரும்பி யாசைசொல்லும்
புருவத்தாள் பிறர்
அறிவை மயக்குமொரு கருவ மிருக்குமங்கைப்
பருவத்தாள்.
கரும்பு போலினித்து மருந்துபோல் வடித்த
சொல்லினுள் கடல்
கத்துந் திரைகொழித்த முத்து நிரை பதித்த
பல்லினுள்.

(3) பல்லி னழகை யெட்டிப் பார்க்கு மூக்கிலொரு
முத்தினுள் மதி
பழகும் வடிவுதங்கி யழகு குடிகொளு
முகத்தினுள்,

---

(1) இருண்ட - கரிய. சுருண்டு - வளைந்து. சுழியெறியும் - நெறித்தலைச்செய்யும். குழை - காதில். ஆடி - விளையாடி. நெஞ்சை - (ஆடவர்) மனத்தை. சூறையாடும் - கொள்ளை கொள்ளும். இதழ் - அதரம். வரிச்சிலை - வரிந்து கட்டிய வில். கெண்டை - ஒருவித மீன். (கயல்)

(2) அரம்பை தேச வில் - தேவலோகத்து இந்திர தநுசு. மருந்து - அமிழ்தம். வடித்த - தெளித்தெடுத்த. கத்தும்-முழங்கும். நிரை - வரிசையாக. திரை - அலை.

(3) ஒரு முத்து - மூக்குத்தி. மதிபழகும் வடிவு - சந்திரன் வந்து பழகிக்கொள்ளும் உருவம்: சந்திரனைவிட அழகுடையவளென்றது.

வில்லுப் பணிபுனைந்து வல்லிக் கமுகைவென்ற
கழுத்தினாள் சகம்
விலையிட்டெழுதியின்ப நிலையிட்டெழுதுந்தொய்யி
லெழுத்தினாள்.

(4) கல்லுப் பதித்ததங்கச் செல்லக் கடகமிட்ட
செங்கையாள் எங்குங்
கச்சுக் கிடக்கினுந்தித் திச்சுக்கிடக்குமிரு
கொங்கையாள்
ஒல்லுங் கருத்தர்மனக் கல்லுஞ் சுழிக்குமெழி
லுந்தியாள் மீதில்
ஒழுங்கு கொண்டுளத்தை விழுங்கு சிறியரோம
பந்தியாள்.

(5) துடிக்கு ளடங்கியொரு பிடிக்கு ளடங்குஞ்சின்ன
இடையினாள் காமத்
துட்ட னரண்மனைக்குக் கட்டுங் கதலிவாழைத்
தொடையினாள்
அடுக்கு வன்னச்சேலை யெடுத்து நெறிபிடித்த
உடையினாள் மட
அன்ன நடையிலொரு சின்ன நடைப்பயிலும்
நடையினாள்.

(6) வெடித்த கடலமுதை யெடுத்து வடிவுசெய்த
மேனியாள் ஒரு
வீமப் பாகம்பெற்ற காமப் பாலுக்கொத்த
சீனியாள்

வில்லு - ஒளி; இதில் உ - சாரியை. வல்லி - படர்கொடி, சகம் விலையிட்டு - உலகத்தை விலைபேசி. நிலையிட்டு - நிலைநிறுத்தி. தொய்யிலெழுத்து - சந்தனக்குழம்பாலெழுதுமெழுத்து.

(4) கடகம் - கைவளை. கச்சு - முலைக்கச்சு; (கைத்து). தித்திச்சு-இனித்து. ஒல்லும் - மனமடக்கும். சுழிக்கும் - சுருளும். உந்தி - கொப்பூழ். பந்தி - வரிசை.

(5) துடி - உடுக்கு. பிடி - கைப்பிடி. நெறிபிடித்த - கொய்து பிடித்த. அடுக்குவன்னச்சேலையாகிய உடையினையுடையாள் எனக்கூட்டுக.

(6) வெடித்த - மிக முழங்கிய வடிவு - அழகாக. வீமப்பாகம் - வீமன் கையாற்சமைக்கும் பக்குவம். அது நளபாகம்போலவொன்று. காமப்பால்-ஆசையாகியபால்: ஆசைப்பகுப்பு. சீனி - ஒருமதுரப்பொருள். இங்கே பாலுஞ் சீனியுஞ் சேர்த்த பொருத்தங் காண்க.

பிடித்த சுகந்தவல்லிக் கொடிப்போல் வசந்தவல்லி
பெருக்கமே சக்தி
பீட வாசர்திரி கூட ராசர்சித்தம்
உருக்குமே. (9)

[வசந்தவல்லி பந்தடித்தல்]

விருத்தம்.

வித்தகர் திரிகூ டத்தில் வெளிவந்த வசந்தவல்லி
தத்துறு விளையாட்டாலோ தடமுலைப் பணைப்பி னாலோ
நத்தணி கரங்கள் சேப்ப நாலடி முன்னே யோங்கிப்
பத்தடி பின்னே வாங்கிப் பந்தடி பயில்கின் றாளே. (10)

இராகம் - பைரவி. தாளம் - சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) செங்கையில் வண்டு கலின்கலி னென்று செயஞ்செய
மென்றாட இடை
சங்கத மென்று சிலம்பு புலம்பொடு தண்டை
கலந்தாட இரு
கொங்கை கொடும்பகை வென்றன மென்று குழைந்து
குழைந்தாட மலர்ப்
பைங்கொடி நங்கை வசந்த சவுந்தரி
பந்து பயின்றாளே.

சுகந்தம் - நல்ல வாசனையுடைய. பெருக்கம் - (அழகின்) மிகுதி. சக்திபீட வாசர் - (அறுபத்து நான்கு சக்திபீடத்தி லொரு சக்திபீடம் திருக்குற்றலத்தில் உள்ளது; அந்தச்) சக்திபீடத்தில் வசிப்பவராகிய.

(10) தத்துறு - தாவுகின்ற. பணைப்பு - பருமை. நத்து - சங்க வளையல். (ஆகுபெயர்). சேப்ப - சிவப்ப. முன்னேயோங்கி - முன்னேறிச் சென்று. பயில்கின்றாள் - பழகுகின்றாள். வித்தகர் - அறிஞர்.

(1) வண்டு - வளையல். ஆட - ஒலிக்க. சங்கதம் - சந்தேகம். சிலம்பு - பாதசரம். புலம்பொடு - ஒலித்தலுடனே. பகை - (பந்தாகிய) பகையை. குழைந்து குழைந்து - நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து. ஆட - அசைய

(2) பொங்கு கனங்குழை மண்டிய கெண்டை புரண்டு
புரண்டாடக் குழல்
மங்குலில் வண்டு கலைந்தது கண்டு மதன்சிலை
வண்டோட இனி
யிங்கிது கண்டுல கென்படு மென்படு மென்றிடை
திண்டாட மின்னர்ப்
பங்கய மங்கை வசந்த சவுந்தரி
பந்து பயின்றாளே.

(3) சூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு தோள்வளை
நின்றாடப் புனை
பாடக முஞ்சிறு பாதமு மங்கொரு பாவனை
கொண்டாட நய
நாடகமாடிய தோகை மயிலென நன்னகர்
வீதியிலே யணி
யாடக வல்லி வசந்த வொய்யாரி
யடர்ந்து பந் தாடினளே,

(4) இந்திரை யோவிவள் சுந்தரி யோதெய்வ ரம்பையோ
மோகினியோ மன
முந்திய தோவிழி முந்திய தோகர முந்திய
தோவெனவே உயர்
சந்திர சூடர் குறும்பல வீசுரர் சங்கணி
வீதியிலே மணிப்
பைந்தொடி நாரி வசந்தவொய் யாரிபொற்
பந்து கொண் டாடினளே. (11)

---

(2) கனங்குழை - கனத்த காதணியில். மண்டிய - நெருங்கிய. கெண்டை - கண் (ஆகுபெயர்). குழல் மங்குலில் - கூந்தலாகிய மேகத்தில். மதன் சிலைவண்டு - மன்மதன் கருப்புவில்லிற் கட்டிய கயிறாகிய வண்டு. என்படும் - என்ன பாடு படும். திண்டாட - கலக்கப்பட.

(3) சூடகம் - கைவளை. வால்வளை - வெள்ளிய வளையல். தோள்வளை - தோட்காப்பு. பாவனை - சமானம். ஆடகவல்லி - பொன்வல்லிக் கொடி. ஒய்யாரி - அழகுடையவள்.

(4) இந்திரை - இலக்குமி. சுந்தரி - இரதி, சந்திர சூடர் - சந்திரனைத் தரித்தவர். 'மன.........வெனவே', நயங்காண்க. பைந்தொடிநாரி- பச்சை வளையலணிந்த பெண்.

இதுவுமது. விருத்தம்.

கொந்தடிப்பூங் குழல்சரிய நன்னகரில் வசந்தவல்லி கொடிய காமன்
முந்தடிபிந் தடியிடைபோய் மூன்றடி நா லடிநடந்து முடுகி மாதர்
சந்தடியிற் றிருகியிட சாரிவல சாரிசுற்றிச் சகிமார் சூழப்
பந்தடிக்கும் பாவனையைப் பார்க்கவய னாயிரங்கண் படைத்தி லானே. (12)

இதுவுமது.

தரு. இராகம் - காம்போதி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பந்தடித்தனளே வசந்த சுந்தரி விந்தை யாகவே (பந்)

சரணங்கள்.

(1) மந்தர முலைக ளேச லாட மகரக் குழைக ளூச லாடச்
சுந்தர விழிகள் பூச லாடத் தொங்கத் தொங்கத் தொங்கத்
தொம்மெனப் (பந்)

(2) பொன்னி னொளிவில்வந்துதாவிய மின்னி னொளிவுபோலவே
சொன்ன யத்தினை நாடி நாடித் தோழியருடன் கூடிக் கூடி
நன்ன கர்த்திரி கூடம் பாடி நகுர்தத் திகுர்தத் தகுர்தத்
தொம்மெனப் (பந்) (13)

[வசந்தவல்லி திரிகூடநாதரைக் காணுதல்.]

விருத்தம்.

வருசங்க வீதி தன்னில் வசந்தபூங் கோதை காலில்
இருபந்து குதிகொண்டாட இருபந்து முலைகொண்டாட

---

(12) கொந்து அடி பூ - பூங்கொத்தினடியிலுள்ள மலர். முந்தடி - முற்பக்கம். பிந்தடி-பிற்பக்கம். இடை - இடத்தில். இடையென்பதனை யிரண்டிடத்துங்கூட்டுக. முடுகி - விரைந்து. சந்தடியில் - கூட்டத்தில். திருகி - திரும்பி. இடசாரி - இடச்சுற்று. வலசாரி - வலச்சுற்று. பாவனை-அலங்காரம். (தாற்பரியம்) விந்தை - ஆச்சரியம். technique. கவனிக்க.

(1) மந்தர முலை - பருத்த முலை. ஏசல் - பழிமொழிக்கிடமாக. ஆட - அசைய. மகரக்குழைகள் - மகர குண்டலங்கள். ஊசலாட - போக்குவரவு செய்ய. பூசலாட - கலகஞ்செய்ய. தொங்க.........தொம்மென - ஒலிக்குறிப்பு.

(2) ஒளிவு - பிரகாசம். திரிகூடம் பாடி - திருக்குற்றாலத்தின் கீர்த்தியைப் படித்து. நகுர்த......தொம்மென - ஒலிக்குறிப்பு.

(14) காலின் குதி இருபந்து கொண்டாட எனக்கூட்டுக. குதி - குதிக்கால். முலை இரு பந்து கொண்டாட எனக்கூட்டுக. குதிக்கால்களுக்கும் முலைகளுக்கும் பந்து உவமையாதலா லிங்ஙனங்கூறினர்.

ஒரு பந்து கைகொண் டாட ஒரு செப்பி லைந்துபந்துந்
தெரிகொண்டு வித்தை யாடுஞ் சித்தரை யெதிர்கொண்
டாளே (14)

இராகம்-அடாணா. ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

இந்தச் சித்த ராரோ வெகு
விந்தைக் கார ராக விடையி லேறி வந்தார் (இந்த)

சரணங்கள்.

(1) நாகம் புயத்திற் கட்டி நஞ்சு கழுத்திற்கட்டிக்
காக மணுகாம லெங்குங் காடு கட்டிப்
பாகந் தனிலொரு பெண் பச்சைக்கிளிபோல் வைத்து
மோகம் பெற வொருபெண் முடியில் வைத்தார். (இந்த)

(2) மெய்யிற் சிவப்பழகுங் கையில் மழுவழகும்
மையார் விழியார் கண்டால் மயங்காரோ
செய்ய சடையின் மேலே திங்கட் கொழுந்திருக்கப்
பையை விரிக்கு தம்மா பாம்பு சும்மா. (இந்த)

(3) *அருட்கண் பார்வை யாலென் னங்கந் தங்கமாக
உருக்கிப் போட்டார் கண்ட வுடனேதான்

ஒரு செப்பில் - மாயை யென்கிற ஒரு செப்பினுள்ளே. மறைத்தலைச் செய்தலால் மாயையைச் செப்பாக உருவகித்தார். ஐந்து பந்தாவன - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயமென்பன. தெரிகொண்டு - தெரிந்து கொண்டு வித்தையாடும் - (மேற்கூறிய செப்பினுள்ளே மறைத்தும் வெளிப்படுத்தியும் விநோத) விளையாடலைச்செய்யும். மறைத்தல் - உள்ளொடுக்குதல். வெளிப்படுத்தல் - மீளச்சிருட்டி செய்தல். நிலமுதலியவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன ஆதலால் அவற்றைப் பந்தாக உருவகித்தார்.

(1) காடுகட்டி - காடு கட்டலாவது: குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் மிருகம், பறவைகள் வராமல் தடை செய்தல். பெண் - குழல்வாய்மொழியம்மை. பெண் - கங்கை.

(2) திங்கட்கொழுந்து - பிறைச்சந்திரன். இருக்க-உயிரோடிருக்க. (அதையுண்ணாமல்) பையை - படத்தை.

(3) பார்வையால் - பார்த்தலால்.

---

* அரிக்கண் பார்வையாலே யனங்கன் றங்கமாக என்றும் பாடம்.

பெருக்கம் பார்க்கி லெங்கள் திருக்குற் றாலர் போலே
யிருக்கு திவர்செய் மாயம் ஒருக்காலே (இந்த) (15)

[தோழிகள் சொல்லைக்கேட்டு வசந்தவல்லி மோகங்கொள்ளுதல்]

விருத்தம்.

திங்களை முடித்தார் கண்டாய் திரிகூடச் செல்வர் கண்டாய்
எங்குள சித்துக் கெல்லாம் இறையவ ரிவரே யென்று
நங்கைமார் பலருங் கூறு நன்மொழித் தேறல் மாந்தி
மங்கையாம் வசந்தவல்லி மனங்கொண்டாள் மயல்கொண்
[டாளே. (16)

இராகம் - புன்னாகவராளி. ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) முனிபரவு மினியானோ (வேத) முழுப்பலவின் கனிதானோ
கனியில்வைத்த செந்தேனோ (பெண்கள்) கருத்துருக்க வந்தானோ
தினகரன்போற் சிவப்பழகும் (அவன்) திருமிடற்றிற் கறுப்பழகும்
பனகமணி யிருகாதும் (கண்டால்) பாவையுந்தா னுருகாதோ.

(2) வாகனைக்கண் டுருகுதையோ (ஒரு) மயக்கமதாய் வருகுதையோ
மோகமென்ப திதுதானோ (இதை) முன்னமேநா னறிவேனோ
ஆகமெல்லாம் பசந்தேனே (பெற்ற) அன்னை சொல்லுங்கசந்தேனே.
தாகமின்றிப் பூணேனே (கையில்) சரிவளையுங் காணேனே.

[தோழிகள் புலம்பல்.]

விருத்தம்.

நடைகண்டா லன்னந் தோற்கு நன்னகர் வசந்தவல்லி
விடைகொண்டா னெதிர்போய்ச் சங்க வீதியிற் சங்கந் தோற்றாள்

---

(16) சித்து - மாயவித்தை. மொழித்தேறல் - சொல்லாகிய தேனை, மாந்தி - உண்டு.

(1) முனி - அகத்திய முனிவன். தினகரன் - சூரியன். மிடறு - கழுத்து. பனகம் - பாம்பு (இடைக்குறை.)

(2) வாகன் - அழகுடையவன். ஆகம் - உடல். பூணேன் - பொருந்தேன். சரிவளை - சரியாகிய வளையல் (இருபெயரொட்டு).

(18) விடை - இடபவாகனம். சங்கம் - வளையல்.

சடைகொண்டா னுடைதான் கொண்டு தன்னுடை கொடுத்தா ளையன்
உடைகொண்ட வழக்குத் தானோ ஊர்கின்ற தேர்கொண் டாளே. (18)

இராகம்—தோடி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) *ஆசைகொண்டு பாரில் வீழ்ந்தாள் நேசமா னென்பார் விளை*
யாடாள் பாடாள் வாடா மாலை சூடாள்கா ணென்பார்
பேசி டாத மோச மென்ன மோசமோ வென்பார் காமப்
பேயோ வென்பார் பிச்சோ வென்பார் மாயமோ வென்பார்.

(2) *ஐயோ என்ன செய்வ மென்பார் தெய்வமே யென்பார் களைப்*
பாச்சோ வென்பார் மூச்சே தென்பார் பேச்சேதோ வென்பார்
கையிற்றிரு நீறெடுப்பார் தையலா ரெல்லாஞ் சூலக்
கையா திரி கூடநாதா கண்பாரா யென்பார். (19)

[வசந்தவல்லியைப் பாங்கிகள் உபசரித்தல்.]

விருத்தம்.

வானவர் திருக்குற் றாலர் மையலால் வசந்த வல்லி
தானுடல் சோர்ந்தா ளென்று தமனிய மாடஞ் சேர்த்து
மேனியா ரழகு தோற்ற மின்னனார் விழுந்த பேரைக்
கூனைகொண் டமிழ்த்து வார்போற் குளிர்ச்சியால் வெதுப்புவா
ரே. (20)

சடைகொண்டான் உடை-சடாதரராகிய திரிகூட நாதரது வஸ்திரம்; அஃதாவது: திகம்பரம்; நிருவாணம். தன்னுடை கொடுத்தாள்-(வசந்தவல்லி) தன்னுடைய சேலையைக் கொடுத்தனள் ஆகி; அஃதாவது: சேலையை யிழந்தாளென்றபடி. ஐயன் - (அத்) திரிகூட நாதர். உடைகொண்ட வழக்குத்தானோ - (தன்) சேலையைக் கவர்ந்துகொண்ட முறையினாலோ. ஊர்கின்ற தேர்கொண்டாள் - (அவர்) நடத்துகின்ற ரதமாகிய பூமியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டாள்; அஃதாவது; விரகத்தாலே சேலையவிழ்ந்து போய்விட்டபடியால் நாணத்தால் மானத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுப் பூமியிற் குப்புற விழுந்தாளென்பது. 'கொடுத்தாளையன்' என்றும் பாடம். இதுவே சிறந்தது. சடைகொண்டான்-திரிகூடநாதன் உடைகொண்டு - வசந்தவல்லியின் சேலையைக்கொண்டு. தன் உடை - தன்னுடைய திக்காடையைக் கொடுத்தான் என்று பொருள் கொள்க. வசந்தவல்லியைத் திரிகூடநாதன் தம் வடிவழகால் மயக்க அவள் மயக்கமிகுதியால் தன்னுடையவிழ்ந்ததையும் அறியாதவளாயினாள்.

(1) *நேசமான் - அன்புடைய வசந்தவல்லி. வாடாமாலை - இரத்னாபரணம். பிச்சு - பித்து, பயித்தியம்.*

(2) *களைப்பு - சோர்வு. கையாற்றிருநீரெடுப்பாரென்றும் பாடம்.*

(20) *தமனியம் - பொன். அழகுதோற்றம் - அழகின் பொலிவுடைய. கூனைகொண்டு - நீரிறைக்கும் சாலால். அமிழ்த்துவார் - (நீரினுள்ளே) அழுத்துவார்.*

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) முருகு சந்தனக் குழம்பு பூசுவார் விரகத்தீயை
மூட்டி மூட்டி விசிறி வீசுவார்
கருகு தேயுட லுருகு தேயென்பார் விரித்த பூவுங்
கரியு தேமுத்தம் பொரியு தேயென்பார்.

(2) அருகி லிருந்து கதைகள் நடத்துவார் எடுத்து மாதர்
அணைத்து வாழைக் குருத்திற் கிடத்துவார்
பெருகு நன்னகர்க் குறும்ப லாவினூர் வசந்த மோகினி
பெருநி லாவி னொடுக லாவினாள். (21)

[வசந்தவல்லி சந்திரனை நிந்தித்தல்.]

விருத்தம்.

பெண்ணிலே குழன்மொழிக்கோர் பங்குகொடுத்
தவர்கொடுத்த பிரமை யாலே
மண்ணிலே மதிமயங்கிக் கிடக்கின்றே
னுனக்குமதி மயக்கந் தானோ
கண்ணிலே நெருப்பை வைத்துக் காந்துவா
ருடன்கூடிக் காந்திக் காந்தி
விண்ணிலே நெருப்பை வைத்தாய் தண்ணிலாக்
கொடும்பாவி வெண்ணி லாவே. (22)

இராகம் - வராளி. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) தண்ணமு துடன் பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே யந்தத்
தண்ணளியை யேன்மறந்தாய் வெண்ணிலாவே

---

(1) முருகு - வாசனை.

(2) அருகில் - பக்கத்தில். நடத்துவார் - தொடர்ந்து சொல்லுவார். குறும்பலாவினூர் பெருநிலாவினொடு வசந்தமோகினி கலாவினாளெனக் கூட்டுக. நிலாவினொடு - சந்திரனிடத்தில். கலாவினாள் - கோபங்கொண்டாள்.

(22) பெண்ணிலே - பெண்களுக்குள்ளே. பிரமை - மயக்கம். மதி மயக்கம் - அறிவுமயக்கம். காந்துவார் - சுடுகின்ற திரிகூடநாதர். தண் இலா - குளிர்ச்சியில்லாத.

(1) தண் அளி - குளிர்ந்த குணம். பாற்கடலிலிருந்து தோன்றிய அமிழ்தத்துடன் பிறந்தாய்.

பெண் ணுடன் பிறந்ததுண்டே வெண்ணிலாவே யென்றன்
பெண்மைகண்டுங் காயலாமோ வெண்ணிலாவே.

(2) விண்ணிலே பிறந்ததற்கோ வெண்ணிலாவே எரு
விட்டுநா னெறிந்ததற்கோ வெண்ணிலாவே
கண்ணில் விழியாதவர்போல் வெண்ணிலாவே மெத்தக்
காந்தியாட்டம் ஆடுகிறாய் வெண்ணிலாவே

(3) ஆகடியஞ் செய்தல்லவோ வெண்ணிலாவே நீதான்
ஆட்கடியன் போற்குறைந்தாய் வெண்ணிலாவே
மோகன் வரக்காணே னென்றால் வெண்ணிலாவே யிந்த
வேகமுனக் கானதென்ன வெண்ணிலாவே.

(4) நாகமென்றே யெண்ணவேண்டாம் வெண்ணிலாவே யிது
வாகுகுழற் பின்னல்கண்டாய் வெண்ணிலாவே
கோகனக வீறழித்தாய் வெண்ணிலாவே திரி
கூடலிங்கர் முன்போய்க்காய்வாய் வெண்ணிலாவே(23)

[வசந்தவல்லி மன்மதனை நிந்தித்தல.]

விருத்தம்.

தண்ணிலா மௌலிதந்த மையலா னதையறிந்துந் தையலார்கள்
எண்ணிலாப் பகையெடுத்தா ரிந்நகரை நன்னகரென்றெவர் சொன்னாரோ

பெண் - இலக்குமியாகிய பெண். உண்டே - உண்டல்லவா.

(2) விண்ணிலே பிறந்ததற்கோ சுடுகிறாய் என்றது, மண்ணிலே பிறந்திருந்தால் இட ஒற்றுமையினாலாவது சுடாதிருப்பா யென்றபடி. எருவிட்டு நானெறிந்ததற்கோ என்றது நல்ல நாயகன் கிடைக்கவேண்டுமென்று சிறு பிராயத்தில் நான் உன்னைப் பூசிக்கும்போது எருவைவிட்டெறிந்ததனாலோ என்பது; அஃதாவது: கன்னிப்பெண்கள் பிறைச்சந்திரனை நல்ல நாயகன் கிடைக்கவேண்டுமென்று எருப்பொடியைத்தூவிப் பூசித்து வணங்குதல் பண்டைக்காலத்து வழக்கு: இது பற்றியே கோவைத் துறைகளிற் பிறைதொழுகென்ற லென்னு மொரு துறையுமுண்டு. காந்தியாட்டம் - சூட்டு விளையாட்டு. ஆடுகிறாய் - விளையாடுகிறாய்.

(3) ஆகடியம் - அநியாயம். ஆட்கடியன் - மனிதனுக்கு அடிமைக்காரன். இஃதன்றி நெடுநாட்சென்ற பாம்பென்பாருமுளர்; அது உடல் மிகக்குறுகியுள்ளது. மோகன் - மோகத்தையுண்டுபண்ணிய திரிகூடநாதர். வேகம் - கோபம்.

(4) வாகு - அழகு. குழற்பின்னல் - கூந்தலைப் பின்னிவிட்ட சடை; அது பார்வைக்குக் கரும் பாம்புபோலிருக்கும். கோகனகவீறு - தாமரை மலரின் பெருமையை. அழித்தாய் - கெடுத்தவனே. காய்வாய் - சுடுவாய்.

(24) மௌலி - சடையையுடைய திரிகூடநாதர். இந்நகரை - இந்த அநியாயத்தையுடைய ஊரை. நன்னகரென்று - நல்லவூரென்று. 'நன்னகர்' என்பது திருக்குற்றாலத்தின் 21 வேறு பெயர்களில் ஒன்று.

அண்ணலார் திரிகூட நாதரென்ப தென்னளவு மமைந்திடாரோ
வெண்ணிலாக் குடைப்பிடித்து மீனகே தனம்பிடித்த வேனிலானே (24)

இராகம்—எதுகுலகாம்போதி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) கைக்கரும்பென்ன கணையென்ன நீயென்ன மன்மதா—இந்தச்
செக்கரும் பாவி நிலாவுமே போதாதோ மன்மதா
மைக்கருங் கண்ணு ளிரதிக்கு மால்கொண்ட மன்மதா-விடை
வல்லார்க்கு மால்கொண்டாற் பொல்லாப்பென்மேலுண்டோ
[மன்மதா.

(2) திக்கெலாந் தென்றற் புலிவந்து பாயுதே மன்மதா-குயிற்
சின்னம் பிடித்தபின் அன்னம் பிடியாதே மன்மதா
அக்கா ளனுஞ்சகி வெட்காம லேசுவாள் மன்மதா-அவள்
அல்லாமற் றியொரு பொல்லாத நீலிகாண் மன்மதா.

(3) நேரிழை யாரையு மூரையும் பாரடா மன்மதா-கண்ணில்
நித்திரை தானொரு சத்துரு வாச்சுதே மன்மதா
பேரிகை யேயன்றிப் பூரிகை யேன்பிள்ளாய் மன்மதா-சிறு
பெண்பிள்ளை மேற்பொரு தாண்பிள்ளை யாவையோ மன்மதா.

திரிகூடநாதர் - பெண்களைச்சேரத்தலைவராயுள்ளவர். என்னளவும். என்மட்டிலும். அமைந்திடாரோ - பொருந்தமாட்டாரோ. கேதனம்-கொடி. வேனிலானே - வேனிற்காலத்துக்குரிய மன்மதனே.

(1) என்ன என்பது, எதற்கென்னும் பொருளில் வந்தது. கணை - அம்பு. செக்கரும் - செவ்வானமும். மால் - ஆசை. பொல்லாப்பு - குற்றம்.

(2) சின்னம் - எக்காளம். பிடித்த - கைப்பற்றிய. பிடியாது - ஏற்காது. வெட்காமல் - நாணமல்.

(3) நேரிழையாரையும் ஊரையும் பாரடா என்றது, பெண்களும் ஊரிலுள்ள மற்றவர்களும் எனக்காக வருந்துகின்றார்கள்; அவர்கள் பொருட்டாவது எனக்கிரக்கஞ்செய்யென்பது. பேரிகை - கடலாகிய முரசு. பூரிகையேன் - ஊது குழல் எதற்கு. பிள்ளாய் - சிறுவனே.

---

* அயர்த்திட்டாரோ என்றும் பாடம். அயர்த்தல் - மறத்தல்.

(4) வார்சடை யீதல்ல கார்குழற் பின்னல்காண் மன்மதா-நெற்றி
வந்தது கண்ணல்ல சிந்தூர ரேகைபார் மன்மதா
நாரியங் காளர் தென் னாரிய நாட்டினர் மன்மதா-எங்கள்
நன்னகர்க் குற்றாலர் முன்னமே செல்லுவாய் மன்மதா. (25)

[வசந்தவல்லியைப் பாங்கி வினவுதல்]

விருத்தம்.

படியே ழுடையார் திரிகூடப் படைமா மதனைப் பயிற்றியசொல்
அடியேன் சகியா யிருக்கையிலே யதுநான் பயின்று லாகாதோ
கொடியே மதுரம் பழுத்தொழுகு கொம்பே வம்பு பொருதமுலைப்
பிடியே யெமது குடிக்கொருபெண் பிள்ளாய் கருத்துவிள்ளாயே (26)

[வசந்தவல்லி பாங்கிக்குச் சொல்லுதல்.]

இராகம்-கல்யாணி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) மெய்யர்க்கு மெய்யர் திரிகூட நாயகர் மீதில் மெத்த
மையல்கொண் டேனந்தச் செய்தியைக் கேளாய் நீ பாங்கி
செய்ய சடையுந் திருக்கொன்றை மாலையழகும் அவர்
கையில் மழுவுமென் கண்ணைவிட் டேயகலாவே.

(2) கங்கைக்கொழுந்தணி தெய்வக்கொழுந்தை நான் கண்டுகுளிர்
திங்கட் கொழுந்தையுந் தீக்கொழுந் தாக்கிக்கொண்டேனே

---

(4) வார் - நீண்ட. குழற்பின்னல் - சடை. சிந்தூரரேகை-சிந்தூரப் (சிவப்பு) பொட்டு. ஆரிய நாடு - பாண்டிய நாட்டில் உட்பிரிவாயுள்ள நாடுகளிலொன்று. குற்றாலர் முன்னமே செல்லுவாய் என்றது, அவர்தான் உனக்குப் பகைவர்; அவரிடம்போய் சண்டை செய்யென்பது.

(26) படிஏழு - ஏழுலகம். படை - சேனை. பயிற்றிய சொல் - படிப்பித்த வார்த்தை. சகியாய் - தோழியாகி. பயின்றால் - படித்துக்கொண்டால். (பயிற்றிய சொல்லது எனக்கூட்டுக). அது: பகுதிப்பொருள் விகுதி. வம்பு - முலைக்கச்சு. பொருத - மோதிய. பிள்ளாய் - பிள்ளையே. விள்ளாய் - சொல்லுவாய்.

(1) செய்ய - சிவந்த.

(2) கங்கைக்கொழுந்து - இளம்பருவக்கங்கை. தெய்வக்கொழுந்து - தேவதைகளுக்கெல்லாந் தலைமையாயுள்ளவன். திங்கட்கொழுந்து-பிறைச் சந்திரன். தீக்கொழுந்து - கொடிய அக்கினிச்சுவாலை.

சங்கக் குழையாரைச் சங்க மறுகினிற் கண்டு இரு
செங்கைக்குட் சங்கமுஞ் சிந்தி மறுகிவிட் டேனே.

(3) மன்றற் குழவி மதியம் புனைந்தாரைக் கண்டு சிறு
தென்றற் குளவி தினங்கொட்டக் கொட்டநொந் தேனே
குன்றச் சிலையாளர் குற்றால நாதர்முன் போனேன் மதன்
வென்றிச் சிலைகொடு மெல்லமெல் லப்பொரு தானே.

(4) பெம்மானை நன்னகர்ப் பேராஜ வீதியிற்கண்டு அவர்
கைம்மானைக் கண்டு கலையை நெகிழவிட் டேனே
செம்மேனி தன்னிற் சிறுகறுப் பாரை நான் கண்டு இப்போ
தம்மாவென் மேனி யடங்கலு மேகறுத் தேனே.

(5) வெள்ளி விடையில் வியாளம் புனைந்தாரைக்கண்டு சிந்தை
நள்ளிய திங்களை ஞாயிறு போலக்கண் டேனே
எள்ளள வூணு முறக்கமு மில்லாரைக் கண்டு நானும்
ஒள்ளிய வூணு முறக்கமு மற்றுவிட் டேனே. (27)

[வசந்தவல்லியைப பாங்கி பழித்தல்]

விருத்தம்.

தரைப்பெண்ணுக் கணிபோல் வந்த தமனியக்கொடியே மாதர்
துரைப்பெண்ணே வசந்தவல்லி சொன்னபே தைமைக்கென் சொல்வேன்
வரைப்பெண்ணுக் காசை பூண்டு வளர்சங்க மறுகினூடே
நரைத்தமா டேறுவார்க்கோ நங்கைநீ மயல்கொண்டாயே. (28)

சங்கமறுகு - சங்க வீதி (மறுகு - குறுந்தெரு) சங்கமும் வளையலும் மறுகுதல் - மனங்குழம்புதல்.

(3) மன்றல் - மணம். குழவி - இளமை. குளவி-ஒரு விஷசெந்து. குன்றச்சிலையாளர் - மலைவில்லையாளுதலையுடையவர்.

(4) பெம்மான் - சிவபெருமான். பேர் - பெரிய. கலை - சேலை, ஆண்மான். சிறுகறுப்பு - (கழுத்திலுள்ள விஷமாகிய) சிறிய கறுநிறம்.

(5) வெள்ளி-வெண்மையுடையதாகிய. வியாளம் - பாம்பு. நள்ளிய- சிநேகித்த. திங்களை - சந்திரனை. ஞாயிறு - சூரியன். இதில் வெள்ளி முதலிய நான்கு வாரங்களையும் ஒழுங்குபடுத்திக்கூறிய வியல்பு காண்க. ஒள்ளிய - மாசற்ற. ஊண் - உணவு.

(28) அணி - ஆபரணம். தமனியம் - பொன். மாதர் துரைப் பெண்ணே - பெண்ணரசியே. பேதைமை - அறியாமை. வரை - மலை. நரைத்த - வெளுத்த,

[வசந்தவல்லி திரிகூடநாதரைப் புகழ்ந்து பாங்கிக்குக் கூறுதல்.]

இராகம்-சௌராஷ்டிரம். ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) மன்னவர்குற் றாலர்செய்தி யின்னமின்னங்
கேளாயோ மானே அவர்
வாகனத்தின் மால்விடைக்கு லோகமொக்க
வோரடிகாண் மானே
சன்னிதியின் பேறல்லவோ பொன்னுலகிற்
றேவர்செல்வ மானே தினஞ்
சந்திரருஞ் சூரியரும் வந்திறங்கும்
வாசல்கண்டாய் மானே.

(2) நன்னகரி லீசருக்கு நான்றானே
ஆசை கொண்டேன் மானே பல
கன்னியரு மாசைகொண்டார் பன்னியரு
மாசைகொண்டார் மானே
தென்னிலங்கை வாழுமொரு கன்னிகைமண்
டோதரியாள் மானே அவர்
பொன்னடியிற் சேர்ந்தணைய என்னதவஞ்
செய்தாளோ மானே. (29)

---

(1) வாகனத்தின் - வாகனங்களுக்குள். மால்விடைக்கு - விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்துக்கு. ஒக்க-முழுதும். பேறு - விசேடம். கண்டு - பார்த்து. ஆய் - (அவரது பெருமையை) ஆராய்வாய்.

(2) பன்னியர் - தாருகாவனத்து, ரிஷி பத்தினிகள். மண்டோதரி-இராவணன் மனைவி; இவள் பஞ்ச கன்னியரிலொருத்தி. பொன்னடி-பொன்போலுந்திருவடி. மண்டோதரி பொன்னடியிற் சேர்ந்தணைந்த சரிதமாவது: பூர்வமொரு காலத்தில் திருவுத்தரகோசமங்கையில் அநேக சிவனடியார்களுக்குச் சிவபிரான் சிவஞானபோதம் உபதேசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது இலங்கையில் மண்டோதரி சிவபிரானை வரும்படி நினைத்தனள்; அது தெரிந்த சிவபிரான் சிவனடியார்களை நோக்கித் 'தற்சமயம் மண்டோதரி யென்னை வரும்படி நினைக்கின்றாள். நான் போகாதிருந்தால் அக்கினியில் மூழ்கிவிடுவாள். நான் அங்கே போய்ச் சேர்ந்தவுடன் என்னுடைய பாதத்தை யவள் பரிசிக்கும்போது இந்தத் தீர்த்தத்தில் அக்கினி யுண்டா' மென்று சொல்லிச் சிவஞானபோதச்சுவடியை யொரு சிவ

இதுவுமது. விருத்தம்.

வேரிலே பழம்பழுத்துத் தூரிலே சுளைவெடித்து வெடித்த தீந்தேன்
பாரிலே பாதாள கங்கைவந்த தெனக்குதித்துப் பசுந்தேன் கங்கை
*நீரிலே பெருகுகுறும் பலாவிலே கொலுவிருக்கு நிமல மூர்த்தி
பேரிலே பிரமைகொண்ட பெண்களிலே நானுமொரு பெண்கண்டாயே. (30)

[பாங்கி வசந்தவல்லியை நியாயம் வினவுதல்.]

விருத்தம்.

வசந்தவுல் லாசவல்லி வல்லிக்கு வல்லி பேசி
பசந்ததோர் பசப்புங்கண்டாய் பரமர்மே லாசைகொண்டாய்
நிசந்தருந் திருக்குற் றால நிரந்தர மூர்த்தியுன்பா
லிசைந்திடக் கரும மேதோ இசையநீ யிசைத்தி டாயே. (31)

[வசந்தவல்லி வருந்திக்கூறுதல்]

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) புரத்துநெருப்பை மூவர்க் கவித்தவர் மையல்கொண்டவென்
னெருத்தி காம நெருப்பை யவிக்கிலார்

ணடியார் கையிற்கொடுத்து விட்டு மண்டோதரி யிருப்பிடத்தக் கெழுந்தருளினர்; அவள் சிவபிரானை வணங்கிச் 'சுவாமி யிதுவரை நீரெழுந்தருளத் தாமதித்ததற் கென்ன அபராதஞ் செய்தே'னென்று அவரது திருவடியைத் தீண்டி ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டாளென்பது; மேலே கூறிய தீர்த்தந்தான் திருவுத்தரகோசமங்கையிலிப்போது அக்கினி தீர்த்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. இவை திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணத்திற்கண்டவை.

(30) பாரிலே-பூமிமேலே. தேன்கங்கை நீரிலே பெருகு - சிவமது கங்கை நீரினிடத்து (வந்து) பெருகப்படுகின்ற. பிரமை-மயக்கம்.

(31) வல்-வலிய. இக்கு-கரும்பு. வல்லி-அளவு. பேசி - பேசுதலுடையவளே. பசந்ததோர் பசப்பு - மிகுந்த பசலை நிறம். கண்டாய்-உண்டு பண்ணிக்கொண்டாய். நிரந்தர மூர்த்தி - சதாசிவன். இசைந்திட - பொருந்துதற்கு. கருமம் - நியாயம்.

(1) புரத்து நெருப்பை - திரிபுரத்தில் எரியுந்தீயை. மூவர்க்கு - சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி என்னும் மூன்றசுரருக்கு; (இம்மூவரும் சிவபிரான் றிருவாயிற் காவலராக இருக்கின்றனர்) அவித்தவர் - கெடுத்தவர்.

---

*நீரிலே சுனைபெருகு குறும்பலாக்கொலுவென்றும் பாடம்,

பருத்த மலையைக் கையி லிணக்கினார் கொங்கை யான
பருவ மலையைக் கையி லிணக்கிலார்.

(2) அஞ்சு தலைக்கு ளாறு தலைவைத்தார் எனது மனதில்
அஞ்சு தலைக்கொ ராறு தலைவையார்
நஞ்சு பருகி யமுதங் கொடுத்தவர் எனது வாள்விழி
நஞ்சு பருகி யமுதம் கொடுக்கிலார்.

(3) தேவர் துரைதன் சாபந் தீர்த்தவர் வன்ன மாங்குயிற்
சின்னத் துரைதன் சாபந் தீர்க்கிலார்
ஏவ ரும்புகழ் திருக்குற் றாலர்தாம் சகல பேர்க்கும்
இரங்கு வாரெனக் கிரங்கிலார் பெண்ணே. (32)

[பாங்கி வசந்தவல்லிக்குப் புத்தி கூறுதல்.]

விருத்தம்.

நன்னகர்த் திருக்குற் றால நாதர்மே லாசை பூண்டு
சொன்னவர்க் கிணங்க வார்த்தை சொல்லவும் படித்துக்கொண்
(டாய்

பருத்த மலை - மகாமேருமலை. இணக்கினார் - வசப்படுத்திக்கொண்டார்.

(2) தலைக்குள் - தலையினிடத்து. ஆறு - கங்கை நதி. தலை - முதன்மை (யாக). அஞ்சுதலைக்கு - பயப்படுதலினிடத்து. ஆறுதலை-பயந்தணிதலை. அஞ்சுதலையென்பதில், ஐ சாரியை. பருகி - (தாம்) உண்டு. அமுதங் கொடுத்தவர் - (தேவர்களுக்கு) அமிழ்தத்தைக் கொடுத்தவர். விழிநஞ்சு - கண்ணாகியவிடத்தை. பருகி - அங்கீகரித்து (தாற்பரியம்). அமுதம் - (அதரபானமாகிய) அமுதம். இதில், அஞ்சு ஆறு நஞ்சு அமுதம் என்னும் முரணலங்காரங்காண்க.

(3) தேவர்துரை - இந்திரன். சாபம் - தக்கன் யாகத்தில் முனிவரிட்ட சாபம். வன்னம் - நிறமுள்ள. மாங்குயிற் சின்னத்துரை-மாமரத்திலுள்ள குயிலாகிய எக்காளத்தையுடைய அரசனாகிய மன்மதன். சாபம் - கருப்பு வில்லை. தீர்க்கிலார்-ஒடிக்கின்றாரில்லை.

(33) சொன்னவர்க்கு - (நீ மயல் கொண்டது குற்றமென்று) கூறியவர்களுக்கு. இணங்க - பொருத்தமாக.

சன்னிதி விசேஷஞ் சொல்லத் தக்கதோ மிக்க தோகாய்
என்னிலா னதுநான் சொன்னே னினியுன திச்சைதானே (33)

[வசந்தவல்லி பாங்கியைத் தூதனுப்புதல்.

இராகம் - காம்போதி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

தூதுநீ சொல்லி வாராய் பெண்ணே குற்றாலர்முன்போய்த்
தூதுநீ சொல்லி வாராய்.

அநுபல்லவி.

ஆதிநாட் சுந்தரர்க்குத் தூதுபோனவர் முன்னே (தூதுநீ)

சரணங்கள்.

(1) உறங்க உறக்கமும் வாராது மாயஞ் செய்தாரை
மறந்தால் மறக்கவுங் கூடாது பெண்சென்ம மென்று
பிறந்தாலும் பேராசை யாகா தஃதறிந்துஞ்
சலுகைக் காரர்க்காசை யானே னிப்போது (தூதுநீ)

(2) நேற்றைக்கெல் லாங்குளிர்ந்து காட்டி யின்று கொதிக்கும்
நித்திரா பாவிக்கென்ன போட்டி நடுவே யிந்தக்
காற்றுக்கு வந்ததொரு கோட்டி விரக நோய்க்கு
மாற்று மருந்து முக்கண் மருந்தென்று பரஞ்சாட்டி (தூதுநீ)

(3) வந்தாலிந் நேரம்வரச் சொல்லு வராதிருந்தால்
மாலையா கிலுந்தரச் சொல்லு குற்றால நாதர்

மிக்க - உயர்ந்த. தோகாய் - மயில்போலும் பெண்ணே. என்னில் - என்றால்.

(1) மாயம்-வஞ்சனை. சலுகைக்காரர்க்கு-பெருமையுடைய திரிகூட நாதரிடத்தில். "சலுகைக்காரர்க்காசையானேனிப்பொழுதே" என்றும் பாடம்.

(2) கொதிக்கும் - சுடும். நித்திராபாவி - உறக்கமாகிய பாவி. போட்டி - விரோதம். நடுவே-(இந்தநித்திரையின்) மத்தியில். காற்றுக்கு-தென்றலுக்கு. கோட்டி-குணக்கேடு. முக்கண்மருந்து - திரிநேத்திர பார்வையாகிய அமுதம். பரஞ்சாட்டி - பொறுப்புக்கட்டி; அஃதாவது: கடமை கூறுதல்.

தந்தாலென் னெஞ்சைத் தரச்சொல்லு தராதிருந்தால்
தான் பெண்ணா கியபெண்ணை நான் விடே னென்று.
(தூதுசீ) (34)

[வசந்தவல்லி திரிகூடநாதர் சமயத்தைப் பாங்கிக்குச்சொல்லுதல்.]

விருத்தம்.

செவ்வேளை யீன்றருள்வார் சிலைவேளை வென்றருள்வார் திரும்பத்தாமே
யவ்வேளை யழைத்தருள்வா ரகங்கார மிகுதலா லறவ ரேவுங்
கைவேழ முரித்தவர்குற் றாலர்கொலு வமருக்குங் காணொ ணாதால்
வெவ்வேளை பலவுமுண்டு வியல்வேளை நான்சொலக்கேள் மின்னாளே.
(35)

இராகம்-பியாகடை ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) திரிகூட ராசருக்குத் திருவனந்தல் முதலாகத்
தினமுமொன் பதுகாலங் கொலுவிற் சகியே.

(2) பெரிதான அபிஷேக மேழுகா லமுமொருவர்
பேசுதற்குச் சமயமல்ல கண்டாய் சகியே.

நெஞ்சு-மனம். தான் பெண்ணாகிய பெண்ணை - தான் ஆணாயிருந்து மோகினியாகிய அத் திரிகூடநாதரது மனைவியை; அஃதாவது: மோகினியாகிய பெண் மால் ஆதலால் அந்த மாலென்பது. சிலேடைவகையால் மாலென்பது இங்கே ஆசையெனக் கண்டுகொள்க. 'தான் பெண்ணாகிய பெண்ணை நான் விடேனென்று சொல்லு' என்று ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

(35) சிலை வேளை - கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை. அவ்வேளை - அந்த மன்மதனை, அழைத்து-(அருவமாக) வரவழைத்து. அறவர்-தாருகாவனத்து முனிவர். கைவேழம்-துதிக்கையுடைய யானை. காணொணாது-பார்க்கமுடியாது. வெவ்வேளை - கொடிய வேளை; காலமல்லாத காலம். வியல்வேளை - விரிவான வேளை; கூட்டமில்லாத சமயம் "அவ்வேளை யழைத்தருள்வா ரவர்வேளை யொருவருக்குமறியொணாதால்" என்றும் பாடம்.

(1) ஒன்பது காலம் - திருவனந்தல், உதயமார்த்தாண்டம், விழா பூசை, சிறுகாலசந்தி, காலசந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரக்ஷை, அர்த்தசாமம், ஏகாந்தம்; இவற்றுள் முன்னைய ஆறும் பகற்காலம். பின்னைய மூன்றும் இராக்காலம்.

(2) ஏழு காலம்: மேற்கூறியவற்றுள் திருவனந்தலும் ஏகாந்தமுமல்லாத காலங்கள். கண்டாய் - காண் என்னும் அசைச்சொல்லின் மரூஉ; இஃதன்றிப் பார்த்தறிந்துகொள்வாய் எனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். தெரிந்திருக்கிறாய் என்பதுமாம்.

(3) வருநாளி லொருமூன்று திருநாளும் வசந்தனும்
மாதவழி வருஷவழிச் சிறப்புஞ் சகியே.

(4) ஒருநாளுக் கொருநாளில் வியனாகக் குழன்மொழிப்பெண்
உகந்திருக்குங் கொலுவேளை கண்டாய் சகியே.

(5) பெத்தரிக்க மிகுந்த திருக் குற்றால நாதலிங்கர்
பெருங்கொலுவிற் சமயமறி யாமற் சகியே.

(6) சித்தரொடு தேவகணஞ் சிவகணங்கள் தடைசெய்யத்
திருவாசற் கடைநிற்பார் சிலபேர் சகியே.

(7) அத்தலையிற் கடந்தவர்கள் நந்திபிரம் படிக்கொதுங்கி
ஆட்கொண்டார் குறட்டில்நிற்பார் சிலபேர் சகியே.

(8) மைக்கருங்கண் மாதர்விட்ட வண்டுகளுங் கிள்ளைகளும்
வாசல்தொறுங் காத்திருக்குங் கண்டாய் சகியே.

(9) கோலமகு டாகமசங் கரவிசுவ நாதனருள்
குற்றாலச் சிவராம நம்பிசெயுஞ் சகியே.

---

(3) வருநாளில் - வரப்பட்ட தினங்களுக்குள். மூன்று திருநாள் - சித்திரை விசுத் திருவிழா, ஐப்பசி விசுத் திருவிழா, மார்கழி மாதம் திருவாதிரைத்திருவிழா. - வசந்தன் - சித்திரைமாதம் வசந்தோற்சவம். மாதவழிச்சிறப்பு-பிரதோஷம், அமாவாசை, பௌர்ணமி. வருஷவழிச்சிறப்பு - கார்த்திகை மாதம் பவித்திர உற்சவம், ஆடிமாதம் சோதி, சித்திரைச் சதையம், புரட்டாசி நவராத்திரி, வைகாசி மூலம், விசாகம்; தைப்பூசம் முதலிய விசேட பூசைகள்,

(4) வியனாக - அதிகமாக. உகந்து - மகிழ்ந்து.

(5) பெத்தரிக்கம் - கருவம்; அஃதாவது: தமக்குமேலொருவரில்லாமை.

(6) கடை - இடத்தில்.

(7) ஆட்கொண்டார் குறடு - திருநந்திதேவ ரிருப்பிடத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ளது.

(8) விட்ட - (தூதாகச்) செலுத்திய, கிள்ளை - கிளி.

(9) மகுடாகமம் - சைவாகமமிருபத்தெட்டினொன்று; இவ்வாகமப் படியே திருக்குற்றாலத்து ஆலயமும் பூசையுமிருக்கின்றன. நம்பி - அருச்சகன்; பூசை செய்வோன். 'கோலமறையோதிய' என்றும் பாடம்.

(10) பாலாறு நெய்யாறா யபிஷேக நைவேத்யம்
பணிமாறு காலமுங்கொண் டருளிச் சகியே.
(11) நாலுமறைப் பழம்பாட்டு மூவர்சொன்ன திருப்பாட்டும்
நாலுகவிப் புலவர்புதுப் பாட்டுஞ் சகியே.
(12) நீலகண்டர் குற்றாலர் கொண்டருளு நிறைகொலுவில்
நீக்கமிலை யெல்லார்க்கும் பொதுக்காண் சகியே.
(13) அப்பொழுது குற்றாலர் தேவியுடன் கொலுவிருப்பார்
ஆசைசொலக் கூடாது கண்டாய் சகியே,
(14) முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவார் வந்து நின்று
முயற்சிசெயுந் திருவனந்தல் கூடிச் சகியே.
(15) கொப்பழகு குழைமடந்தை பள்ளியறை தனிலிருந்து
கோயில்புகு மேகாந்த சமயஞ் சகியே.
(16) மைப்பழகு விழியாயென் பெருமாலை நீ சொல்லி
மருமாலை வாங்கியே வாராய் சகியே. (36)

[வசந்தவல்லி கூடலிழைத்தல்.]

கொச்சகம்.

தெண்ணீர் வடவருவித் தீர்த்தத்தார் செஞ்சடைமேல்
விண்ணீர் புனைந்தார் விரகவெம்மைக் காற்றாமற்

---

(10) பணிமாறுகாலம் - அபிஷேக நைவேத்தியங்களை மாறிமாறிச் செய்யுங்காலம்

(11) மறை - வேதம். மூவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய மூவர். திருப்பாட்டு - தேவாரம்; பண்டைக்காலத்தில் தேவாரம் திருப்பாட்டென்றே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நாலுகவி - ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம்.

(12) நீக்கம் - விலக்கம்.

(14) முப்பொழுது - காலை, உச்சி, மாலையாகிய திரிகாலம்; மற்றைக் காலங்களெல்லாம் இம்மூன்றினுள்ளடக்கம். திருமேனி தீண்டுவார் - ஆதிசைவப்பிராமணர். முயற்சி - தொழில்.

(15) குழை - காதையுடைய. ஏகாந்தசமயம் - தனிச்சமயம்.

(16) மைப்பழகு - மையினிடத்துப்பழகுகின்ற. மாலை - ஆசையை. மருமாலை-மணக்கின்ற (கொன்றை) மாலை. வாராய் - வருவாயாக.

(37) ஆற்றாமல்-ஆற்றமாட்டாமல்; வருத்தமுற்று.

கண்ணீர் நறும்புனலாக் கைவளையே செய்கரையா
உண்ணீரிற் கூட லுரைக்கிணறு செய்வாளே. (37)

சிந்து.

இராகம் - பந்துவராளி. தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

(1) பாடியமறை தேடிய நாயகர் பன்னகர்பணி நன்னகர்நாயகர்
பாவலர்மனுக் காவலர் நாயகர் பதஞ்சலி பணிதாளர்
(2) கோடியமதி சூடியநாயகர் குழல்மொழிபுணை ரழகியநாயகர்
குறும்ப லாவினிற் கூடுவ ராமெனிற் கூடலேநீ கூடாய்
(3) கஞ்சனை முகில் மஞ்சனை நொடித்தவர் காமனைச்சிறு
(சோமனை முடித்தவர்
காரணமறை யாரணம் படித்தவர் கருதிய பெருமானர்

நறும் - நல்ல. வளையே - வளையலே. செய்கரையார் - செய்யப்பட்ட கரையாக. உண்ணீரில் - உள்ளேயிருக்குங் (காமக்) குணத்தால். கூடல் - கூடலிழைத்தலால். கூடலிழைத்தலாவது: விரகங்கொண்ட பெண்கள் பூமியில் மணலைப் பரப்பிக் கண்களை மூடிக்கொண்டு தம்முடைய நான்கு விரல்களையுமடக்கிச் சுட்டுவிரலால் வட்டமாகக்கீறிக், கீறும்போது ஊன்றிய இடத்தில் சுட்டுவிரல் நுனிவந்து பொருந்தியதாவென்று பார்த்தல். அங்ஙனம் பொருந்துவது, நாயகன் வருவானென்பதற்கும், பொருந்தாதது, வரமாட்டானென்பதற்கும் அறிந்துகொள்ளுங்குறி. உரைக்கிணறு - உரையடுக்கி வட்டமாகக் கட்டப்பட்ட கிணறு. இங்கே வசந்தவல்லி செய்த உரைக்கிணறாவது: மணலில் வட்டமாகக்கீறும்போது கைவளையல்கள் ஒன்றின்மேலொன்று வீழ்ந்து கரையாக அக்கரை நடுவினில் கண்ணீர் வீழ்ந்து நல்ல தண்ணீராகப் பெருகச்செய்தது.

(1) பன்னகர்-பாதாளவுலகத்தார். நன்னகர்-திருக்குற்றாலம். மநுக்காவலர் - மனு நீதியையுடைய அரசர். பதஞ்சலி - ஒரு முனிவர்.

(2) கோடிய - வளைந்த. கூடுவராமெனில் - சேர்வாரானல். கூடலே - கூடற்குறியே. கூடாய் - மேற்கூறியபடி ஒன்று சேர்வாயாக. ஒன்றுசேர்தலாவது: மேலே கூறியபடி யல்லாமல் இரண்டு கையையும் தரையிலே பதித்து முகங்கவிழ்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் இரண்டு கையுஞ்சிறிது சிறிதாக நெருங்கிவந்து பொருந்துதலென்பாருமுளர்; எனவே, கூடற்குறி யிரண்டுவிதமாதல் காண்க.

(3) கஞ்சனை - பிரமனை. முகில்மஞ்சனை - மேகம்போலுங் கரிய அழகுடைய இராவணனை. நொடித்தவர் - அழித்தவர்; அழித்தலாவது: பிரமன் தலையொன்றைக் கிள்ளுதலும், இராவணன்றலை பத்தையும் பூமியிலேயழுத்தி வருத்துதலுமாம். காமனை - மன்மதனை. சோமனை-சந்திரனை. முடித்தவர் - அழித்தவர், தரித்தவர். மறையாரணம் - மறையாகிய வேதம். படித்தவர் - பூமியிலுள்ள முனிவர்.

(4) குஞ்சரமுதற் பூசித்த நாயகர் குறுமுனி தமிழ் நேசித்த நாயகர்
குறும்ப லாவினிற் கூடுவ ராமெனிற் கூடலே நீ கூடாய் (38)

[குறி சொல்லுங் குறத்தி வருதல்.]

விருத்தம்.

ஆடல்வளை வீதியிலே யங்கணர்முன் போட்டசங்க மரங்குவீட்டில்
தேடல்வளைக்குங் குறிபோற் கூடல்வளைத்திருந்து வல்லிதியங்கும்போதிற்
கூடல்வளைக் கரமசைய மாத்திரைக்கோ லேந்திமணிக் கூடைதாங்கி
மாடமறு கூடுதிரி கூடமலைக் குறவஞ்சி வருகின் றாளே. (39)

இதுவுமது. ஆசிரியப்பா.

சைவமுத் திரையை வானின்மேற் றரிக்குந்
தெய்வமுத் தலைசேர் திரிகூட மலையான்
வான்புனல் குதட்டு மடக்குரு கினுக்குத்
தேன்புரை யேறுஞ் சித்திரா நதியான்
ஏரிநீர் செழிக்க வாரிநீர் கொழிக்கு
மாரிநீர் வளர்தென் னாரிய நாட்டான்
கன்னிமாப் பழுத்துக் கதலிதேன் கொழித்துச்
செங்நெல்காத் தளிக்கு நன்னகர்ப் பதியான்
ஓரா யிரமறை யோங்கிய பரியான்
ஈரா யிரமருப் பேந்திய யானையான்

---

(4) குஞ்சரமுதல் - ஆனை முதலிய மிருகம் பறவைகள்.

(39) ஆடல்-வெற்றி. வளைவீதி - சங்கவீதி. போட்டசங்கம் - கீழே தவறவிட்ட வளையல்களை. தேடல்-தேடுதற்காக. வளைக்குங் குறிபோல் - வளைவுசெய்யப்படும் அடையாளம்போல. கூடல் வளைத்து - கூடற்குறியை வட்டமாகச் செய்து. வல்லி - வசந்தவல்லி. கூடல் - சேர்தலையுடைய. மாடம் - மாளிகைகளையுடைய. மறுகூடு - வீதியின் நடுவிலே. குறவஞ்சி - குறச்சாதிப்பெண். அங்கணர் - சிவன்.

(40) 1–5 சைவ முத்திரை - சூலக்குறி. தெய்வம் - தெய்வத் தன்மை. மடக்குருகு - இளநாரை. தேன்புரையேறுஞ் சித்திராநதியென்றது, தேனருவி சித்திராநதியிற் கலந்துவருதலாமெனக. ஏரி - குளம் வாரிநீர் - கடற்சலத்தை. கொழிக்கும் - (கொண்டுவந்து) கொட்டும். 'சித்திர நதியான்' என்றும் பாடம்.

6 – 10. மாரிநீர்-மேகத்தின் குணம். கன்னிமா - இளமாமரம். ஓங்கிய மறைப்பரியானெனக்கூட்டுக. மறைப்பரி - வேதக்குதிரை. மருப்பு - கொம்பு. யானை - அயிராவணமாகிய யானை.

சேவக விருது செயவிடைக் கொடியான்
மூவகை முரசு முழங்குமண் டபத்தான்
அண்டகோடிகளை யாணையா லடக்கிக்
கொண்டல்போற் கவிக்குங் கொற்றவெண்குடையான்
வாலசுந் தரிகுழல் வாய்மொழி யருட்கட்
கோலவண் டிணங்குங் கொன்றைமா லிகையான்
பூவளர் செண்பகக் காவளர் தம்பிரான்
தேவர்கள் தம்பிரான் றிருவருள் பாடி
யிலகுநீ றணிந்து திலகமு மெழுதிக்
குலமணிப் பாசியுங் குன்றியும் புனைந்து
சலவைசேர் மருங்கிற் சாத்திய கூடையும்
வலதுகைப் பிடித்த மாத்திரைக் கோலு
மொழிக்கொரு பசப்பு முலைக்கொரு குலுக்கும்
விழிக்கொரு சிமிட்டும் வெளிக்கொரு பகட்டுமா
யுருவசி யரம்பை கருவமு மடங்க
முறுவலின் குறும்பான் முனிவரு மடங்க
சமணிக்கு முரையாற் சபையெலா மடங்கக்
கமணிக்கு மவருங் கடைக்கண்ணா லடங்க
கொட்டிய வுடுக்குகோ டாங்கிக் குறிமுதன்
மட்டிலாக் குறிகளுங் கட்டினா லடக்கிக்
கொங்கண மாரியங் குச்சலர் தேசமுஞ்
செங்கைமாத் திரைக்கோற் செங்கோல் நடாத்திக்
கன்னடந் தெலுங்கு கலிங்க ராச்சியமுந்
தென்னவர் தமிழாற் செயத்தம்ப நாட்டி
மன்னவர் தமக்கு வலதுகை நோக்கி

---

12 – 14. மூவகை முரசு - படை முரசு, கொடைமுரசு, விவாக முரசு. கவிக்கும் - உள்ளடக்கிக்காக்கும்.

16 – 20. இணங்கும் - பொருந்தும். தம்பிரான் - திரிகூடநாதர். திலகமுமெழுதி-பொட்டுமிட்டு. குலம்-(தன்) குலத்துக்குரிய. இலகு-ஒளி.

21 – 23. சலவை - வெளுப்புச் சேலை. மொழிக்கு - பேச்சுக்கு. பசப்பு - சாரம், நயம்.

26 – 28. சமணிக்கும் - சமப்படுத்திப்பேசும். கட்டு - ஒருவகைக் குறி.

(32) மாத்திரைக்கோற் செங்கோல் - மாத்திரைக் கோலாகிய செங்கோல்.

யின்னகை மடவார்க் கிடதுகை பார்த்துக்
காலமுன் போங்குறி கைப்பல னாங்குறி
மேலினி வருங்குறி வேண்டுவார் மனக்குறி
மெய்க்குறி கைக்குறி விழிக்குறி மொழிக்குறி
(40) யெக்குறி யாயினு மிமைப்பினி லுரைக்கு
மைக்குறி விழிக்குற வஞ்சி வந்தனளே. (40)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

சிலைநுதலிற் கஸ்தூரித் திலதமிட்டு நறுங்குழலிற் செச்சைசூடிக்
கொலைமதர்க்கண்மையெழுதிமாத்திரைக் கோல்வாங்கி மணிக்கூடை தாங்கி
முலைமுகத்திற் குன்றிமணி வடம்பூண்டு திரிகூட முதல்வர் சாரல்
மலைதனிற்பொன் வஞ்சிகுற வஞ்சியப ரஞ்சிகொஞ்சி வருகின்றாளே. (41)

இதுவுமது.

இராகம்—தோடி. தாளம்—சாப்பு.

பல்லவி.

வஞ்சி வந்தனளே மலைக்குற வஞ்சி வந்தனளே

அநுபல்லவி.

வஞ்சி யெழிலப ரஞ்சி வரிவிழி நஞ்சி முழுமற நெஞ்சி பலவினி
லஞ்சுசடைமுடி விஞ்சையமலனை நெஞ்சில்நினைவொடு மிஞ்சுகுறிசொல —
வஞ்சி வந்தனளே மலைக்குற வஞ்சி வந்தனளே

---

(41) நறும் - நல்ல. செச்சை - வெட்சிப்பூ; அது குறிஞ்சிநிலப்பூ. வாங்கி - கொண்டு. பொன் - அழகு. அபரஞ்சி - உருக்கியோடவிட்ட பொன் போன்றவள். மதர் - செருக்கு.

(42) விழிநஞ்சி - கண்ணாகிய நஞ்சுடையவள். மறநெஞ்சி - வீரமனமுடையவள். விஞ்சை - அறிவுருவாகிய. மிஞ்சுகுறி - அதிகக்குறி.

சரணங்கள்.

வல்லைநிகர்முலை யில்லையெனுமிடை வில்லையனநுதல் முல்லைபொருநகை
வல்லியெனவொரு கொல்லிமலைதனில் வல்லியவளினு மெல்லியிவளென
வொல்லிவடகன டில்லிவரைபுகழ் புல்லிவருகுறி சொல்லிமதுரித
நல்லிபணிமலை வல்லிகுழன்மொழிச் செல்விபுணர்பவர் கல்விமலைக்குற (வஞ்சி)

குன்றிவிடுமழை மின்களெனநிரை குன்றிவடமுலை தங்கவே
மன்றல்கமழ்சிறு தென்றல் வரும்வழி நின்றுதாள மிலங்கவே
யொன்றிலிரதியு மொன்றின்மதனனு மூசலிடுகுழை பொங்கவே
யென்றுமெழுதிய மன்றினடமிடு கின்றசரணினர் வென்றிமலைக்குற (வஞ்சி)

ஆடுமிருகுழைத் தோடுமொருகுழற் காடுமிணைவிழி சாடவே
கோடுபொருமுலை மூடுசலவையி னூடுபிதுங்கிமல் லாடவே
தோடிமுரளி வராளிபயிரவி மோடிபெறவிசை பாடியே
நீடுமலைமயி லாடுமலைமதி சூடுமலைதிரி கூடமலைக்குற (வஞ்சி)

கொச்சகக்கலிப்பா.

முன்னங் கிரிவளைத்த முக்கணர்குற் றாலவெற்பிற்
கன்னங் கரியகுழற் காமவஞ்சி தன்மார்பிற்
பொன்னின் குடம்போற் புடைத்தெழுந்த பாரமுலை
இன்னம் பருத்தா லிடைபொறுக்க மாட்டாதே

இராகம் - தோடி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

வஞ்சி வந்தாள்—மலைக்குற—வஞ்சி வந்தாள்

அநுபல்லவி.

வஞ்சி வந்தாள் திரிகூட ரஞ்சிதமோகினிமுன்னே
மிஞ்சிய விரகநோய்க்குச் சஞ்சீவிமருந்துபோலே

சரணங்கள்.

(1) மும்மையுலகெங்கும் வெல்லக் கொம்மைமுலை யார்க்குநல்ல
செம்மையாக் குறிகள் சொல்ல அம்மேயம்மேயென்று
செல்ல (வஞ்சி)

---

(1) மும்மை - மூன்று, கொம்மை - இளமை. செல்லவஞ்சி-அருமையுடைய வஞ்சிக்கொடி போன்றவள்.

(2) சோலையில் வசந்த காலம் வரிலகோ கிலம்வந் தாற்போற்
கோலமலை வில்லியார்குற் றாலமலை வாழுங்குற (வஞ்சி)
(3) மாத்திரைக்கோலதுதுன்னச்சாத்திரக்கண்பார்வைபன்னத்
தோத்திரவடிவமின்னப் பூத்தமலர்க்கொடியென்ன (வஞ்சி)
(42)

[வசந்தவல்லி குறத்தியைக்கண்டு மலைவளங் கேட்டல்.]

விருத்தம்.

அந்தரதுந் துபிமுழங்கு நன்னகர்க்குற் றாலலிங்க ரருளைப்பாடி
வந்தகுறவஞ்சிதன்னை வசந்தவல்லி கண்டுமனமகிழ்ச்சிகொண்டு
சந்தமுலைத் துவளுமிடை தவளநகைப் பவளவிதழ்த் தையலேயுன்
சொந்தமலை யெந்தமலை யந்தமலை வளமெனக்குச் சொல்லென்
றாளே. (43)

[குறத்தி மலைவளங் கூறுதல்.]

இராகம் - புன்னாகவராளி. தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

(1) வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும்
மந்திசிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்
(2) கானவர்கள் விழியெறிந்து வானவரை யழைப்பார்
கமனசித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பார்

---

(2) கோகிலம் - குயில்.

(3) துன்ன-நெருங்க. கண் சாத்திரப் பார்வை பன்ன எனக் கூட்டுக. சாத்திரப்பார்வை - குறிபார்க்கும் பார்வையை. பன்ன - தேர்ந்துவர.

(43) துந்துபி - தேவவாத்தியம். துவளும் - அசையும். தவளம் - வெண்மை.

(1) மந்தி - பெண்குரங்கு. வான்கவி - பெரிய குரங்கு.

(2) கானவர்கள் - வேடர்கள். விழியெறிந்து - கண்பார்வையைச் செலுத்தி. கமனசித்தர் - ஆகாய மார்க்கம் நடக்குஞ் சித்தர். காயசித்தி - சரீரம் மருந்துகளினாற் பலமாயிருக்குஞ் செயல்.

(3) தேனருவித் திரையெழும்பி வானின்வழி யொழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலுந் தேர்க்காலும் வழுகும்
(4) கூனலிளம் பிறைமுடித்த வேணியலங் காரர்
குற்றாலத் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே.
(5) முழங்குதிரைப் புனலருவி கழங்கெனமுத் தாடும்
முற்றமெங்கும் பரந்துபெண்கள் சிற்றிலைக்கொண் (டோடும்
(6) கிழங்கு கிள்ளித் தேனெடுத்து வளம்பாடி நடப்போம்
கிம்புரியின் கொம்பொடித்து வெம்புதினை யிடிப்போம்
(7) செழுங்குரங்கு தேமாவின் பழங்களைப்பந் தடிக்கும்
தேனலர்சண் பகவாசம் வானுலகில் வெடிக்கும்
(8) வழங்குகொடை மகராசர் குறும்பலவி லீசர்
வளம்பெருகுந் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே
(9) ஆடுமர வீனுமணி கோடிவெயி லெறிக்கும்
அம்புலியைக் கவளமென்று தும்பிவழி மறிக்கும்
(10) வேடுவர்கள் தினைவிரைக்கச் சாடுபுனந் தோறும்
விந்தையகில் குங்குமமுஞ் சந்தனமும் நாறும்
(11) காடுதொறு மோடிவரை யாடுகுதி பாயுங்
காகமணு காமலையில் மேகநிரை சாயும்

---

(3) பரிக்கால் - குதிரைக்கால்.

(4) கூனல் - வளைவு. வேணி - சடை.

(5) கழங்கென-கழற்சிக்காயென்று. முத்தாடும் - முத்தையெறிந்து விளையாடும். (இதுவன்றியும்) சிற்றிலை - சிறு வீட்டை.

(6) கிம்புரியின் - பூண்களையுடைய. கொம்பு - யானைத்தந்தம்.

(7) வெடிக்கும் - தூரஞ்சென்று மணக்கும்.

(8) வழங்கு - கொடுக்கின்ற.

(9) அம்புலி - சந்திரன். கவளம் - யானையினுணவாகிய உண்டை. தும்பி - யானை.

(10) விந்தை - ஆச்சரியம். நாறும் - மணக்கும்.

(11) வரையாடு-மலையாடு. காகம் அணுகா - காகமும் பறவாத; மிக உன்னதமானதென்றபடி; மேலும் அதுவே. நிரை - வரிசை.

(12) நீடுபல வீசர்கயி லாசகிரி வாசர்
நிலைதங்குந் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே
(13) கயிலையெனும் வடமலைக்குத் தெற்குமலை யம்மே
கனகமகா மேருவென நிற்குமலை யம்மே
(14) சயிலமலை தென்மலைக்கு வடக்குமலை யம்மே
சகலமலை யுந்தனுக்கு ளடக்குமலை யம்மே
(15) வயிரமுடன் மாணிக்கம் விளையுமலை யம்மே
வானிரவி முழைகடொறு நுழையுமலை யம்மே
(16) துயிலுமவர் விழிப்பாகி யகிலமெங்குந் தேடுந்
துங்கர்திரி கூடமலை யெங்கள்மலை யம்மே
(17) கொல்லிமலை யெனக்கிளைய செல்லிமலை யம்மே
கொழுநனுக்குக் காணிமலை பழனிமலையம்மே
(18) யெல்லுலவும் விந்தைமலை யெந்தைமலை யம்மே
யிமயமலை யென்னுடைய தமயன்மலை யம்மே
(19) சொல்லரிய சாமிமலை மாமிமலை யம்மே
தோழிமலை நாஞ்சிநாட்டு வேள்விமலை யம்மே
(20) செல்லினங்கள் முழவுகொட்ட மயிலினங்க ளாடுந்
திரிகூட மலையெங்கள் செல்வமலை யம்மே
(21) ஒருகுலத்திற் பெண்கள் கொடோம் ஒரு குலத்திற் கொள்ளோம்
உறவுபிடித் தாலும் விடோங் குறவர்குலம் நாங்கள்

---

(14) சயிலமலை - சிவசயிலமலை. தென்மலை - பொதியமலை. அடக்கும் - அடக்கி வைத்துக்கொள்ளும்.

(15) முழை - குகை.

(16) துயிலுமவர் - அறிதுயில் செய்பவராகிய விஷ்ணு. அகிலம் - உலகம். துங்கர் - மேன்மையுடையோர்.

(17) கொழுநன் - எப்பொருட்குமிறைவனாகிய குமாரக்கடவுள்.

(18) எல் - பிரகாசம்.

(19) நாஞ்சிநாடு - சேரநாட்டின் ஓர் பகுதி. நாஞ்சில் - கலப்பை.

(20) செல்லினம்-மேகக்கூட்டங்கள். முழவு கொட்ட-மிருதங்கம் போலொலிக்க.

(22) வெருவிவருந் தினைப்புனத்திற் பெருமிருகம் விலக்கி
வேங்கையாய் வெயில்மறைத்த பாங்குதனைக்குறித்தே

(23) அருளிலஞ்சி வேலர்தமக் கொருபெண்ணைக் கொடுத்தோம்
ஆதினத்து மலைகளெல்லாஞ் சீதனமாக் கொடுத்தோம்

(24) பரிதிமதி சூழ்மலையைத் துருவனுக்குக் கொடுத்தோம்
பரமர்திரி கூடமலை பழயமலை யம்மே (44)

[வசந்தவல்லி குறத்தியினது நாட்டு வளமும்,
நகர்வளமும் வினவுதல்.]

விருத்தம்.

கோட்டுவள முலைகாட்டுங் கொடியின்வள மிடைகாட்டுங் குறிஞ்சி பூத்த
காட்டுவளங் குழல்காட்டு மலைவளந்தா னீயுரைத்துக் காட்டு வானேன்
தோட்டுவளம் புரிகாதர் திரிகூட மலைவளருந் தோகையேயுன்
றாட்டுவள மெனக்குரைத்துக் குற்றால நகர்வளமு நவிலுவாயே (45)

[குறத்தி நாட்டுவளங் கூறுதல்.]

இராகம்-கேதாரகௌளம். தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) சூர மாங்குயிற் சின்னங்கள் காமத்
துரைவந் தான்றுரை வந்தானென் றூத
ஆர மாமுலை மின்னா ரவரவ
ரல்குற் றேர்க ளலங்காரஞ் செய்யப்

---

(22) வெருவி - (நாங்கள்) பயந்து. பெருமிருகம் - யானையை. வேங்கையாய்-வேங்கை மரமாகி. பாங்கு-(உதவியாகிய) அழகு - யானையை விலக்கி வேங்கைமரமாய் நின்ற சரித்திரம் கந்தபுராணத்தில் விரிவாகக் காண்க.

(23) ஆதினம் - ஆதீனம் - (எங்கள்) இடம்.

(24) பரிதி மதி சூழ்மலை -, சூரிய சந்திரர்கள் சூழ்ந்துவரப்பட்ட மகா மேருமலை. துருவன் - துருவசக்கரத்தையுடைய அரசன்; இவன் உத்தான பாதமகாராஜன் புத்திரன்.

(45) கோட்டுவளம் - யானைக்கொம்பினது அழகு. குறிஞ்சிபூத்த காட்டுவளங்குழல் காட்டும் என்றது — குறிஞ்சிநிலத்திற்பூத்த பூக்களை யெல்லாங் கூந்தலி லணிந்திருக்கிறாளென்பது. தோட்டுவளம் - (சங்கக்) குழையினழகை. புரி - செய்கின்ற. 'குற்றால மலைவளருந்', 'குற்றாலத்தல வளமு' என்றும் பாடம்.

(1) சூரம்-வீரம். ஆரம்-முத்துமாலை. அல்குற்றேர்க ளலங்காரஞ் செய்யவென்றது-மேகலாபரணந் தரித்தலை.

பார மாமதி வெண்குடை மிஞ்சப்
பறக்குங் கிள்ளைப் புரிகள்முன் கொஞ்சத்
தேரின் மாரன் வசந்த னுலாவுந்
திருக்குற் றாலர்தென் னாரிய நாடே

(2) காரைச் சேர்ந்த குழலார்க்கு நாணிக்
கடலைச் சேர்ந்த கறுப்பான மேகம்
வாரைச் சேர்ந்த முலைக்கிணை யாகு
மலையைச் சேர்ந்து சிலையொன்று வாங்கி
நீரைச் சேர்ந்த மழைத்தாரை யம்பொடு
நீளக் கொண்டலந் தேரேறி வெய்யவன்
தேரைச் சூழ்ந்திடக் கார்காலம் வெல்லுந்
திருக்குற் றாலர்தென் னாரிய நாடே.

(3) சூழமேதி யிறங்குந் துறையிற்
சொரியும் பாலைப் பருகிய வாளை
கூழை வாசப் பலாவினிற் பாயக்
கொழும்ப லாக்கனி வாழையிற் சாய
வாழை சாய்ந்தொரு தாழையிற் றாக்க
வருவி ருந்துக் குபசரிப் பார்போற்
றாழை சோறிட வாழை குருத்திடுஞ்
சந்த்ர சூடர்தென் னாரிய நாடே.

(4) அந்ந லார்மொழி தனைப் பழித்ததென்
றுடவர் மண்ணில் மூடுங் கரும்பு
துன்னி மீள வளர்ந்து மடந்தையர்
தோளை வென்று சுடர்முத்த மீன்று

மிஞ்ச-மேற்பட்டு விளங்க; (தாற்பரியம்). கொஞ்ச - கொஞ்சிப்பேச. மாரன் வசந்தன் - மன்மதனாகிய வசந்தன்.

(2) காரை - கருநிறத்தை. சிலை-இந்திரதநுசு. வாங்கி - வளைத்து. நீரை - குணத்தை. அம்பு - நீர்; (பாணம்) கொண்டல் - கீழ்காற்றாகிய.

(3) மேதி-எருமை. துறை-நீர்த்துறை. வாளை-வாளைமீன், வாசக் கூழைப்பலா எனக்கூட்டுக. கூழைப்பலா - ஒருவகைப்பலாமரம், தாக்க - மோத. தாழை - தாழம்பூ. சோறிட - சோறுபோல மகரந்தப்பொடியை யிறைக்க.

(4) அந்நலார் - அழகிய பெண்கள். துன்னி - நெருங்கி. தோளை - கையை.

பின்னு மரங்கவர் மூரலை வென்று
பிரியுங் காலத்திற் பெண்மையை வெல்லக்
கன்னல் வேளுக்கு வில்லாக வோங்குங்
கடவு ளாரிய நாடெங்கள் நாடே.

(5) தக்க பூமிக்கு முன்புள்ள நாடு
சகல தேவர்க்கு மன்புள்ள நாடு
திக்கெ லாம்வளர்ந் தோங்கிய நாடு
சிவத்து ரோகமு நீங்கிய நாடு
முக்க ணன்விளை யாடிய நாடு
முதிய நான்மறை பாடிய நாடு
மைக்க ணாள்குழல் வாய்மொழி பாகர்
வசந்த வாரிய நாடெங்கள் நாடே.

(6) அஞ்சு நூறு மகங்கொண்ட நாடு
அநேக கோடி யுகங்கண்ட நாடு
கஞ்ச யோனி யுதிக்கின்ற நாடு
கமலை வாணி துதிக்கின்ற நாடு
செஞ்சொல் மாமுனி யேகிய நாடு
செங்கண் மால்சிவ னாகிய நாடு
வஞ்சி பாகர் திரிகூட நாதர்
வசந்த வாரிய நாடெங்கள் நாடே.

(7) மாத மூன்று மழையுள்ள நாடு
வருட மூன்று விளைவுள்ள நாடு
வேத மூன்றும் பலாவுள்ள நாடு
விசேட மூன்றுங் குலாவுள்ள நாடு

மூரலை - பல்லை. பிரியும் - (நாயகனை) நீங்கும். பெண்மையை வெல்ல - பெண்தன்மையைக்கெடுக்க; பெண்தன்மை கெடுதலாவது; முற்றும் அழகுநலனழிந்து வருந்தியிருத்தல். கடவுள் - தெய்வத்தன்மை.

(5) விளையாடிய - திருநடனஞ்செய்த. முதிய - பழைய. வளர்ந்து - (எல்லா வளமும்) விருத்தியாகி. வசந்தம் - தென்றல், 'மூவர் பாடிப் புகழ்ந்திட்ட நாடு' என்றும் பாடம். முக்கணன் - 3 கண்ணுடைய சிவன்.

(6) அஞ்சு நூறு மகம் - (அகத்தியர் செய்த) ஐந்நூறு யாகம்; தி. பு. குறுமுனி வழிபடு சருக்கம் 243-ம் கவியிற் காண்க. கஞ்சயோனி - பிரமன். ஏகிய - வந்த; (தாற்பரியம்) "அஞ்சுநூறு மகங்கண்ட நாடு" என்றும் பாடம்.

(7) பலா - பலாமரமாக. விசேட மூன்று-நித்தியம், நைமித்தியம், காமியமாகிய பூசைகள். குலாவு - விளங்குதல்.

போத மூன்று நலஞ்செயு நாடு
புவனமூன்றும் வலஞ்செயு நாடு
நாத மூன்றுரு வானகுற் றால
நாத ராரிய நாடெங்கள் நாடே.

(8) நீங்கக் காண்பது சேர்ந்தவர் பாவம்
நெருங்கக் காண்பது கன்னலிற் செந்நெல்
தூங்கக் காண்பது மாம்பழக் கொத்து
சுழலக் காண்பது தீந்தயிர் மத்து
வீங்கக் காண்பது மங்கையர் கொங்கை
வெடிக்கக் காண்பது கொல்லையின் முல்லை
யேங்கக் காண்பது மங்கல பேரிகை
யீச ராரிய நாடெங்கள் நாடே.

(9) ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்
ஒடுங்கக் காண்பது யோகிய ருள்ளம்
வாடக்காண்பது மின்னார் மருங்கு
வருந்தக் காண்பது சூலுளை சங்கு
போடக் காண்பது பூமியில் வித்து
புலம்பக் காண்பது கிண்கிணிக் கொத்து
தேடக் காண்பது நல்லறங் கீர்த்தி
திருக்குற் றாலர்தென் னாரிய நாடே.

[வசந்தவல்லிக்குக் குறத்தி தலமகிமை கூறுதல்.]

விருத்தம்.

அரிகூட அயன்கூட மறைகூடத் தினந்தேட அரிதாய் நின்ற
திரிகூடப் பதியிருக்குந் திருநாட்டு வளமுரைக்கத் தெவிட்டா தம்மே

போதம்-ஞானம். ஊன்று-பதியும். நாதம் - சிவதத்துவம். மூன்றுரு - பிரமா, விஷ்ணு, சிவபிரான் வடிவம்.

(8) கன்னலில்-கரும்பினிடத்து. சுழல - சுழற்சியடைய. வெடிக்க - மலர. கொல்லை-முல்லைநிலம். ஏங்க-ஒலிக்க. 'பூந்தயிர்' என்றும் பாடம்.

(9) மருங்கு - இடை. சூலுளை - கருவுயிர்க்கும் பருவத்தையுடைய. புலம்ப - ஒலிக்க. கிண்கிணிக்கொத்து-சதங்கைக்கூட்டம். அறங்கீர்த்தி - தருமத்தால் வந்த புகழ்,

(47) அரிகூட - விஷ்ணுவுடன். அரிதாய் நின்ற - அருமையுடைய தாயிருந்த. தெவிட்டாது - போதுமென்று சொல்ல முடியாது.

கரிகூடப் பிடிதிரியுஞ் சாரலிலே யொருவேடன் கையில்லேந்தி
நரிகூடக் கயிலை சென்ற திரிகூடத் தலமகிமை நவிலக்கேளே. (47)

இராகம் - பிலகரி. தாளம் - ஜம்பை.

கண்ணிகள்.

(1) ஞானிகளு மறியார்கள் சித்ரநதி மூலம்
நானறிந்த வகை சிறிது பேசக்கேள் அம்மே
(2) மேன்மை பெறுந் திரிகூடத் தேனருவித் துறைக்கே
மேவுமொரு சிவலிங்கந் தேவரக சியமாய்
(3) ஆனதுறை யயனுரைத்த தானமறி யாமல்
அருந்தவத்துக் காய்த்தேடி திரிந்தலையுங் காலம்
(4) மோனவா னவர்க்கெங்கள் கானவர் காட்டு
முதுகங்கை யாறுசிவ மதுகங்கை யாறே
(5) சிவமதுகங் கையின் மகிமை புவனமெங்கும் புகழுஞ்
செண்பகா டவித்துறையின் பண்புசொல்லக் கேளாய்
(6) தவமுனிவர் கூட்டரவும் அவரிருக்குங் குகையுஞ்
சஞ்சீவி முதலான விஞ்சை மூலிகையும்
(7) கவனசித்த ராதியரும் மவுனயோ கியருங்
கத்திருக்குங் கயிலாயம் ஒத்திருக்கும் அம்மே.

கரிகூட - யானையோடு. சாரல் - மலைப்பக்கம். வேடன் நரிகூடக் கயிலை சென்ற சரிதம்; தி-புராணம், வேடன் வலம் வந்த சருக்கத்திற் காண்க,

(1) மூலம் - காரணம். அம்மே - தாயே. மேல்வருவனவு மது.

(2) துறைக்கே - துறையினிடத்தே.

(3) துறை - (அந்தத்) துறை. தானம் - இடம். அறியாமல் (அதைத்) தெரியாமல். தவத்துக்காய் - தவஞ்செய்தற்காக.

(4) மோனம் - சாத்வீக குணத்தையுடைய. கானவர்கள்-வேடர்கள். முது - பழைய.

(5) செண்பகாடவித்துறை - சிவமது கங்கையிலுள்ள ஸ்நானஞ் செய்யும் ஒரு இடம்.

(6) கூட்டரவு-கூட்டம், விஞ்சை மூலிகை - மந்திரசத்தியைத் தரும் பச்சிலை.

(7) கவன சித்தர் - ஆகாயமார்க்கஞ் செல்லும் ஞானிகள். கத்து - முழங்குகின்ற. இருக்கும் - வேதமும். இருத்தலால் என ஒரு சொல் வருவித்து முடித்துக்கொள்க. ஒத்து - ஒப்ப என்னும் பொருளில்வந்தது. "காத்திருக்குங் கயிலாய மேய்ந்திருக்கும் அம்மே" என்றும் பாடம்.

(8) நவநிதியும் விளையுமிடம் அவிடமது கலந்தால்
நங்கைமார் குரவையொலிப் பொங்குமா கடலே.
(9) பொங்குகடல் திரிவேணி சங்கமெனச் செழிக்கும்
பொருந்துசித்ரநதித்துறைகள் பொன்னுமுத்துங்கொழிக்கும்
(10) கங்கையெனும் வடவருவி தங்குமிந்த்ர சாபங்
கலந்தாடிற் கழுநீராய்த் தொலைந்தோடும் பாபம்
(11) சங்கவீ தியிற்பரந்து சங்கினங்கள் மேயுந்
தழைத்தமதிட் சிகரமெங்குங் கொழுத்த கயல்பாயும்
(12) கொங்கலர்செண் பகச்சோலைக் குறும்பலாவீசர்
குற்றாலத் திரிகூடத் தலமெங்கள் தலமே.
(13) மன்றுதனிற் றெய்வமுர சென்றுமேல் முழங்கும்
வளமைபெறுஞ் சதுரயுகங் கிழமைபோல் வழங்கும்
(14) நின்றுமத கரிபூசை யன்றுசெய்த தலமே
நிந்தனைசெய் புட்பகந்தன் வந்தனைசெய் தலமே
(15) பன்றியொடு வேடன் வலஞ் சென்றதிந்தத் தலமே
பற்றுகப் பரமருறை குற்றாலத் தலமே.

---

(8) குரவை - பெருமுழக்கத்தையுடைய. பொங்குமாகடல் - ஒரு தீர்த்தம்.

(9) திரிவேணிசங்கம் - காசியிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; கங்கை, யமுனை, சரசுவதி நதிகள் கூடுமிடம்.

(10) வடவருவி தங்குமிந்த்ரசாபம் என்பது வடவருவியிலே மூழ்கு வார் கண்ணுக்கு, அவ்வருவியில் இந்திரதனுசுப்போலப் பலநிறங்காட்டும் ஒளி. கழுநீராய் - அரிசி கழுவிய சலம்போலச் சிவந்து.

(11) மதிட்சிகரம் - திருமதிலினுச்சி.

(12) கொங்கு அலர் - வாசனை விரிந்த.

(13) மன்று - சித்திரசபை. தெய்வமுரசு - ஆகாயத்தில் முழங்குந் தேவவாச்சியம். சதுரயுகம் - நான்கு யுகங்களும். கிழமைபோல்வழங்கும் - (நான்கு) தினம்போலச்செல்லும்; எனவே மிக நீண்டகாலத்துக்கு முற்பட்டது என்றபடி.

(14) புட்பகந்தன் - பாண்டிநாட்டுக் கொற்கைநகரத்துக் குசல னென்னும் பிராமணன், தி. பு. புட்பகந்தச்சருக்கம் பார்க்க.

(16) வென்றிபெருந் தேவர்களுங் குன்றமாய் மரமாய்
மிருகமதாய்த் தவசிருக்கும் பெரியதலம் அம்மே.

[வசந்தவல்லி திரிகூடநாதர் சுற்றம் வினவுதல்.]

விருத்தம்.

தீர்த்தவிசே டமுந்தலத்தின் சிறந்த விசேடமுமுரைத்தாய் திருக்குற்றால
மூர்த்திவிசே டந்தனையு மொழிதோறு நீயுரைத்த முறையாற்கண்டேன்
வார்த்தை விசேடங்கள் கற்ற மலைக்குறவஞ் சிக்கொடியே வருக்கைவாசர்
கீர்த்திவிசே டம்பெரிய கிளைவிசே டத்தையினிக் கிளத்துவாயே. (49).

[குறத்தி திரிகூடநாதர் கிளைவிசேடங் கூறுதல்.]

இராகம்—முகாரி. ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) குற்றாலர் கிளைவளத்தைக் கூறக்கேள் அம்மே
குலம்பார்க்கிற் றேவரினும் பெரியகுலங் கண்டாய்
(2) பெற்றதாய் தந்தைதனை யுற்றுநீ கேட்கிற்
பெண்கொடுத்த மலையரசன் றனைக்கேட்க வேணும்
(3) உற்றதொரு பனிமலையின் கொற்றவேந் தனுக்கும்
உயர்மதுரை மாறனுக்குஞ் செயமருகர் கண்டாய்
(4) வெற்றி பெறும் பாற்கடலிற் புற்றரவி லுறங்கும்
வித்தகர்க்குக் கண்ணனை மைத்துனர்காண் அம்மே
(5) ஆனைவா கனத்தானை வானுலகி லிருத்தும்
ஆகுவா கனத்தார்க்குந் தோகைவா கனர்க்கும்

---

(16) குன்றம், மரம், மிருகம் ஆய்த் தவசிருக்குங்கதை, தி - புராணம் தேவர்கள் சிவத்துரோகந்தீர்ந்த சருக்கத்திலே தெரிந்துகொள்க.

(49) மொழிதோறும் - சொல்லுந்தோறும் முறை-கிரமம். வருக்கை வாசர்-பலாமரத்தடியில் வசிக்குந் திரிகூடநாதர். கிளை - சுற்றம்.

(3) மாறன் - பாண்டியன். மருகர் - மருமகனர்.

(4) புற்று அரவு - புற்றிலே வசிக்கும் (ஆதிசேடனாகிய) பாம்பு. வித்தகர்-நன்மையுடையவராகிய விஷ்ணு.

(5) ஆனைவாகனத்தானை-(வெள்ளை) யானையை வாகனமாகவுடைய இந்திரனை. இருத்தும் - இருக்கச்செய்யும். ஆகு - பெருச்சாளி. தோகை - மயில்.

(6) தானையாற் றந்தைகா லெறிந்தமக னூர்க்குந்
தருகாழி மகனூர்க்குந் தகப்பனூர் கண்டாய்
(7) சேனைமக பதிவாச லானைபெறும் பிடிக்குந்
தேனின்ற மலைச்சாரல் மானின்ற கொடிக்கும்
(8) கானமலர் மேலிருக்கு மோனவய னூர்க்குங்
காமனூர் தமக்குமிவர் மாமனூர் அம்மே
(9) பொன்னுலகத் தேவருக்கு மண்ணுலகத் தவர்க்கும்
பூதலத்தின் முனிவருக்கும் பாதலத்துள்ளார்க்கும்
(10) அன்னவடி வெடுத்தவர்க்கு மேனவுரு வார்க்கும்
அல்லார்க்கு முன்னுதித்த செல்வர்காண் அம்மே
(11) முன்னுதித்து வந்தவரைத் தமையனென வுரைப்பார்
மொழிந்தாலு மொழியலாம் பழுதிலைக்காண் அம்மே
(12) நன்னகரிற் குற்றால நாதர்கிளை வளத்தை
நானுரைப்ப தரிதுலகந் தானுரைக்கும் அம்மே. (50)

[வசந்தவல்லி குறத்தியைக் குறியின் விசேடம் வினவுதல்.]

விருத்தம்.

நீர்வளர் பவளமேனி நிமலர்குற் றாலநாதர்
கூர்வளம் பாடியாடுங் குறவஞ்சிக் கொடியே கேளாய்
கார்வளர் குழலார்க் கெல்லாங் கருதிநீ விருந்தாச் சொல்லுஞ்
சீர்வளர் குறியின் மார்க்கந் தெரியவே செப்புவாயே (51)

---

(6) தானை-ஆயுதம். மகனூர்-சண்டேசுவரர். காழிமகனூர்-திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனூர்.

(7) மகபதி - இந்திரன். தேவயானை - வள்ளிக்கும். பிடி-கொடி.

(8) கானம் - வாசனை. காமனூர் - மன்மதன்.

(10) ஏனம் - பன்றி. அல்லார்க்கும் - (அவர்) அல்லாத மற்றை யோர்க்கும்.

(51) நீர் - கடற்சலத்தில். நிமலர் - மலமில்லாதவராகிய. கூர் - மிக்க. விருந்தா - புதிதாக. கார் - கருமையழகு.

[குறத்தி குறியின் விசேடங் கூறுதல்.]

இராகம் - தோடி. தாளம் — ஆதி.

பல்லவி.

வித்தார மென்குறி யம்மே—மணி
முத்தாரம் பூணு முகிழ்முலைப் பெண்ணே
வித்தார மென்குறி யம்மே

சரணங்கள்.

(1) வஞ்சி மலைநாடு கொச்சி கொங்கு
மக்க மராடந் துலுக்காண மெச்சி
செஞ்சி வட காசி நீளம் சீனம்
சிங்களம் ஈழம் கொழும்புவங் காளம்
தஞ்சை சிராப்பள்ளிக் கோட்டை தமிழ்ச்
சங்க மதுரைதென் மங்கலப் பேட்டை
மிஞ்சு குறிசொல்லிப் பேராய்த் திசை
வென்றுநான் பெற்ற விருதுகள் பாராய் (வித்).

(2) நன்னகர்க் குற்ருலந் தன்னில் எங்கும்
நாட்டுமெண் ணூற்றெண்பத் தேழாண்டுதன்னில்
பன்னக மாமுனி போற்றத்தமிழ்ப்
பாண்டிய ஞர்முதற் சிற்ருேடு மேய்ந்த
தென்ருருஞ் சித்ர சபையை எங்கள்
சின்னணஞ்சாத் தேவன் செப்போடு மேய்ந்த
முன்னுளி லேகுறி சொல்லிப் பெற்ற
மோகன மாலைபார் மோகனவல்லி (வித்).

(3) அன்பாய் வடகுண பாலிற் கொல்லத்
தாண்டொரு நானூற் றிருபத்து நாலில்
தென்காசி யாலய மோங்கக் குறி
செண்பக மாறற்குச் சொன்னபேர் நாங்கள்

வித்தாரம் - பெரியது. முகிழ் - தாமரையரும்புபோலும்,

(1) மெச்சி - கொண்டாடப்பெற்று. மிஞ்சுகுறி - அதிகக்குறி பேராய்ப்பெற்ற எனக்கூட்டுக. பேராய் - பெரிதாக.

(2) பன்னகமாமுனி - பதஞ்சலியாகிய பெரிய முனிவர், முதல் - ஆதியில். தென் - அழகு. (சரித்திரக் குறிப்பு)

(3) வடகுணபால் - வடகிழக்கெல்லையில். மாறன் - பாண்டியன். (சரித்திரக் குறிப்பு)

நன்பாண்டி ராச்சிய முய்யச் சொக்க
நாயகர் வந்து மணக்கோலஞ் செய்ய
இன்பா மதுரை மீனாட்சி குறி
யெங்களைக் கேட்டதுஞ் சங்கத்தார் சாட்சி (வித்) 52

[வசந்தவல்லி குறி கேட்குதல்.]

விருத்தம்.

கலவிக்கு விழிவாள் கொண்டு காமனைச் சிங்கிகொள்வாய்
குலவித்தை குறியே யானுற் குறவஞ்சி குறைவைப் பாயோ
பலவுக்குட் கனியாய் நின்ற பரமர்குற் றாலர்நாட்டில்
இலவுக்குஞ் சிவந்த வாயா லெனக்கொரு குறிசொல்வாயே (53)

[குறத்தி குறி சொல்லுதல்.]

இராகம்—அடாணா. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) என்னகுறி யாகிலுநான் சொல்லுவே னம்மே சது
ரேறுவே னெதிர்த்தபேரை வெல்லுவே னம்மே
(2) மன்னவர்கள் மெச்சுகுற வஞ்சிநானம்மே யென்றன்
வயிற்றுக்கித் தனைபோதும் கஞ்சிவாரம்மே
(3) பின்னமின்றிக் கூழெனினுங் கொண்டுவா அம்மேவந்தால்
பெரிய குடுக்கை முட்ட மண்டுவேனம்மே

ராச்சியம்-உலகம். கேட்டதும் - கேட்டதற்கும். சங்கத்தார் - சங்கப் புலவர்.

(53) கலவிக்கு - புணர்ச்சிக்கு. விழிவாள் கொண்டு - கண்ணாகிய வாளால். சிங்கி - குறத்தியே. காமனைக்கொள்வாயெனக்கூட்டுக. காமனைக் கொள்வாய்-மன்மதனையும் வசப்படுத்துவாய். இலவுக்கும் - இலவமலரைப் பார்க்கினும்.

(1) சதுர் - சபை; (ஆகுபெயர்)

(2) இத்தனை - இவ்வளவு; ஒரு சிற்றளவு.

(3) பின்னம் - வேறுபாடு. முட்ட - நிறைய. மண்டுவேன் - மிகக் குடிப்பேன்.

(4) தின்னவிலை யும்பிளவு மள்ளித்தா அம்மே கப்பற்
சீனச்சரக் குத்துக்கிணி கிள்ளித்தா அம்மே
(5) அம்மேயம்மே சொல்லவாராய் வெள்ளச்சியம்மே யுனக்
காக்கம் வருகுதுபார் வெள்ளச்சியம்மே
(6) விம்முமுலைக் கன்னிசொன்ன பேச்சுநன் றம்மே நேரே
மேல்புறத்தி லாந்தையிட்ட வீச்சுநன் றம்மே
(7) தும்மலுங்கா கமுமிடஞ் சொல்லுதேயம்மே சரஞ்
சூட்சமாகப் பூரணத்தை வெல்லுதே யம்மே
(8) செம்மையிது நன்னிமித்தங் கண்டுபாரம்மே திரி
கூடமலைத் தெய்வமுனக் குண்டுகாணம்மே (54)

இதுவுமது விருத்தம்.

பல்லியும் பலப லென்னப் பகருது திரிகூடத்திற்
கல்விமான் சிவப்பின் மிக்கான் கழுத்தின்மேற் கறுப்புமுள்ளான்
நல்லமேற் குலத்தா னிந்த நன்னகர்த் தலத்தா னுக
வல்லியே யுனக்கு நல்ல மாப்பிள்ளை வருவானம்மே. (55)

---

(4) இலை - வெற்றிலை. பிளவு - வெட்டுப்பாக்கு. கப்பல் - கப்பலி லிருந்து வந்த. சீனச்சரக்கு - சீனதேசத்துப்புகையிலை. சரக்கு - ஆகு பெயர். துக்கிணி - சிற்றளவு.

(5) வருகுது - வருகின்றதன் மரூஉமொழி; இது போன்ற பல சொற்கள் நாடகத்தமிழாதலால் ஒவ்வோரிடங்களில் அந்தந்தச்சாதியார் பேசுதல் போலவே இந்நூலாசிரியர் கூறியிருத்தலறிந்துகொள்க.

(6) விம்மு - பருக்கக்கூடிய. இட்ட வீச்சு - ஒலித்த ஒலி.

(7) இடம் - இடதுபக்கத்தில். சொல்லுது - ஒலிக்கின்றது; (தாற்பரியம்).சொல்லுது என்பதனைத் தும்மலுக்கும் காகத்துக்கும் தனித்தனி பயனிலையாக்குக; சரம்-சுவாசநடை. சூட்சம் - கண்ணுக்குப்புலப்படாமை. பூரணத்தை - எல்லாவற்றையும். வெல்லுது - வெற்றிகொள்கின்றது; இது சாநூல் படித்தவர்க்குப் புலப்படும்.

(8) நிமித்தம் - சகுனம்.

(55) பகருது - முழங்குது; (தாற்பரியம்) கறுப்பு - (விஷத்தின்) கறுப்பு. வல்லியே - வசந்தவல்லியே. 'கழுத்தின்மேன் மறுவுமுள்ளான்' என்றும் பாடம்.

இதுவுமது.

ஸ்ரீராகம். அடதாளம் - சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) தறைமெழுகு கோலமிடு முறைபெறவே கணபதிவை
யம்மே குடந்
தாங்காய்முப் பழம்படைப்பாய் தேங்காயு முடைத்துவைப்பா
யம்மே

(2) அறுகுபுனல் விளக்கிடுவா அடைக்காய்வெள்ளிலைகொடுவா
அம்மே வடை
யப்பமவல் வர்க்கவகை சர்க்கரையோ டெட்பொரிவை
யம்மே

(3) நிறை நாழி யளந்துவைப்பா யிறையோனைக் கரங்குவிப்பா
யம்மே குறி
நிலவரத்தைத் தேர்ந்துகொள்வாய் குலதெய்வத்தை
நேர்ந்துகொள்வா யம்மே

(4) குறிசொல்லவா குறிசொல்லவா பிறைநுதலே குறிசொல்ல
அம்மே ஐயர் (வா
குறும்பலவர் திருவுளத்தாற் பெரும்பலனுங் குறிசொல்லவா
அம்மே (56)

இதுவுமது. கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனேறுஞ் செல்வர் திரிகூட நாதரணிநகர்வாழ்
மானே வசந்தப் பசுங்கொடி யேவந்த வேளைநன்றே
தானே யிருந்த தலமுநன் றேசெழுந் தாமரைபோற்
கானேறுங் கைம்மலர் காட்டாய் மனக்குறிகாட்டுதற்கே (57)

---

(1) குடந்தாங்காய்-(பூர்ண) கலசந்தாங்குவாயாக. முப்பழம்-வாழைப் பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம்.

(2) இடு - கொண்டுவந்து வைப்பாய். அடைக்காய் - பாக்கு. வெள் ளிலை-வெற்றிலை. வர்க்கவகை - பலபிரிவுகளின் பண்டம்.

(3) நிலவரத்தை - நிச்சயத்தை. நேர்ந்து - பிரார்த்தித்து.

(4) பிறைநுதலே - பிறைச்சந்திரன் போன்ற நெற்றியையுடைய வசந்தவல்லியே.

(57) ஆன் - இடபவாகனம். அணி - அழகுடைய. வேளை - சமயம். தலம் - இடம். கான் - வாசனை. காட்டாய் - காண்பிப்பாய்.

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) முத்திரைமோ திரமிட்ட கையைக்காட்டா யம்மே
முன்கை முதாரியிட்ட கையைக்காட்டாய்

(2) அத்தகட கம்புனைந்த கையைக் காட்டாய் பொன்னின்
அலங்கார நெளியிட்ட கையைக்காட்டாய்

(3) சித்திரச்சூ டகமிட்ட கையைக்காட்டாய் பசுஞ்
செங்கமலச் சங்க ரேகைக் கையைக்காட்டாய்

(4) சத்திபீ டத்திறைவர் நன்னகர்க்குளே வந்த
சஞ்சீவி யேயுனது கையைக்காட்டாய் (58)

கவிக்கூற்று.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏழைபங்கர் செங்கைமழு வேற்றவர்குற் றாலர்வெற்பில்
வாழிகொண்ட மோக வசந்தவல்லி கைபார்த்து
வீழிகொண்ட செங்கனிவாய் மிக்ககுறவஞ்சிபழங்
கூழையுண்ட வாயாற் குறியை விண்டு சொல்வாளே (59)

இராகம்-பைரவி. ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) மாறுமல விருநிலத்தி லறம்வளர்க்குங் கையே
மனையறத்தா லறம்பெருக்கித் திறம்வளர்க்குங் கையே

---

(1) முதாரி - முன்கையிலணியப்பட்ட ஒரு வித வளையல்.

(2) அத்தகடகம் - பொற்கங்கணம்.

(3) சித்திரம் - அழகு. சூடகம் - ஒரு வகைக்காப்பு, ரேகை என்பதனைக் கமலமென்பதனோடுங் கூட்டுக. கமலரேகை - பத்மரேகை.

(4) சஞ்சீவி - உயிர்பிழைப்பிக்கும் ஒரு மூலிகை மருந்து.

(59) ஏழைபங்கர் - மாதுபாகர். வாழி - வாழ்த்து. வீழி - கொவ்வைப்பழம். கொண்ட - (உவமையாகப்) பெற்ற. விண்டு - விரித்து.

(1) மாறுமல் - நீங்காமல். திறம் - உறுதிப்பொருள், மோக்ஷமாகிய செல்வம்.

(2) வீறாக நவநிதியும் விளையுமிந்தக் கையே
மேன்மேலும் பாலமுதம் அளையுமிந்தக் கையே

(3) ஆறாத சனங்கள் பசி யாற்றுமிந்தக் கையே
அணங்கனையார் வணங்கி நித்தம் போற்றுமிந்தக்கையே

(4) பேறாக நன்னகரங் காக்குமிந்தக் கையே
பிறவாத நெறியார்க்கே யேற்குமிந்தக்கையே (60)

[குறத்தி தெய்வ வணக்கஞ்செய்தல்.]

விருத்தம்.

மைக்குறி பார்க்கி லிந்தக் கைப்பிடிப் பவர்தா மெட்டுத்
திக்குமே யுடைய ராவர் செகமக ராசிநீயே
யிக்குறி பொய்யா தென்றே யிறையவர் திரிகூடத்தில்
மெய்க்குற வஞ்சி தெய்வம் வியப்புற வணங்குவாளே (61)

ஆசிரியப்பா.

குழல்மொழி யிடத்தார் குறும்பலா வுடையார்
அழகுசந் நிதிவா ழம்பல விநாயகா
செந்தில்வாழ் முருகா செங்கண்மால் மருகா
கந்தனே யிலஞ்சிக் கடவுளே சரணம்

(5) புள்ளிமா னீன்ற பூவையே குறக்குல
வள்ளிநா யகியே வந்தெனக் குதவாய்
அப்பனே மேலை வாசலி லரசே
செப்பரு மலைமேற் றெய்வகன் னியர்காள்
ஆரியங் காவா அருட்சொரி முத்தே

---

(2) வீறு - பெருமை. விளையும்-விளையப்படும். அளையும் - கலக்கும்.

(3) ஆறாத - நீங்காத. போற்றும் - போற்றப்படும்.

(4) பேறு - பிரயோசனம். பிறவாத நெறியார் - திரிகூடநாதர்.

(61) உடையர் - உடையவர். (ஆடையாகவுள்ளவர்) வியப்பு-மகிழ்ச்சி.

(62) 3. செந்தில் - திருச்செந்தூர் 5. பூவை - நாகணவாய்ப்பறவை போல்பவளாகிய. 7. அப்பனே - அய்யனாரே. 9. ஆரியங்கா - ஒரு மலை. நாட்டுத் தலம். (ஐயனார் தலம்)

நேரிய குளத்தூர் நின்றசேவகனே
கோலமா காளி குற்றால நங்காய்
கால வைரவா கனதுடிக் கறுப்பா
முன்னடி முருகா வன்னிய ராயா
மன்னிய புலிபோல் வரும்பன்றி மாடா
எக்கலா தேவி துர்க்கை பிடாரி
மிக்கதோர் குறிக்கா வேண்டினே னுங்களை
வந்துமுன் னிருந்து வசந்தமோகினிப் பெண்
சிந்தையில் நினைந்தது சீவனோ தாதுவோ
சலவையோ பட்டோ தவசதா னியமோ
கலவையோ புழுகோ களபகஸ்தூரியோ
வட்டிலோ செம்போ வயிரமோ முத்தோ
கட்டிலோ மெத்தையோ கட்டிவராகனோ
வைப்பொடு செப்போ வரத்தொடு செலவோ
கைப்படு திரவியங் களவுபோ னதுவோ
மறுவிலாப் பெண்மையில் வருந்திட்டி தோஷமோ
திரிகண்ண ரானவர் செய்தகைம் மயக்கமோ
மன்னர்தா மிவள்மேல் மயல்சொல்லி விட்டதோ
கன்னிதா னொருவர்மேற் காமித்த குறியோ
சேலையும் வளையுஞ் சிந்தின தியக்கமோ
மாலையு மணமும் வரப்பெறுங் குறியோ
இத்தனை குறிகளி லிவள்குறி இதுவென
வைத்ததோர் குறியை வகுத்தருள்வீரே (62)

---

(10) நேரிய - ஒழுங்குள்ள.
(14) மன்னிய - நிலைபெற்ற.
(18) தாதுவோ - பொன்னோ.
(19) சலவை - வெள்ளிய புடவை
(20) கலவை - கூட்டுச்சந்தனம். களபம் - மணம்.
(23) வைப்பு - புதையல்.
(25) பெண்மையில் - பெண்ணழகின் றன்மையால்.
(26) திரிகண்ணர் - மூன்று கண்களுடைய திரிகூடநாதர். கைம்மயக்கம் - சிறு மயக்கம்.
(28) காமித்த - ஆசைப்பட்ட.
(32) வகுத்து - பிரித்து அருள்வீர் - சொல்லுவீராக.

விருத்தம்.

கடித்திடு மரவம் பூண்ட கர்த்தர்குற் ருலர்நேசம்
பிடிக்குது கருத்து நன்ருய்ப் பேசுது சக்கதேவி
துடிக்குதென் னுதடு நாவுஞ் சொல்லுசொல் லெனவேவாயி
லிடிக்குது குறளி யம்மே யினிக்குறி சொல்லக்கேளே (63)

இராகம் - பிலகரி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) சொல்லக்கே ளாய்குறி சொல்லக்கேளா யம்மே
தோகையர்க் கரசேகுறி சொல்லக்கேளாய்
(2) முல்லைப்பூங் குழலாளே நன்னகரில் வாழ்முத்து
மோகனப் பசுங்கிளியே சொல்லக்கேளாய்
(3) பல்லக்கே றுந்தெருவி லானைநடத்தி மணிப்
பணியா பரணம்பூண்ட பார்த்திபன் வந்தான்
(4) செல்லப்பூங் கோதையயேநீ பந்தடிக்கையில் அவன்
சேனைகண்ட வெருட்சிபோற் காணுதேயம்மே (64)

[வசந்தவல்லி குறத்தி சொன்னதைத் தடுத்து வினவுதல்.]

கண்ணிகள்.

(1) நன்றுநன்று குறவஞ்சி நாடகக்காரி யிந்த
நாட்டானபேர்க் கானவார்த்தை நானறியேனே
(2) ஒன்றுபோ டாமற்குறி சொல்லிவந்தாய் பின்னை
யுளப்பிப்போட் டாய்குறியைக் குழப்பிப்போட்டாய்

---

(63) நேசம் - அன்பு. குறளி - ஒரு பிசாசு.

(1) தோகையர்க்கு - மயில்போலும் பெண்களுக்கு

(2) முத்துமோகனம் - முத்துகோர்த்த ஒரு மாலை.

(3) ஆனை - இடப வாகனத்தை. பணி - பாம்பு. பார்த்திபன் - அரசன்.

(4) செல்லம் - அருமையாகிய. வெருட்சி - பயம்.

(1) நன்று நன்று - நல்லது நல்லது: இஃது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. நாட்டானபேர்க்கு - நாட்டிலுண்டானவர்களுக்கு. ஆனவார்த்தை - ஆகிய பேச்சு; அதாவது: பெண்களைக் குறைகூறுதல்.

(2) போடாமல் - விடாமல். பின்னை - பின்பு.

(3) மன்றல்வருஞ் சேனைதனைக் கண்டுபயந்தால் இந்த
மையலுங் கிறுகிறுப்புந் தையலர்க்குண்டோ

(4) இன்றுவரை மேற்குளிருங் காய்ச்சலுமுண்டோ பின்னை
யெந்தவகை யென்றுகுறி கண்டுசொல்லடி (65)

[குறத்தி சொல்லுதல்.]

கண்ணிகள்.

(1) வாகனத்தி லேறிவரும் யோகபுருடன் அவன
வங்காரப் பவனியாசைப் பெண்களுக்குள்ளே

(2) தோகைநீ யவனைக்கண்டு மோகித்தாயம்மே யுது
சொல்லப் பயந்திருந்தேன் சொல்லுவேன் முன்னே

(3) காகமணு காததிரி கூடமலைக்கே யுன்மேற்
காய்ச்சலல்ல காய்ச்சலல்ல காமக்காய்ச்சல்காண்

(4) மோகினியே யுன்னுடைய கிறுகிறுப்பெல்லாம் அவன்
மோகக்கிறு கிறுப்படி மோகனக்கள்ளி (66)

[வசந்தவல்லி கோபித்துப் பேசுதல்.]

கண்ணிகள்.

(1) கன்னியென்று நானிருக்க நன்னகர்க்குள்ளே யென்னைக்
காமியென்றாய் குறவஞ்சி வாய்மதியாமல்

(2) சன்னையாகச் சொன்னகுறி சாதிப்பாயானால் அவன்
தாருஞ்சொல்லிப் பேருஞ்சொல்லி யூருஞ்சொல்லடி.

---

(3) மன்றல் - நெடுந்தெருவில்.

(4) பின்னை - வேறே. (தாற்பரியம்)

(1) வாகனத்தில் (இடப) வாகனத்தில். வங்காரப்பவனி - செவ்வையான திருவுலா.

(2) தோகை-மயில்போல்பவளே. மோகித்தாய் - ஆசைப்பட்டாய்.

(3) காகம் அணுகாத - காக்கையும் பறவாத. மலைக்கே - மலையினிடத்தே.

(4) மோகனக்கள்ளி - காமக்களவுடையவளே.

(1) காமி- ஒருவனையாசைப்பட்டவள்.

(2) சன்னை - சாடை. தார் - மாலை.

[குறத்தி சொல்லுதல்]

கண்ணிகள்.

(3) உன்னைப்போ லெனக்கவ னறிமுகமோ அம்மே
ஊரும்பேருஞ் சொல்லுவதுங் குறிமுகமோ
(4) பின்னையுந் தானுனக்காகச் சொல்லுவேனம்மே யவன்
பெண்சேர வல்லவன்காண் பெண்கட்கரசே (67)

[வசந்தவல்லி சொல்லுதல்.]

கண்ணிகள்.

(1) வண்மையேர் வூர்மதமோ வித்தை மதமோ என்முன்
மதியாமற் பெண்சேர வல்லவனென்றாய்
(2) கண்மயக்கால் மயக்காதே யுண்மை சொல்லடி பெருங்
கானமலைக் குறவஞ்சி கள்ளிமயிலி

[குறத்தி சொல்லுதல்.]

கண்ணிகள்.

(3) பெண்ணரசே பெண்ணென்றால் திரியுமொக்கும் ஒரு
பெண்ணுடனே சேரவென்றால் கூடவுமொக்கும்
(4) திண்ணமாக வல்லவனு நாதனுமொக்கும் பேரைத்
திரிகூட நாதனென்று செப்பலா மம்மே. (68)

[கவிக் கூற்று.]

கண்ணிகள்.

(1) மன்னர்திரி கூடநாத ரென்னும் போதிலே முகம்
மாணிக்க வசந்தவல்லி நாணிக்கவிழ்ந்தாள்.

---

(3) அறிமுகம்-பழக்கம். குறிமுகமோ-குறிசொல்லும் இலக்கணமோ.

(4) பெண்சேர. வல்லவன்-பெண்களைக் கூடுவதற்கு வலிமையுள்ளவன்; அதற்கு வேறு பொருள் அடுத்த பாட்டில் 3, 4 கண்ணிகளிற் காண்க.

(1) வண்மை - (உன்) வலிமைத்தன்மை.

(2) கண்மயக்கு - கண்ணால் மயக்குஞ் செய்யும் பார்வை. கானம்-காடுடைய. கள்ளி மயிலி-உள்ளத்தை மறைத்துப்பேசுகிறவள்.

(1) மாணிக்கம் - மாணிக்க ரத்நாபரணமணிந்த.

[குறத்தி சொல்லுதல்.]

(2) நன்னகரி லீசருன்னை மேவவருவார் இந்த
நாணமெல்லா நாளைநானுங் காணவேபோறேன்
(3) கைந்நொடியிற் பொன்னிதழி மாலைவருங்காண் இனிக்
கக்கத்தி லிடுக்குவாயோ வெட்கத்தையம்மே
(4) எனுமொரு குறவஞ்சி தன்னை யழைத்தே யவட்
கீட்டுசரு வாபரணம் பூட்டினளே. (69)

[சிங்கன் சிங்கியாகிய குறத்தியைத் தேடிவருதல்.]

விருத்தம்.

பாமாலைத் திரிகூடப் பரமருள் பெறுவசந்தப் பாவை கூந்தல்
பூமாலை யிதழிபெறப் பொன்மாலை மணிமாலை பொலிவாய்ப் பூண்டு
நாமாலைக் குறவஞ்சி நன்னகர்ப்பட் டணமுழுது நடக்கு நாளில்
மாமாலைப் பூண்டசிங்கன் வங்கணச்சிங் கியைத்தேடி வருகின்றானே (70)

இதுவுமது.

வக்காவின் மணிபூண்டு கொக்கிறகு சிகைமுடித்து வரித்தோர் கச்சை
தொக்காக வரிந்திறுக்கித் தொடர்புலியைக் கண்டுறுக்கித் தூணிதூக்கிக்
கைக்கான வாயுதங்கள் கொண்டுசில்லிக்கோலெடுத்துக் கண்ணிசேர்த்துத்
திக்கடங்காக் குளுவசிங்கன் குற்றாலத் திரிகூடச் சிங்கன் வந்தான் (71)

---

(2) நன்னகரிலீசர்-திருக்குற்றாலத்திலிருக்கும் திரிகூடநாதர்.

(3) பொன் இதழி - பொன்போன்ற கொன்றை.

(4) ஈட்டு - சம்பாதிக்கப்பட்ட.

(70) இதழிப் பூமாலையெனக்கூட்டுக. நாமாலை-நாவாலொழுங்காகக் குறி சொல்லுகின்ற. குறவஞ்சி - குறத்தி. மாமாலை - பெரிய ஆசையை. சிங்கன் - (அக்குறத்தியின் கணவனாகிய) குறவன். வங்கணச்சிங்கியை - மிகுந்த அன்புடைய சிங்கியாகிய அக்குறத்தியை.

(71) வக்காவின் மணி - ஒருவகை மணி. சிகை-குடுமி. வரி-நீண்ட. தொக்காக - வாய்ப்பாக (தாற்பரியம்). உறுக்கி-கோபித்து. தூணிதூக்கி-அம்பறாத்தூணியைத்தொங்கவிட்டுக்கட்டி. சில்லிக்கோல் - ஒருவகைச்சிறு கம்பு. குளுவசிங்கன் - குளுவனாகிய சிங்கன்; குளுவனென்பது குறவர்சாதியிற் பிறந்தவனுக்கு ஒரு பெயர். சிங்கனென்பதுவும் அதுவே. "திக்காடக் குளுவசிங்கன்" என்றும் பாடம். திக்காட-திக்குகள் நடுங்க.

வக்காவின் மணிசூடி வகைக்காரி சிங்கிவரும் வழியைத்தேடி
மிக்கான புலிகரடி கிடுகிடென நடுநடுங்க வெறித்து நோக்கிக்
கக்கமெவன் றோலமிடுங் குருவிகொக்குக் கேற்றகண்ணி கையில்வாங்கித்
தொக்கான நடைநடந்து திரிகூட மலைக்குறவன் றோன்றினானே (72)

இராகம்-அடாணா. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணி.

கொக்கிறகு சூடிக்கொண்டு குருவி வேட்டை யாடிக்கொண்டு
வக்காமணி பூட்டிக்கொண்டு மடவார் கண்போ லீட்டிக்கொண்டு
தொக்காக் கச்சை யிறுக்கிக்கொண்டு துள்ளுமீசை முறுக்கிக்கொண்டு
திக்கடங்காக் குளுவசிங்கன் திரிகூடச் சிங்கன் வந்தான் (73)

[சிங்கன் தன் வலிமை கூறுதல்.]

விருத்தம்.

ஆளிபோற் பாய்ந்தசுரும் பிசைகேட்குந் திரிகூடத் தமலர்நாட்டில்
வேளைதொறும் புகுந்து திருவிளையாட்டங் கண்ணிகுத்தி வேட்டையாடி
ஞாளிபோற் சுவடெடுத்துப் பூனைபோ லொளிபோட்டு நரிபோற்பம்மிக்
கூளிபோற் றொடர்ந்தடிக்குந் திரிகூடச் சிங்கனெனுங் குளுவனானே (74)

இராகம் - தன்யாசி. ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) தேவருக் கரியார் மூவரிற் பெரியார்
சித்திர சபையார் சித்திர நதிசூழ்
கோவிலிற் புறவிற் காவினி லடங்காக்
குருவிகள் படுக்குங் குளுவனு நானே.

---

(72) வகைக்காரி-பலவகையான குணமுடையவளாகிய. வெறித்து-கோபித்து. ஓலம்-சத்தம்.

(73) ஈட்டி - ஓராயுதம். வக்காமணி - ஓர்வித மணி.

(74) ஆளி-சிங்கம். சுரும்பு-வண்டு. வேளை-காலம். திருவிளையாட்டம் - சிறந்த விளை நிலங்களில். கண்ணிகுத்தி - கண்ணிகளைப்பதித்து. ஞாளி-நாய். சுவடெடுத்து - தடங்கண்டுபிடித்து. ஒளிபோட்டு - பதுங்கியிருந்து பம்மி - ஒடுங்கி. கூளி - பேய். "திரிகூடப்பெரிய சிங்கக்குமரனானே" என்றும் பாடம்.

(1) அரியார் - அருமையுள்ளவர். மூவரில் - திரிமூர்த்திகளுக்குள். புறவு-குறிஞ்சி நிலம். கா-சோலை. படுக்கும்-பிடிக்கும்.

(2) காதலஞ் செழுத்தார் போதநீ றணியார்
கைந்நரம் பெடுத்துக் கின்னரந் தொடுத்தப்
பாதகர் தோலாற் பலதவி லடித்துப்
பறவைகள் படுக்குங் குறவனு நானே,

(3) தலைதனிற் பிறையார் பலவினி லுறைவார்
தகையினை வணங்கார் சிகைதனைப் பிடித்தே
பலமயிர் நறுக்கிச் சிலகண்ணி முறுக்கிப்
பறவைகள் படுக்குங் குளுவனு நானே.

(4) ஒருகுழை சங்கம் ஒருகுழை தங்கம்
உரியவி நோதர் திரிகூட நாதர்
திருநாமம் போற்றித் திருநீறு சாற்றுந்
திரிகூட நாமச் சிங்கனு நானே. (75)

[நூவன் வருதல்.]

விருத்தம்.

புலியொடு புலியைத் தாக்கிப் போர்மத யானை சாய்க்கும்
வலியவர் திரிகூ டத்தில் மதப்புலிச் சிங்கன் முன்னே
கலிகளுங் கதையும் பேசிக் கையிலே யீட்டிவாங்கி
யெலிகளைத் துரத்தும் வீர னீப்புலி நூவன் வந்தான். (76)

---

(2) காதல் - ஆசை. போதநீறு - ஞானந்தரும் விபூதி. கின்னரம் - ஒரு வகையாழ். தோலால் - தோலாற் (செய்த) தவில் - ஓர் பறை.

(3) தகை - பெருமை. சிகை - குடுமி. 'சிவகண்ணியிறுக்கி' என்றும் பாடம்.

(4) குழை - குண்டலம். உரிய - உடைய. (தாற்பரியம்) விநோதர் - மகத்துவமுடையவர். திரிகூடநாமம் - திரிகூடமென்னும் பெயரையுடைய.

(76) புலியொடு - (தாருகாவனத்து ரிஷிகள் விட்ட) புலியுடனே புலியை - (தக்கன் யாகத்தில் வந்திருந்த) சந்திரனை. புலி - அம்புலியின் முதற்குறை. தாக்கி-மோதி. மதப்புலி -வலிய புலிபோலும். கலி - வஞ்சகப் பேச்சு. ஈட்டி - ஓராயுதம். ஈப்புலிநூவன் - ஈப்புலிபோலப் பாயும் நூவன். ஈப்புலி-ஒரு சிறிய செந்து. நூவன் - குறவர்களுக்குள் தோழமையுடையவன்; பாங்கன். மேல் வருவனவுமது. 'புலியொடம்புலியைத்தாக்கி' என்றும் பாடம்.

இராகம் - அடாணா தாளம் - சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) ஊர்க் குருவிக்குக் கண்ணியுங் கொண்டு
உள்ளானும் வலியானு மெண்ணிக் கொண்டு
மார்க்கமெல் லாம்பல பன்னிக் கொண்டு
கோட்கார நூவனும் வந்தானே

(2) கரிக்குருவிக்குக் கண்ணியுங் கொண்டு
காணுங் கோழிக்குப் பொரியுங் கொண்டு
வரிச்சிலைக் குளுவரிற் கவண்டன் மல்லன்
வாய்ப்பான நூவனும் வந்தானே.

(3) ஏகனை நாதனைக் கூவிக்கொண்டு
எலியனைப் புலியனை யேவிக்கொண்டு
வாகான சிங்கனை மேவிக்கொண்டு
வங்கார நூவனும் வந்தானே.

(4) கொட்டகைத் தூண்போற் காலி லங்க
ஒட்டகம் போலே மேலிலங்கக்
கட்டான திரிகூடச் சிங்கன் முன்னே
மட்டீவாய் நூவனும் வந்தானே (77)

[சிங்கன் பட்சிகளைப் பார்த்தல்.]

விருத்தம்.

மூவகை மதிலுஞ் சாய மூரலால் வீரஞ் செய்த
சேவகர் திருக்குற் ருலர் திருவிளையாட்டந் தன்னிற்
பாவக மாக நூவன் பறவைபோற் பறவைகூவ
மாவின்மே லேறிச் சிங்கன் வரும்பட்சி பார்க்கின்றானே. (78)

---

(1) உள்ளான், வலியான்,- ஒவ்வொரு பறவைகள். கோட்கார- குணமுடைய. 'மார்க்கமெல்லாம் பல பேசிக்கொண்டு-வாட்கார நூவனும் வந்தானே' என்றும் பாடம்.

(2) பொரி-நெற்பொரி முதலியவை. மல்லன்-மல்லனென்பவன் (உடன்).

(3) வங்காரம்-ஒழுங்குள்ள.

(4) மட்டு - கள். ஈ-(அக்கள்ளில்மொய்க்கும்) ஈ. 'மட்டுவாய்' என்றும் பாடம்,

(78) மூவகை மதில் - மூன்று பிரிவாகிய கோட்டைகள். மூன்று- இரும்பு, வெள்ளி, பொன். மூரலால்-சிரிப்பால். திரு - சிறந்த. விளையாட்டம்-விளைநிலம். பாவகம் - இயற்கை. பறவைபோல் - பக்ஷியைப்போல ஒலித்து. பறவைகூவ - பட்சிகளை அழைக்க. மாவின்-மாமரத்தின்.

[சிங்கன் பட்சிகள் வரவு கூறுதல்.]

இராகம்—கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

வருகினு மையே பறவைகள் வருகினு மையே

அநுபல்லவி.

வருகினு மையே திரிகூட நாயகர்
வாட்டமில் லாப்பண்ணைப் பாட்டப்புறவெல்லாங்
குருகும் நாரையு மன்னமுந் தாராவுங்
கூழைக் கடாக்களுஞ் செங்கால் நாரையும் (வருகினு)

சரணங்கள்.

(1) சென்னியி லேபுனற் கன்னியை வைத்த
திரிகூட நாதர் கிரிமாது வேட்கையில்
மன்னனொருவன் வரிசையிட் டான்கங்கை
மங்கைக்கு நானே வரிசைசெய் வேனென
அன்னை தயவுடை யாகாச கங்கை
யடுக்களை காணப் புறப்படு நேத்திபோல்
பொன்னிற வானெங்குந் தந்நிறமாகப்
புரிந்து புவனந் திரிந்து குருகினம் (வருகினு)

---

(79) வருகினும் - வருகின்றன என்பதன் மரூஉமொழியாகக் குறவர்சாதி கூறுஞ்சொல்; இதுபோலவே மேலே மேயினும், சாயினும், போயினும் என்பனவும், மேய்கின்றன சாய்கின்றன போகின்றன என்பதன் மரூஉமொழிகளாம். ஐயே - (நூலவனை) அழைத்தலின் குறிப்புச் சொல்; இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங்கொள்க. பண்ணை - வயல்களுள். பாட்டப்புறவு-வாரப்பற்றுக்காடு. புறவமென்பது, புறவென அம் கெட்டு நின்றது.

(1) கிரிமாது - உமாதேவியை. வேட்கையில் - விவாகஞ்செய்யுமிடத்து. மன்னன்-(இமய) அரசன். வரிசையிட்டான் - மரியாதைசெய்தான். அடுக்களை - சமையல்வீடு. புறப்படும்-வெளியேறிவரும். நேத்தி - ஒழுங்கு. பொன்-இரும்பு. புரிந்து - செய்து. குருகினம்-பறவைக்கூட்டங்கள். அடுக்களை காணப்புறப்படுதலாவது: மகளைக்கொடுத்த தாய், அம்மகள் வாழ்க்கை நலத்துக்கேதுவாகிய உணவு சமைத்தலினிடத்தை முதலாவது காண வெளிப்புறப்பட்டு வருதல்; இது பண்டைக்கால வழக்கு.

(2) காடை வருகுது கம்புள் வருகுது
காக்கை வருகுது கொண்டைக் குலாத்தியும்
மாடப் புறவு மயிலும் வருகுது
மற்றொரு சாரியாய்க் கொக்குத் திரளெல்லாங்
கூடலை யுள்ளாக்கிச் சைவம் புறம்பாக்கிக்
கூடுஞ் சமணரை நீடுங் கழுவேற்ற
ஏடெதி ரேற்றிய சம்பந்த மூர்த்திக்கன்
றிட்ட திருமுத்தின் பந்தர்வந் தாற்போல (வருகினு)

(3) வெள்ளைப் புறவுஞ் சகோரமும் ஆந்தையும்
மீன்கொத்திப் புள்ளு மரங்கொத்திப் பட்சியுங்
கிள்ளையும் பஞ்சவர் ணக்கிளிக் கூட்டமுங்
கேகயப் பட்சியும் நாகண வாய்ச்சியும்
உள்ளானுஞ் சிட்டும் வலியானு மன்றிலும்
ஓலஞ்செய்தே கூடி நாலஞ்சு பேதமாய்த்
துள்ளாடுஞ் சூல கபாலர் பிராட்டியார்
தொட்டாடு மைவனப்பட்டாடை போலவே (வரு) (79)

[சிங்கன் சொல்லுதல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஈரா யிரங்கரத்தா னேற்ற சங்கு நான்மறையுஞ்
சீரா யிரங்கநடஞ் செய்தவர்குற் றாலவெற்பில்

---

(2) சாரியாய் - சுற்றாய். கூடலை - மதுரையை. உள்ளாக்கி - கைவசப்படுத்தி. சைவம் - சைவசமயத்தை, புறம்பாக்கி-அப்புறப்படுத்தி. ஏடு-(திருநள்ளாற்றுப் பதிகமெழுதிய) ஏட்டை. எதிரேற்றிய - வைகை யாற்றில்) எதிரேறச்செய்த. பந்தர்-பந்தல்.

(3) கேகயம் - மயில். ஓலம் - முழக்கம். துள்ளாடும் - துள்ளுதல் செய்யும், சூலகபாலர்-சூலாயுதத்தையும் பிரமகபாலத்தையுமுடைய திரி கூட நாதரது. தொட்டாடும் - தொட்டுத்தரிக்கும். ஐவனம் - அஞ்சு நிறத்தையுடைய.

(80) ஈராயிரங்கரத்தான் - இரண்டாயிரங்கையையுடைய பாணுகம் பன். இரங்க-முழங்க.

ஓரா யிரமுகமா யோங்கியகங் காநதிபோற்
பாரார் பலமுகம் பட்சிநிரை சாயுதையே. (80)

இராகம்-கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சாயினு மையே பறவைகள் சாயினு மையே

அநுபல்லவி.

சாயினு மையே பாயும் பறவைகள்
சந்தனக் காட்டுக்குஞ் செண்பகக் காவுக்குங்
கோயிற் குழல்வாய் மொழிமங்கைப் பேரிக்கும்
குற்றால நாயகர் சிற்றாற்று வெள்ளம்போல் (சாயினு)

சரணங்கள்.

(1) காராருஞ் செங்குள மேலப்பாட் டப்பற்று
காடுவெட் டிப்பற்று நீடுசுண் டைப்பற்று
சீராரும் பேட்டைக் குளமுடைக் காங்கேயன்
ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மேடு முனிக்குரு கன்பேரி
ஏரிவாய் சீவலப் பேரி வடகா
விராசகுல ராமன் கண்டுகொண் டான்மேலை
மாரிப்பற் றுங்கீழை மாரிப்பற் றுஞ்சன்ன
நேரிப்பற் றுஞ்சாத்த னேரிப்பற் றுஞ்சுற்றிச்(சாயினு)

(2) பாரைக் குளந்தெற்கு மேல்வழு திக்குளம்
பாட்டப் பெருங்குளஞ் செங்குறிஞ்சிக் குளம்

ஆயிரம்-அளவற்ற. பாரார்-பூமியினிறைந்த. நிரை - வரிசை.

(81) காட்டுக்கும்-காட்டினிடத்தும். காவுக்கும் - சோலையிடத்தும். பேரிக்கும்-பேரியினிடத்தும். சிற்றாறு-சித்திராநதி.

(1) கார் ஆரும்-மேகங்கள் நீருண்ணும்; கடல்போன்ற தென்றபடி. பாட்டப்பற்று-வாரநன்செய். பற்றென்பது நன்செய்க்கு உலகவழக்கமாகவந்தபெயர்; இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங்கொள்க. ஏரிவாய் - குளம் பொருந்திய. 'குளமோடைக் காங்கேயன்' என்னும் பாடம்.

(2) பாரைக்குளம்-பாறைக்குளம்; எதுகை நோக்கிப் பாரைக்குளமென்றாயிற்று. வழுதி-பாண்டியன்.

ஊருணிப் பற்றுந் திருப்பணி நீள
முயர்ந்த புளியங் குளந்து வரைக்குள
மாரனே ரிக்குள மத்தளம் பாறை
வழிமறித் தான்குள மாலடிப் பற்றும்
ஆரணி குற்றாலர் தோட்ட நெடுஞ்செ
யபிஷேகப் பேரிக் கணக்கன் பற்றிலுஞ் (சாயினு)

(3) ஐயர்குற் றாலத்து நம்பியார் திருத்து
அப்பா லொருதாதன் குற்றாலப் பேரிச்
செய்யம் புலியூ ரிலஞ்சிமே லகரஞ்
செங்கோட்டை சீவலநல்லூர் சிற்றம்பலம்
துய்ய குன் றக்குடி வாழவல் லான்குடி
சுரண்டை யூர்முத லுட்கிடை சுற்றியே
கொய்யு மலர்த்தா ரிலஞ்சிக் குமார
குருவிளை யாடுந் திருவிளை யாட்டத்தில்(சாயினு)(81)

[சிங்கன் சொல்லுதல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொட்டழகு கூத்துடையார் குற்றாலநாதர் வெற்பில்
நெட்டழகு வாள்விழியும் நெற்றியின்மேற் கஸ்தூரிப்
பொட்டழகுங் காதழகும் பொன்னழகு மாய்நடந்த
கட்டழகி தன்னழகென் கண்ணளவு கொள்ளாதே (82)

இராகம் - கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மேயினு மையே பறவைகள் மேயினு மையே

ஆர் - ஆத்தி மலர்.

(3) நம்பியார்-அருச்சகர். திருத்து-நன்செய்; மேல்வருவனவுமது. செய்-வயல். அம்-அழகு. உட்கிடை - அகத்தேயிருக்குமிடங்கள். விளை யாட்டத்தில்-விளை நிலங்களில்.

(82) அழகுகொட்டு எனக்கூட்டுக. நெட்டு - நீண்ட. கட்டழகி - பேரழகுடையவள்.

அநுபல்லவி.

மேயினு மையே குற்றால நாதர் வியன்குல சேகரப்
பட்டிக் குளங்களும்
ஆயிரப் பேரியுந் தென்காசி யுஞ்சுற்றி அயிரையுந்தேளியு
மாராலுங் கொத்தியே (மேயினு)

சரணங்கள்.

(1) ஆலயஞ் சூழத் திருப்பணி யுங்கட்டி
யன்னசத் ரங்கட்டி யப்பாலுந் தென்காசிப்
பாலமுங் கட்டிப் படித்தரஞ் சேர்கட்டிப்
பக்த சனங்களைக் காக்கத் துசங்கட்டிப்
மாலயன் போற்றிய குற்றால நாதர்
வழித்தொண்டு செய்திடக் கச்சைகட் டிக்கொண்ட
சீலன் கிளுவையிற் சின்னணைஞ் சேந்த்ரன்
சிறுகால சந்தித் திருத்துப் புறவெல்லாம் (மேயினு)

(2) தானைத் தலைவன் வயித்தியப் பன்பெற்ற
சைவக் கொழுந்து தருமத்துக் காலயஞ்
சேனைச் சவரிப் பெருமாள் சகோதரன்
செல்வன் மருதூர் வயித்தி யப்பனுடன்
மானவன் குற்றால நாதனைப் பெற்றவன்
வள்ள லெனும்பிச்சைப் பிள்ளை திருத்தெல்லாங்
கானக் குளத்துள்வாய்க் கீழைப்புதுக்குளங்
கற்பூரக் காற்பற்றுந் தட்டான்குளச்சுற்றும் (மேயினு)

அயிரை - தேளி - ஆரால் - மீன் வகைகள்.

(1) சேர் - நெற்குவிக்குங்கொட்டாரம். துசங்கட்டி - கொடிக்கட்டி; அஃதாவது: முடித்தே தீரவேண்டுமென்று உறுதிப்படுத்தி. மேலே கச்சை கட்டி யென்பதற்கும் இதுவே பொருள். வழித்தொண்டு - பரம்பரையடிமை. கிளுவை-சொக்கம்பட்டிச்சமஸ்தானம்; மேல்வருவதுமது. திருத்து-பயிர்செய்யுநிலம். புறவு-பக்கம்.

(2) தானைத்தலைவன்-படைத்தலைவன். மானவன்-பெருமையுடைய வணிகய. திருத்து-வயல். பற்று- வயல். சுற்று-சூழ இருக்குமிடம்.

(3) மன்னன் கிளுவையிற் சின்னணைஞ் சேந்த்ரன்
வடகரை வீட்டுக்கு மந்திரியாகவுஞ்
செந்நெல் மருதூர்க்கு நாயக மாகவுந்
தென்காசி யூருக்குத் தாயக மாகவுந்
தன்னை வளர்க்கின்ற குற்றால நாதர்
தலத்தை வளர்க்கின்ற தானிக ளுகவு
நன்னகர்க் குற்றாலத் தந்தாதி சொன்னவ
னள்ளார் தொழும்பிச்சைப் பிள்ளை திருத்தெல்லாம்
(மேயினு)

(4) நன்னக ரூர்கட்டிச் சாலை மடங்கட்டி
நாயகர் கோவிற் கொலுமண்ட பங்கட்டித்
தென்ன மரம்பர மானந்தத் தோப்பிட்டுத்
தெப்பக் குளங்கட்டித் தேர்மண்ட பங்கட்டித்
பன்னுந் திரிகூடத் தம்பலங் கட்டிப்
பசுப்பிரை கோடி திருப்பணி யுங்கட்டி
யந்நாளில் தர்மக்களஞ்சியங் கட்டும்
அனந்த பற்பநாபன் கட்டளைப் பற்றெல்லாம் (மேயினு)

(5) தந்தைமுன் கட்டின அம்பலத் துக்குந்
தருமத் துக்குநிலைக் கண்ணுடி போலவே
யெந்தையார் வாசலிற் பிள்ளையார் செய்வித்
திரண்டு குறிஞ்சிப் படித்துறை யுஞ்செய்த
கொந்தார் புயத்தா னிராக்கதப் பெருமாள்
குற்றால நாதன்முன் னுற்ற சகோதரன்
வந்தனை சேர்சங்கு முத்துதன் மைத்துனன்
மன்னன் வயித்திய நாதன் திருத்தெல்லாம். (மேயினு)

---

(3) நாயகம் - தலைமை. ஊருக்கு-ஊரிலுள்ளார்க்கு. தாயகம் - தாய் பிறந்த இடம். தானிகன்-காரியகாரன். நள்ளார்-பகைவர்.

(4) நாயகர்- (திருக்குற்றாலத்தில் உற்சவம் கொண்டருளும்) சோமாஸ்கந்தர். இட்டு-செய்து (தாற்பரியம்). அம்பலம் - சபை. பசுப் பிரை-பசுக்கள் நிற்குமிடம். அந்நாளில் - அந்தக்காலத்தில்.

(5) எந்தையார்-திரிகூட நாதர். பிள்ளையார் - (அரசடி) விநாயகர் குறிஞ்சிப்படித்துறை - சிறுபடித்துறை. கொந்து - பூமாலை (ஆகுபெயர்)

(6) ஆர்மேல் வருகின்ற துன்பமு நீக்கி
யடங்கார் குறும்பு மடக்கியே தென்காசி
யூர்மே லுயர்ந்த மனுநீதி நாட்டி
யுடையவர் குற்றாலர் பூசைநை வேத்தியம்
தேர்மேற் றிருநாளுந் தெப்பத் திருநாளுஞ்
சித்திர மண்டபஞ் சத்திரஞ் சாலையும்
பார்மேல் வளஞ்செ யனந்த பற்பநுபன்
பாலன் வயித்திய நாதன் திருத்தெல்லாம் (மேயினு)

(7) ஆறை யழகப்ப பூபாலன் கட்டளை
யன்பன் திருமலைக் கொழுந்துதன் கட்டளை
நாறும்பூக் குற்றாலச் சங்குதன் கட்டளை
நங்களொல் லாரரி நரபாலன் கட்டளை
வீறுசேர் பால்வண்ணச் சங்குதன் கட்டளை
மிக்கான ஓமநல்லூர்க் கிருஷ்ணன் வணிகேசன்
பேறுடைப் பம்பை வருசங்கு முத்துதன்
பேரான கட்டளைச் சீரான பற்றெலாம் (மேயினு)

(8) தானிகன் சர்க்கரைப் பண்டார மென்னுந்
தணியாத காதற் பணிவிடை செய்கின்ற
மேன்மை பெருஞ்சுந் தரத்தோழன் கட்டளை
மிக்க கருவைப் பதிராம நாயக
ஞனில மும்புகழ் தாகந்தீர்த் தானுட
னல்லூர் வருசங் கரமூர்த்தி கட்டளை
யான சடைத்தம்பி ரான்பிச்சைக் கட்டளை
யப்பால் மலைநாட்டார் கட்டளைப் பற்றெல்லாம்
(மேயினு) (83)

---

(6) அடங்கார்-பகைவர். வளஞ்செய்-வள (மாகச்) செய்கின்ற

(7) ஒல்லார்-பகைவர்களை. அரி-கெடுக்கின்றவன். நரபாலன் - மனிதர்களை யிரட்சிக்கின்றவன் வீறு - பெருமை. பேறு - பயன். பம்பை - பண்பொழில் என்னுமூர். (தென்காசிக்கு 6 மைல் வடமேற்கு) ஆறை - ஓர் ஊர்.

(8) தானிகன்-காரியகாரன். காதல் - ஆசையோடு. கருவைப்பதி - கரிவலம்வந்தநல்லூர். நல்லூர் - ஓமநல்லூர். அப்பால் - அப்புறத்திலுள்ள.

[சிங்கன் சிங்கியை நினைத்துக் கூறுதல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

செட்டிக் கிரங்கிவினை தீர்த்தவர்குற் றாலர்வெற்பிற்
சுட்டிக் கிணங்குநுதற் சுந்தரியாள் கொங்கையின்மேல்
முட்டிக் கிடந்து கொஞ்சி முத்தாடிக் கூடிநன்றாய்க்
கட்டிக் கிடக்கமுலைக் கச்சாய்க் கிடந்திலனே (84)

[சிங்கன் நூவனைப்பார்த்துக் கண்ணி கொண்டு வரச்சொல்லுதல்.]

இராகம் - கல்யாணி. தாளம் - சாப்பு.

பல்லவி

கண்ணி கொண்டுவாடா குளுவா கண்ணி கொண்டுவாடா

அநுபல்லவி

கண்ணி கொண்டுவாடா புண்ணவர் குற்றாலர்
காரார் திரிகூடச் சாரலி லேவந்து
பண்ணிய புண்ணிய மெய்தினாற் போலப்
பறவைக ளெல்லாம் பரந்தேறி மேயுது (கண்ணி)

சரணங்கள்

(1) மானவர் சூழு மதுரையிற் பாண்டியன்
மந்திரி யார்கையில் முந்திப் பணம்போட்டுத்
தானுசைப் பட்டுமுன் கொண்டகொக் கெல்லாந்
தரிகொண்டு தில்லை நரிகொண்டு போச்சுது

---

(84) செட்டி-வைசியரிலொரு பிரிவாகிய கவிப்பர் குலத்திற்பிறந்த கண்டக சேதனன்; இவன் சரிதம், தி. பு. கண்டகசேதனச்சருக்கத்திற் காண்க. சுட்டி - நெற்றிச்சுட்டி. சுந்தரி - அழகுடையவள். முத்தாடி - முத்தமிட்டு.

(85) குளுவா-குளுவனே; குளுவன் பறவைகளைப்பிடிக்கக் குள்ள வடிவமாக ஒரு வேஷம்போட்டுக்கொள்கிறவன். பரந்து - எங்கும் வியாபித்து. பண்ணவர் - கடவுள்.

(1) மானவர் - பெருமையுடையவர். மந்திரியார் - (மாணிக்க வாசக சுவாமியாகிய) மந்திரியார். முந்திப்பணம் போட்டு-முதலிலே திரவியங் களைக்கொடுத்து (வாங்கி வரச்சொல்லி). தான்-பாண்டியனாகிய தான். கொக்கு - குதிரை (கொக்கு). தரிகொண்டுதில்லை - தங்குதல் செய்ய வில்லை. நரிகொண்டு போச்சுது; இச்சரிதம் திருவிளையாடற்புராணத்தி லறிக.

கானவர் வேடத்தை யீனமென் றெண்ணுதே
காக்கை படுத்தான் கருமுகில் வண்ணனு
மேனுட் படுத்திட்ட கொக்கிற கின்னும்
விடைமே லிருப்பார் சடைமே லிருக்குது (கண்ணி)

(2) முன்னாட் படுத்த பரும்பெருச் சாளியை
மூத்த நயினுர் மொடுவாய்க் கொடுபோனுர்
பின்னுன தம்பியா ராடு மயிலையும்
பிள்ளைக் குறும்பாற் பிடித்துக்கொண் டேகினுர்
பன்னரு மன்னத்தை நன்னக ரீசர்
பரிகல மீந்திடும் பார்ப்பானுக் கீந்தனர்
வன்னப் பருந்தொரு கள்வன் கொடுபோனுன்
வக்காவும் நாரையுங் கொக்கும் படுக்கவே (கண்ணி)

(3) மீறு மிலஞ்சிக் குறத்தியைக் கொண்ட செவ்
வேட்குற வன்முதல் வேட்டைக்குப் போனநா
ளாறுநாட் கூடி யொருகொக்குப் பட்ட
தகப்பட்ட கொக்கை யவித்தொரு சட்டியிற்
சாருக வைத்தபின் வேதப் பிராமணர்
தாமுங் கொண்டார் சைவர் தாமுங்கொண் டார்தவப்
பேரு முனிவரு மேற்றுக்கொண் டாரிதைப்
பிக்குச்சொல் லாமலே கொக்குப் படுக்கவே (கண்ணி)
(85)

கானவர் - குறவர். ஈனம் - குற்றம். காக்கை - (காகாசுரனுகிய) காக்கையை. படுத்தான்-(கண்ணைக்கெடுத்துக் கீழே) விழச்செய்தான். கருமுகில் வண்ணன் - கரியமேகம்போன்ற விஷ்ணு; இச்சரித்திரம் பாகவதத்திற்காண்க.

(2) படுத்த - அகப்படுத்திக்கொண்ட. பெருச்சாளி - (கயமுகாசுரனுகிய) பெருச்சாளி. மூத்த நயினுர் - விநாயகக்கடவுள். மொடுவாய் - (மிக) நயமாய். ஆடும் - ஆட்டையும். பன்னரும் - சொல்லுதற்கரிய. அன்னத்தை-அன்னப்பறவையை. பரிகலம் - போசன பாத்திரம். பார்ப்பான் - பிராமணுகிய பிரமா. வன்னம் - நிறம். கள்வன் - விஷ்ணு.

(3) மீறும் - (வளங்கள்) அதிகப்படும் இலஞ்சி - குற்றாலத்திலிருந்து வடக்கே இரண்டுமைல் தூரத்தில் இயற்கை வளங்களும் செல்வமுங்கல்வியும் நிரம்பிய ஓர் அழகிய சிற்றூர். வேட்டைக்குப்போனநாள் முதலெனக் கூட்டுக. கொக்கு - மாமரமாகிய சூரபன்மன் (ஒரு பறவை) - சட்டியிலவித்தெனக் கூட்டுக. அவித்து - வேகவைத்து (கெடுத்து). சட்டியில் ஒரு பாத்திரத்தில் (சஷ்டியாகிய ஆருவது திதி நாளில்) சாறு - குழம்பு (திருவிழா) பிக்கு - பிசகு.

[கவிக்கூற்று.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆனைகுத்திச் சாய்த்ததிற லாளர்திருக் குற்றாலர்
கூனிகொத்தி முக்கிவிக்கிக் கொக்கிருக்கும் பண்ணையெலாஞ்
சேனைபெற்ற வாட்காரச் சிங்கனுக்குக் கண்ணிகொண்டு
பூனைகுத்தி நூவன்முழுப் பூனைபோல் வந்தானே. (86)

[நூவன் சொல்லுதல்.]

இராகம் — காம்போதி. தாளம்—சாப்பு.

(1) கலந்த கண்ணியை நெருக்கிக் குத்தினாற் காக்கையும்படுமே
குளுவா காக்கை யும்படுமே
(2) மலர்ந்த கண்ணியைக் கவிழ்த்துக் குத்தினால் வக்கா வும்படு (மே
குளுவா வக்கா வும்படுமே
(3) உலைந்த கண்ணியை யிறுக்கிக் குத்தினா லுள்ளா னும்படுமே
குளுவா வுள்ளா னும்படுமே
(4) குலைந்த கண்ணியைத் திருத்திக் குத்தடா குற்றால மலைமேற்
குளுவா குற்றால மலைமேல். (87)

[சிங்கன் சொல்லுதல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

கள்ளுலவு கொன்றையந்தார்க் கர்த்தர்திரி கூடவெற்பிற்
பிள்ளைமதி வாணுதலாள் பேசாத வீறடங்கத்
துள்ளிமடி மேலிருந்து தோளின்மே லேறியவள்
கிள்ளைமொழி கேட்கவொரு கிள்ளையா னேனிலையே. (88)

---

(86) ஆனை - (தாருகாவனத்து முனிவர்விட்ட) யானை. திறலாளர் - வலிமையுடையவர். கூனி - ஒருவகைமீன். பண்ணையெல்லாம் - வயலிடமெல்லாம். சேனைபெற்ற - வேடர்படை சூழப்பட்ட. வாட்காரச்சிங்கனுக்கு-வாளாயுதமுடைய சிங்கனாகிய குறவனுக்காக. பூனைகுத்திநூவன்-பூனையைக் குத்திப்பிடித்தலில் வல்லவனாகிய நூவன்.

(1) குத்தினால் - (பூமியில்) பதித்தால்.

(2) மலர்ந்த - வாய்விரிந்த.

(3) உலைந்த - தளர்ந்த.

(4) குலைந்த - கட்டுவிட்ட.

(88) கள்-தேன். பிள்ளைமதி - பிறைச்சந்திரன்போன்ற. வாணுதலாள்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவளாகிய (மேலே குறிசொன்ன) குறத்தி. வீறு-கருவம். கிள்ளைமொழி-கிளிமொழிபோன்ற சொல்.

இராகம் - கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி

கெம்பா றடையே பொறுபொறு கெம்பா றடையே

அநுபல்லவி.

கெம்பா றடையே நம்பர்குற் றாலர்
கிருபைப் புறவிற் பறவை படுக்கையில்
வம்பாக வந்தவுன் சத்தத்தைக் கேட்டல்லோ
வந்த குருவி கலைந்தோடிப் போகுது (கெம்பா)

சரணங்கள்

(1) ஏறாத மீன்களு மேறி வருகுது
எத்திசைப் பட்ட குருகும் வருகுது
நூறு கண்ணியைப் பேறாகக் குத்தியே
நூவனு நானு மிருந்தோ முனக்கினிப்
பேறான சூளை மருந்தா கிலும்பிறர்
பேசாமல் வாடைப் பொடியா கிலுமரைக்
கூறா கிலுமொரு கொக்கா கிலுநரிக்
கொம்பாகிலுந்தாரேன் வம்புகள் பேசியே (கெம்பா)

(2) பூசி யுடுத்து முடித்து வளையிட்டுப்
பொட்டிட்டு மையிட்டுப் பொன்னிட்டுப் பூவிட்டுக்
காசு பறித்திடும் வேசைய ராசாரக்
கண்ணிக்குள் ளேபடுங் காமுகர் போலவும்
ஆசார வீனத் துலுக்கன் குதிரை
யடியொட்டுப் பாறை யடியொட்டி னாற்போலுந்
தேசத்துக் கொக்கெல்லாங் கண்ணிக்குள் ளேவந்து
சிக்குது பார்கறி தக்குது பாரினிக் (கெம்பா)

---

(89) கெம்பா றடையே-கெம்பாதே அடேஐயே என்பதின் மரூஉ மொழி. கெம்புதல் - உரத்துப் பேசுதல். அட ஐயே-விளிக்குறிப்பு. இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங்கொள்க.

(1) நூவன் - சிங்கனுக்குத்தோழன். பேறு-பயன். சூளைமருந்து வேசையர்களை மயக்குமருந்து. பேசாமல் - பேசாமலிருக்கும்படி. கூறு பங்கு.

(2) ஆசாரக்கண்ணி - பொய்யொழுக்கமாகிய வலை. ஆசார ஈனத் துலுக்கன்-ஒழுக்கங்கெட்ட துலுக்கனது. குதிரையடி - குதிரைக்கால். அடியொட்டுப்பாறை - அஃதாவது: நவாபுகாலத்தில் ஒரு பட்டாணி குதிரையேறிக்கொண்டு திருக்குற்றாலத்து ஆலயத்துக்குச் சிறிது தூரத் தில் வர அங்குள்ளார் தடைசெய்யவுங் கேளாமல் மீட்டுங் குதிரையைச் செலுத்த அக்குதிரை அடியெடுத்து வைக்கமாட்டாமல் ஒட்டிக்கொண்டு நின்ற பாறை. சிக்குது - அகப்படுகின்றது. தக்குது - கிடைக்கின்றது. தாற்பரியம்.

(3) ஆலாவுங் கொக்கு மருகே வருகுது
ஆசாரக் கள்ளர்போல் நாரை திரியுது
வேலான கண்ணிய ராசையி ஞற்கிழு
மேலுந் திரிந்திடும் வேடிக்கைக் காரர்போற்
காலாற் றிரிந்து திரிந்து திரிந்தெங்கள்
கண்ணிக்குள் ளாகும் பறவையைப் போகட்டுப்
பாலாறு நெய்யாறு பாய்கின்ற வோட்டத்திற்
பல்லொடிக் கச்சிறு கல்லகப் பட்டாற்போல்
(கெம்பா) (89)

[கவிக் கூற்று.]

விருத்தம்.

தேவிகுழல் வாய்மொழிப்பெண் ணுச்சி யார்கால்
செண்பகக்கால் திருந்தமதி சூடினூர்கால்
காவி வயல் வெண்ணமடை தட்டான் பற்றுக்
கள்ளிகுள மழகர்பள்ளங் கூத்தன்மூலே
வாவிதொறு நின்றுசிங்கன் வேட்டையாடி
வடவருவி யாற்றுக்கால் வடகால் தென்கால்
கோவில்விளே யாட்டமெங்குங் கண்ணிகுத்திக்
கூவிஞ னூவனேவிட் டேவினுனே (90)

---

(3) ஆலா - ஓர் பறவை.
ஆகும் - அகப்படும்.
போகட்டு - போகும்படி செய்து.
ஓட்டத்தில் - உதட்டில்.

(90) கால்-வாய்க்கால். காவி வயல்-நீலோற்பலம் மலரும் நன்செய். கூத்தன் - திரிகூடநாதர் சங்கக்கோயிலுக்கு வடபக்கங் கோயில்கொண் டிருக்குஞ் சிவபிரான். வாவி - தடாகம். விளேயாட்டம் - விளேநிலம். கூவி ஞன் - அழைத்தவனுகி. விட்டு ஏவினுன்- (அப்பறவைகளேப் பிடித்துவாச் சொல்லிச்) செலுத்தினுன்.

[சிங்கன் சொல்லுதல்.]

இராகம் - தர்பார். தாளம் - சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) கல்வித் தமிழ்க்குரியார் திரிகூடக் கர்த்தர்பொற் றாள்பரவுஞ்
செல்வக் கடலனையான் குற்றாலச் சிவராம நம்பியெங்கோன்
வல்ல மணியபட்டன் பெருமை வளர்சங்கு மூத்துநம்பி
வெல்லுங்குற் றாலநம்பி புறவெல்லா மீன்கொத்திக்கூட்டமையே

(2) சீராளன் பிச்சைப்பிள்ளை திருப்பணிச் செல்வப் புதுக்குளமுங்
காராளன் சங்குமுத்து திருத்தொடைக் காங்கேயன் கட்டளையும்
மாராசன் றென்குடிசை வயித்தியநாதன் புதுக்குளமுந்
தாராள மானபுள்ளும் வெள்ளன்னமுந் தாராவுமேயுதையே.

(3) தானக் கணக்குடனே ஸ்ரீ பண்டாரந் தன்மபத் தர்கணக்கும்
வானவர் குற்றாலர் திருவாசல் மாடநற்பத்தியமும்
நானிலஞ் சூழ்குடிசை வைத்திய நாத நரபாலன்
தானபி மானம் வைத்த சிவராமன் சம்பிர திக்கணக்கும்.

(4) வேதநா ராயணவேள் குமாரன் விசைத்தொண்டை நாடாளன்
சீதரன் முத்துமன்னன் விசாரிப்புச்சேர்ந்த புறவினெல்லாங்
காதலாய்க் கண்ணிவைத்துப் பறவைக்குக் கங்கணங்கட்டிநின்றே
னேதோ வொருபறவை தொடர்ந்துவந் தென்னைக்கடிக்குதையோ (91)

---

(1) உரியார் - உரியவராகிய. மணிய - மணியவேலையுள்ள. நம்பி - அருச்சகர். புறவு - நன்செய்.

(2) சீராளன் - சீர்த்தியை யாளுகின்றவன். திருப்பணி-திருப்பணிக் காக விட்ட. காராளன் - வேளாளனாகிய. மாராசன் - மகாராசனாகிய. குடிசை - ஓரூர். புள் - பறவை.

(3) தானக்கணக்கு - தானமாக விடப்பட்ட சொத்தின் கணக்கு. ஸ்ரீ பண்டாரம் - கருவூலம். தன்மபத்தர் - தருமமாகிய தொண்டுசெய்யும் அடியார்கள். குடிசை - ஓரூர். நரபாலன்-அரசன். சம்பிரதிக்கணக்கு - ஓர் பிரதான எழுத்துக் கணக்கன்.

(4) விசை-விசயமென்பதன் கடைக்குறை; வெற்றி. விசாரிப்பு - விசாரணை. கங்கணங்கட்டி நின்றேன் - மிகச்சாக்கிரதையாக நின்றேன். இஃதொரு குறிப்புமொழி.

[சிங்கன் சிங்கியை நினைத்தல்.]

விருத்தம்.

காவலர் திரிகூடத்திற் காமத்தாற் கலங்கி வந்த
நூவனைப் பழித்துச்சிங்க னோக்கிய வேட்டைக் காட்டி
லாவல் சேர் காம வேட்டை யாசையா லன்னப்பேட்டைச்
சேவல்போய்ப் புணரக்கண்டான் சிங்கிமேற் பிரமைகொண்
டான் (92)

[சிங்கன் சிங்கியை நினைத்துப் புலம்பல்.]

இராகம் - ஆகிரி. தாளம் - சாப்பு.

எட்டுக் குரலி லொருகுரல் கூவும்பு றாவே யென
ஏகாந்தச் சிங்கியைக் கூவாத தென்னகு லாவே
மட்டார் குழலிதன் சாயலைக் காட்டும யூரமே யவள்
மாமலர்த் தாள்நடை காட்டாத தென்னவிகாரமே
தட்டொத்த கும்பத் தடமுலை காட்டுஞ்ச கோரமே சற்றுத்
தண்ணென்றும் வெச்சென்றும் காட்டிவிட்டா லுபகாரமே
கட்டித் திரவியங் கண்போலு நன்னகர்க் காவியே கண்ணிற்
கண்டிட மெல்லா மவளாகத் தோணுதே பாவியே. (93)

---

(92) வந்த - (தன்னிடத்தில்) வந்த. நூவனை - தோழனாகிய நூவனை. நோக்கிய-பார்க்கப்பட்ட. ஆவல் - பேராசை. ஆசையால் - விருப்பத்தால். சேவல் - ஆணன்னம். சிங்கி - மனைவியாகிய குறத்தி. பிரமை - மயக்கம். முதல் வரியில் 'காதலாற் கலங்கிவந்த' என்றும் பாடம்.

(93) எட்டுக்குரல் - ([1] உவரி [2] சுரதமாதர் கண்டத்திலுண்டாகும்) எண்வகை ஒலிகள்; அவையாவன: மயில், புறா, அன்னம், காடை, வண்டானம், குயில், கோழி, வண்டு இவற்றின் ஒலிகள். ஒரு குரல் கூவும் - தன்னுடைய ஒன்றாகிய ஒலியைச் செய்யும். ஏகாந்தம் - தனிமையுடைய. கூவாதது-அழையாதது. குலம்-பட்சம். மட்டு - தேன். மயூரமே - மயிலே. விகாரம் - வேறுபாடு. தட்டு-அடிப்பக்கம். கும்பம்-யானை மத்தகங்கள் போன்ற. தடம் - பெருமை. சகோரமே - சக்கரவாகப்பறவையே தண்ணென்றும் வெச்சென்றும் - (அவள் முலைகள் காட்டுதல் போல்) குளிர்ந்தும் உட்டணித்தும். காவியே - நீலோற்பலமே.

---

[1] உவரி - மேல். [2] சுரதம் - சையோகம்.

[சிங்கன் வேட்டையைப் பற்றிச் சொல்லுதல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

செட்டிபற்றிற் கண்ணிவைத்துச் சிங்கிநடைச்சாயலினாற்
பெட்டைக் குளத்திலன்னப் பேடைநடை பார்த்திருந்தேன்
கட்டுற்ற நன்னகர்க்கென் கண்ணியெலாங் கொத்தி வெற்றி
கொட்டிக்கொண் டையே குருவியெலாம் போயினுமே (94)

இராகம் - முகாரி. தாளம் - சாப்பு.

பல்லவி

போயினுமையே பறவைகள் போயினுமையே

அநுபல்லவி.

போயினு மையே (நாயகர் குற்றாலர்
பொல்லாத தக்கன் மகத்தை யழித்தநாள்
வாயி லடிபட் டிடிபட் டுதைபட்டு
வானவர் தானவர் போனது போலவே (போயினு)

சரணங்கள்.

(1) மேடையி னின்றொரு பஞ்சவர் ணக்கிளி
மின்னார்கை தப்பியென் முன்னாக வந்தது
பேடையென் றேயதைச் சேவல்தொடர்ந்தது
பின்னொரு சேவலுங் கூடத்தொடர்ந்தது
சூடிய வின்ப மிரண்டுக்கு மெட்டாமற்
சுந்தோப சுந்தர்போல் வந்த கலகத்திற்

---

(94) பற்று- வயல். சாயல்-தோற்றம். பெட்டைக்குளம் - ஒரு குளம். கட்டு - கட்டுப்பாடு. நன்னகர்க்கு - நன்னகரத்தில். கொத்தி - அறுத்து. வெற்றி கொட்டிக்கொண்டு - செயித்துக்கொண்டு,

(95) மகத்தை - யாகத்தை. தானவர் - அசுரர்.

(1) கைதப்பி - கையினின்றுந்தவறி. பேடை - பெட்டைக்கிளி. சேவல்-ஆண்கிளி. சூடிய - அணியப்பட்ட. இரண்டுக்கும் - அவ்விரண்டு ஆண்கிளிக்கும். சுந்தோபசுந்தர்போல் - சுந்தன் உபசுந்தனென்னுமிரண்டு அசுரரைப்போல; இவர்: இரணியகசிபன் வமிசத்து நிசுந்தன் புத்திரர். இவ்விருவரு மிக்க பலசாலிகளா யெல்லாரையுந் துன்புறுத்தி வந்தனர்; அது கண்டு விஷ்ணு விசுவகர்மாவினா லொருபெண்ணைப் படைத்து, அவரிட மனுப்ப அவ்விருவரு மோகித்து அவள் பொருட்டுச் சண்டையிட்டு மாண்டனர். வந்த - (அவ்விரண்டு கிளிகளிடத்தும்) வந்த. கலகத்தில் - சண்டையால்.

காடெல்லாம் பட்சியாக் கூடிவளம்பாடிக்
கண்ணியுந் தட்டியென் கண்ணிலுங் குட்டியே
(போயினு)

(2) ஆயிரங் கொக்குக்குக் கண்ணியை வைத்துநா
னப்பாலே போயொரு மிப்பாயிருக்கையில்
மாயிருங் காகங்க ளாயிரம் பட்டு
மறைத்து விறைத்துக் கிடப்பது போலவே
காய மொடுங்கிக் கிடந்தது கண்டுநான்
கண்ணி கழற்றி நிலத்திலே வைத்தபின்
சேயிழை தன்பொருட் டாலேபஞ் சாக்ஷரஞ்
*செபித்த மன்னவன் பாவம்போ றற்போலப்
(போயினு)

(3) தம்பமென் றெநம்பி னோரைச் சதிபண்ணித்
தாம்வாழப் பார்ப்பவர் செல்வங்கள் போலவும்
பம்பும் வடபா லருவியிற் றோய்ந்தவர்
பாவங் கழுநீராய்ப் போவது போலவுங்
கும்ப முனிக்குச் சிவமான காலங்
குதித்தோடிப் போன வயிணவர் போலவும்
அம்பிகை பாகர் திரிகூட நாத
ரடியவர் மேல்வந்த துன்பங்கள் போலவும் (போயினு)
(95)

வளம்பாடி - (வயல்) வளப்பத்தைப் பாடிக்கொண்டு. தட்டி - தடுக்கி விட்டு. குட்டி - ஏய்த்து (தாற்பரியம்).

(2) ஒருமிப்பாய்-ஒரே பார்வையாகப்பார்த்து. ஆயிரம்பட்டு - ஆயிரங் கண்ணிக்குள்ளு மகப்பட்டு. மறைத்து - மறைபட்டு. விறைத்து - செத்து, சேயிழை பொருட்டு - மங்கையர்க்கரசியார் காரணமாக. பஞ்சாக்ஷரம் - ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை. செபித்த - செபஞ்செய்த, மன்னவன் - கூன் பாண்டிய அரசன். 'ஆயிரங்காகங்க ளாயிரம் பட்டு' என்றும் பாடம்.

(3) தம்பம் - பற்றுக்கோடு; ஆதாரம். சதி - வஞ்சனை. பம்பும் - நெருங்கும். வடபால் - வடபக்கத்து. சிவம் - (அகத்தியமுனிவர்பொருட்டு) விஷ்ணு சிவரூபம்.

---

* சேவித்த என்றும் ஒரு பாடமிருக்கிறது.

[நூவன் சிங்கனைப் பழித்தல்.]

விருத்தம்.

வருக்கையார் திரிகூ டத்தில் மாமியாள் மகள்மேற்கண் ணும்
பருத்திமேற் கையு மான பான்மைபோல் வேட்டை போனாய்
கருத்துவே றுனாய் தாயைக் கற்பித்த மகள்போ லென்னைச்
சிரித்தனை சிங்கா வுன்னைச் சிரித்தது காமப்பேயே (96)

இதுவுமது.

கடுக்கையார் திரிகூடத்திற் காமத்தால் வாமக்கள்ளைக்
குடித்தவர் போலே வீழ்ந்தாய் கொக்குநீ படுத்துவாழ்ந்தா
யடிக்கொரு நினைவேன் சிங்கா ஆசைப்பே யுனைவிடாது
செடிக்கொரு வளையம்போட்டுச் சிங்கியைத் தேடுவாயே (97)

[சிங்கன் சிங்கியைத் தேடும்படி நூவனுக்குச் சொல்லுதல்.]

விருத்தம்.

வேடுவக் கள்ளி யோர்நாள் மெய்யிலா தவனென் றென்னை
யூடலிற் சொன்ன பேச்சா லுருவிலி பகைத்தா னென்மேற்

---

(96) வருக்கையார் - பலா மரத்தில் நிறைந்துள்ளாராகிய சிவபிரான். மாமியாள் மகள்மேற் கண்ணும் பருத்திமேற் கையுமான பான்மை - அஃதாவது: பருத்தி யெடுப்பவன் மாமியாள் மகளைக்கண்டு மோகித்துக் கண்ணை யவள் மேற்செலுத்திநின்று பருத்தியைப்பிறரெடுத்துப்போகத்தவறவிட்டதன்மைபோல் - (அது போல.) வேட்டைபோனாய்- வேட்டையைத் தவற விட்டாய். தாயைக்கற்பித்த மகள் - அஃதாவது: தான் வியபிசாரஞ்செய்து கொண்டு தாயை அது செய்யாதே யென்று போதித்த மகள். போல் - (அது) போல, என்னைச் சிரித்தனை - (நீ வேட்டையைத்தவறவிட்டு நான் தவறவிட்டதாக இகழ்ந்து) என்னை நகைத்தாய்.

(97) கடுக்கையார்-கொன்றை மாலையுடையாரது. வாமம் - தீமையுடைய. படுத்து-கொன்று. வாழ்ந்தாய் - வாழ்வையடைந்தாய்; இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. செடிக்கொரு வளையம்போட்டுச் சிங்கியைத் தேடுவாய் - அஃதாவது: மந்திர சாத்திரத்திற் கூறியபடி செடிக்கு இருப்புவளையம் போட்டுக்காப்புக்கட்டி மந்திர செபஞ்செய்து காணாமற்போன சிங்கியைத் தேடுவாயென்றபடி.

(98) வேடுவக்கள்ளி - குறவர்குலக்கள்ளி. மெய்யில்லாதவன் - நிசமில்லாதவன் (சரீரமில்லாதவன்). உருவிலி-மன்மதன், பகைத்தான் என்மேல் - (நாமுமெய்யில்லாதவன் இவனுமெய்யில்லாதவன் ஆனல் இவன் நமக்கு விரோதி யென்றெண்ணி) என்மேல் விரோதித்தான்.

போடுவான் புட்ப பாணம் புறப்பட மாட்டே னூவா
தேடிநீ திரிகூடத்திற் சிங்கியைக் காட்டுவாயே (98)

[நூவன் சிங்கியைத் தேடமாட்டேனென்று மறுத்துக்கூறல்.]

அங்கணர் திரிகூடத்தி லவளைநீ யணைந்தா லென்ன
நுங்களிற் பிரிந்தா லென்ன நூவனுக் குண்டோ நட்டங்
கங்கண மெனக்கேன் சிங்கா காசலை யுனக்குண்டானாற்
கொங்கணச் சிங்கி தன்னைக் கூட்டிவா காட்டுவேனே (99)

[சிங்கன் சிங்கியைத் தேடல்.]

விருத்தம்.

திருவண்ணு மலைகாஞ்சி திருக்கா ளத்தி
சீகாழி சிதம்பரந்தென் னுரூர்காசி
குருநாடு கேதாரங் கோலக் கொண்டை
கோகரணஞ் செகநாதங் கும்ப கோணம்
அரியலூர் சீரங்கந் திருவா னைக்கா
வடங்கலும்போய்ச் சிங்கிதனைத் தேடிச்சிங்கன்
வருசிராப் பள்ளிவிட்டு மதுரை தேடி
மதிகொண்டான் திரிகூட மெதிர்கண் டானே (100)

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கருவைநல்லூர் புன்னைக்காவு
வேள்திருச்செந் தூர்குருகூர் சிவைகுந்த
நெல்வேலி சிங்கிகுளந் தேவ நல்லூர்
நிலைதருஞ்சிற் றூர்குமரி திருவாங்கோடு
சொல்லரிய குறுங்கைகளாக் காடுதேடித்
தொன்மருதூ ரத்தாள நல்லூர் தேடிச்
செல்வருறை சிவசயிலம் பாவ நாசந்
திரிகூடச் சிங்கிதனைத் தேடுவானே (101)

---

(98) 'சேட நீதிரிகூடத்திற் சிங்கியைத்தேடுவாயே' என்றும் பாடம்.

(99) நுங்களில் - உங்களுக்குள். கங்கணம் - ஆத்திரம். (தாற்பரியம்) காசலை - ஆத்திரம்; இது: இழிசனர்மொழி. கொங்கணச்சிங்கி - கொங்கண தேசத்துக் குறத்தி.

(100) குருநாடு-பாண்டவர் நாடு. கோலக்கொண்டை - Golconda மதிகொண்டான்-சந்திரனைத் தலைமேற்றாங்கிய சிவபிரானது.

(101) புன்னைக்காவு-சங்கரநயினார்கோயில். குருகூர் - ஆழ்வார்திருநகரி. குமரி - கன்னியாகுமரி. திருவாங்கோடு - மலையாளம். குறுங்கை - திருக்குறுங்குடி.

இதுவுமது.

இராகம் — நீலாம்புரி. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) பேடைக் குயிலுக்குக் கண்ணியை வைத்துநான்
மாடப் புறவுக்குப் போனேன்
மாடப் புறவுங் குயிலும் படுத்தேன்
வேடிக்கைச் சிங்கியைக் காணேன்

(2) கோல மயிலுக்குக் கண்ணியை வைத்துநான்
ஆலாப் படுக்கவே போனேன்
ஆலாவுங் கோல மயிலும் படுத்தேன்
மாலான சிங்கியைக் காணேன்

(3) வெவ்வாப் பறவையின் வேட்டைக்குப் போய்க்காம
வேட்டையைத் தப்பிவிட்டேனே
வவ்வால் பறக்க மரநா யகப்பட்ட
வைபவ மாச்சுது தானே

(4) இவ்வாறு வந்தவென் னெஞ்சில் விரகத்தை
யெவ்வாறு தீர்த்துக்கொள்வேனே
செவ்வாய்க் கரும்பை யநுராக வஞ்சியைச்
சிங்கியைக் காணுகிலேனே (102)

---

(1) படுத்தேன் - பிடித்தேன்.

(2) ஆலா - ஒரு பறவை. மால் - வேட்கை, ஆசை.

(3) வெவ்வா - விருப்பமாக. வவ்வால் பறக்க மரநாயகப்பட்ட என்பதற்கு-வவ்வால் பறந்தோடிப் போனது போலச் சிங்கி காணமற்போக மரநாய் கிடைத்தது போல மற்றப் பறவைகள் கிடைத்தன என்பது பொருள். வைபவம் ஆச்சுது - (அந்த) வகை (போல) ஆயிற்று இச் செய்கை.

(4) இவ்வாறு - இந்த விதம். அநுராகம் - ஐக்கியமுடைய.

[குற்றாலத்திற் சிங்கன் சிங்கியைத்தேடுதல்.]

நற்றாலந் தன்னிலுள்ளோர் யாவரேனு
நன்னகரத் தலத்தில்வந்து பெறுவார்பேறு
பெற்றார்தா னன்னகரத் தலத்தை விட்டாற்
பிரமலோ கம்வரைக்கும் பேறுண் டாமோ
வற்றாத வடவருவிச் சாரல் நீங்கி
வடகாசி குமரிமட்டு மலைந்த சிங்கன்
குற்றாலத் தலத்தின் முன்னே தவத்தால் வந்து
கூடினான் சிங்கிதனைத் தேடினானே (103)

[சிங்கன் சிங்கியைக் காணாமற் புலம்பல்.]

இராகம் - தோடி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சிங்கியைக் காணேனே யென்வங்கணச் சிங்கியைக்காணேனே

அநுபல்லவி.

சிங்கியைக் காமப் பசுங்கிளிப் பேடையைச்
சீர்வளர் குற்றாலர் பேர்வளம் பாடிய
சங்கீத வாரியை யிங்கித நாரியைச்
சல்லாபக் காரியை யுல்லாச மோகனச் (சிங்கி)

சரணங்கள்.

(1) ஆரத் தனத்தைப் படங்கொண்டு மூடி
யசைத்துநின் றாளதை யானைக்கொம் பென்றுநான்
கோரத்தை வைத்த விழிக்கெதிர் சென்றேனென்
கொஞ்சத் தனத்தை யறிந்து சுகக்காரி
பாரத் தனத்தைத் திறந்துவிட் டாள்கண்டு
பாவியே னாவி மறந்துவிட் டேனுடன்
தீரக் கனிய மயக்கி முயக்கியே
சிங்கார மோகனஞ் சிங்கிகொண் டாளந்தச் (சிங்கி)

---

(103) நற்றாலம்-நல்ல உலகம் பேறுபெறுவாரெனக் கூட்டுக, பேறு - பயன். உண்டாமோ - கிடைக்குமோ. சாரல் - மலைப்பக்கம்.

(104) வங்கணம் - அதிக நேசம். வாரி - கடல். சல்லாபம் - வினாவும் விடையுங்கூடிய பேச்சு. உல்லாசம் - உள்ளக்களிப்பு. மோகனம் - மோகம். இங்கிதம் இனிமை. நாரி - பெண்.

(1) படம் மேற்சேலை. கோரம் - கொடுமை. கொஞ்சத்தனம் - (என்னுடைய) எளிமைத்தனம். பாவியேன் - பாவியாகிய நான். ஆவி - உயிரை. தீரக்கனிய - முழுவது (மன) மிளக. முயக்கி - தழுவச்செய்து. மோகனம் - புணர்ச்சி. ஆரத்தனம் - சந்தனமெழுதிய தனம்.

(2) பூவென்ற பாதம் வருடி வருடிப்
புளக முலையை நெருடி நெருடி
யேவென்ற கண்ணுக்கோ ரஞ்சனந் தீட்டி
யெடுத்த சுருளு மிதழா லிடுக்குவள்
வாவென்று கைச்சுருள் தாவென்று வாங்காள்
மனக்குறி கண்டு நகக்குறி வைத்தபின்
னாவென் றுருக்கா லிருக்கா லுதைப்பள்
அதுக்குக் கிடந்து கொதிக்குதென் பேய்மனம் (சிங்கி)

(3) தாராடுங்குன்றி வடத்தை யொதுக்கித்
தடமார் பிறுகத் தழுவவந் தாலவள்
வாராடுங் கொங்கைக்குச் சந்தனம் பூசாள்
மறுத்துநான் பூசினும் பூசலாகா தென்பாள்
சீராடிக் கூடி விளையாடி யிப்படித்
தீரா மயல்தந்த தீராமைக் காரியைக்
காராடுங் கண்டர்தென் னாரிய நாட்டுறை
காரியப் பூவையை யாரியப்பாவையை (சிங்கி) (104)

[நூவன் சிங்கியினது அடையாளம் வினவுதல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

சங்கமெலா முத்தீனுஞ் சங்கர்திரி கூடவெற்பிற்
பொங்கமெலாஞ் செய்யுமுங்கள் போகமெலா மாரறிவார்
சிங்கமெலா மொத்ததுடிச் சிங்காவுன் சிங்கிதனக்
கங்கமெலாஞ் சொல்லி யடையாளஞ் சொல்வாயே (105)

---

(2) வருடிவருடி-தடவித்தடவி. புளகம் - இங்கிதமுடைய. நெருடி நெருடி - உறுத்தித்தடவித்தடவி. ஏ - பாணத்தை. அஞ்சனந்தீட்டி - மையெழுதி. எடுத்த சுருளும்-கையிலெடுத்த வெற்றிலைச்சுருளையும். இதழால் இடுக்குவள்-உதடுகளால் இடுக்கிப்பிடிப்பள். மனக்குறி-மனத்தின்குறிப்பு. வைத்தபின்-பதித்தபின்னர் (தாற்பரியம்). ஆவென்று-பரவசப்பட்டு.

(3) தார் ஆடும்- பூமாலை போலசையும். குன்றிவடம் - குன்றிமணி மாலை. பூசல் - பூசுதல். (சண்டை). தீராமை-கொடுமை; இது: புகழ்ச்சியில் வந்தது. காராடுங்கண்டர் - கருநிறமான கண்டத்தையுடைய சிவபிரான். வாராடும் - கச்சை (ரவிக்கை) யணிந்த. ஆரியம் - அழகு.

(105) சங்கர் - சங்கக்கோயிலுடையார். பொங்கம் - பொலிவான விஷயம். போகம் - இன்பம். துடி-வேகத்தையுடைய. அங்கம் - அவயவம்.

[சிங்கன் சிங்கியினது அடையாளங் கூறுதல்.]

இராகம் - பியாகடை. மிசுர தாளம்.

பல்லவி

கறுப்பிலழகியடா என்சிங்கி கறுப்பிலழகியடா

அநுபல்லவி.

கறுப்பிலழகி காமச் சுறுக்கில் மிகுந்த சிங்கி சுகக்காரி (கறு)

சரணங்கள்.

(1) கண்க ளிரண்டுமம்புக் கணைபோல் நீண்டிருக்கும்
கையத் தணையகலங் காணுமடா
பெண்கள் மயக்குமவள் விரகப்பார்வை சிங்கி
பிடித்தால் மதப்பயலும் பெலப்பானே (கறு)

(2) நகையு முகமுமவள் நாணயக் கைவீச்சும்
பகைவருந் திரும்பிப் பார்ப்பாரடா
தொகையாய்ச் சொன்னேனினிச் சொல்லக்கூடாதொரு
வகையாய் வருகுதென்னை மயக்குதையே (கறு)

(3) விடையில் வரும்பவனி யுடையார் திருக் குற்றாலர்
சடையி லிளம்பிறைபோற் றனிநுதலாள்
நடையி லழகுமிரு துடையி லழகுமவ
ளுடையி லழகுமென்னை யுருக்குதையோ (கறு) (106)

[நூவன் சிங்கியைச்சேர்த்து வைப்பதற்குச் சிங்கனிடங்
கூலி வினவுதல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

சாட்டிநிற்கு மண்டமெலாஞ் சாட்டையிலாப் பம்பரம்போ
லாட்டுவிக்குங் குற்றாலத் தண்ணலார் நன்னாட்டிற்

---

(106) சுறுக்கில்-விரைவில்; அல்லது கூர்மையில்.

(1) அம்புக்கணை - பாணமாகிய கணை. பெண்கள் - பெண்களையும். மயக்கும்-மயங்கச்செய்யும். பெலப்பானே - பலங்கொண்டு எதிர்த்து நிற்பானே.

(2) நாணயம் - ஒழுங்கு.

(3) தனி நுதலாள் - ஒப்பற்ற நெற்றியை யுடையவள்,

(107) சாட்டி - நெருங்கி,

காட்டுவிக்கு முன்மோகக் கண்மாயச் சிங்கிதனைக்
கூட்டுவிக்கும் பேர்களுக்குக் கூலியென்ன சொல்வாயே (107)

[சிங்கன் நூவனுக்குப் பிரதியுபகாரங் கூறுதல்.]

இராகம் — தர்பார். ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) வாடை மருந்துப் பொடியும் அம்மியூர்
மரப்பாவை பின்றொடர மாயப்பொடியுங்
கூடியிருக்க மருந்தும் இருபொழுதுங்
கூடியிருப் பார்களைக் கலைக்க மருந்துங்
காடுகட்டக் கினிக்கட்டு குறளிவித்தை
கண்கட்டு வித்தைகளுங் காட்டித் தருவேன்
வேடிக்கைக் காமரதிபோல் திரிகூட
வெற்பிலுறை சிங்கிதனைக் காட்டாயையே.

(2) மலையைக் கரையப் பண்ணுவேன் குமரிகட்கு
வாராத முலைகளும் வரப்பண்ணுவேன்
முலையை யொழிக்கப்பண்ணுவேன் ஒழித்தபேர்க்கு
மோகினி மந்திரஞ்சொல்லி வரப்பண்ணுவேன்
திலத வசிகரஞ் செய்வேன் ஒருவருக்குந்
தெரியாமற் போகவரச் சித்துமறிவேன்
கலகமத னப்பயலை யென்மேற் கண்
காட்டிவிட்ட சிங்கிதனைக் காட்டாயையே (108)

காட்டுவிக்கும் - காணச்செய்யும். உன் - உன்னுடைய.

(1) அம்மியூர் - அம்மிமேலேறி நடை செலுத்தும். மரப்பாவை - மரத்தாலாகிய பாவை. பின்றொடர - பின்னே தொடர்ந்துவர; இங்ஙனம் வரும்படி செய்தல் மந்திரவாதிகளது தொழிலிலொன்று. காடுகட்டு - காட்டினிடத்து மிருகமாவது பறவையாவது புகாமலிருக்கச்செய்தல். அக்கினிக்கட்டு - தீ சுடாமலிருக்கச்செய்தல். காட்டாய் - காட்டுவாய்.

(2) திலதவசிகரம் - அஃதாவது: ஒரு மைப்பொட்டு இட்டுச்சென்றால் வேண்டியவர்களை வசமாக்குதல். சித்து - மந்திரம். கண்காட்டிவிட்ட - ஏவிவிட்ட (தாற்பரியம்).

[நூவன் சிங்கனைப் பரிகசித்தல்.]

விருத்தம்.

ஆற்றை நான் கடத்திவிட்டால் ஆகாசமார்க்க மோட்டத்
தேற்றநீ யறிவாய் கொல்லோ திரிகூட மலையிற்சிங்கா
சாற்றுமுன் மருந்துபோலச் சகலர்க்குங் குறிகள் சொல்லிப்
போற்றுமுன் சிங்கிபோன புதுத்தெரு விதுகண்டாயே (109)

[சிங்கன் சிங்கியைக் காணுமல் வருந்துதல்.]

இராகம் — முகாரி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி

எங்கேதான் போனளோ யென்சிங்கி யிப்போ
தெங்கேதான் போனளோ.

அநுபல்லவி.

கங்காளர் திரிகூடக் கர்த்தர்திரு நாடுதன்னில் (எங்கே)

சரணங்கள்.

(1) வேளா கினுமயக்குவள் வலியத்தட்டிக்
கேளா மனுமு யக்குவள்
ஆளா யழகனுமா யாரையெங்கே கண்டாளோ
தோளாசைக் காரிசிங்கி சும்மா கிடக்கமாட்டாள் (எங்)

(2) மெய்க்குறியா லெங்கும் வெல்லுவள் மனக்குறியுங்
கைக்குறியுங் கண்டு சொல்லுவள்

---

(109) தேற்றம் - தெளிவான வித்தை (ஆகு பெயர்). மருந்து - மருந்ினருமை (ஆகுபெயர்). குறிகள்-(அருமையாகிய) குறிகள். போற்றும் - (தெய்வங்களைப்) பராவும்.

(110) கங்காளர் - தசைகழிந்தஉடன் முழுவெலும்பணிந்தவராகிய.

(1) வேள் - மன்மதன். மயக்குவள் - மயங்கச்செய்வள். தட்டி - அடித்தெழுப்பி. முயக்குவள் - புணரச்செய்வள். தோள் - (என்னுடைய) புயத்தில்.

(2) மெய்க்குறி - சரீரத்திற்ருேன்றும் அடையாளம்.

திக்கிலடங் காதுகுறி யிக்கிலடங் காதுமொழி
மைக்குளடங் காதுவிழி கைக்குளடங் காதகள்ளி (எங்கே)

(3) சித்திரச பேசர்மேலே சிவசமயப்
பத்தியில்லாப் பேயர்போலே
குத்தியி லரக்குங்கள்ளும் குடுவையிற் றென்னங்கள்ளும்
அத்தனையுங் குடித்துப்போட் டார்பிறகே தொடர்ந்
தாளோ (எங்கே) (110)

[சிங்கன் சிங்கியைத் காணுதல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆறுகிப் பெண்விரக மாற்றுமற் போன சிங்கன்
பூணுகப் பாம்பணிவார் பொன்னகர்சூழ் நன்னகரின்
சேணுர் பெருந்தெருவிற் சிங்கியை முன் றேடிவைத்துக்
காணுமற் போனபொருள் கண்டவர்போற் கண்டானே (111)

விருத்தம்.

சீதமதி புனைந்தவர்குற் றாலநாதர்
திருநாட்டி லிருவருந்தாங் கண்டபோது
காதலெனுங் கடல் பெருகித் தரிகொள்ளாமற்
கைகலக்கும் போதுகரை குறுக்கிட்டாற்போல்
வீதிவந்து குறுக்கிடவே நாணம்பூண்ட
விண்ணுணச் சிங்கிதனைக் கண்டுசிங்கன்
தூதுவந்த நளனுென் கன்னிமாடந்
துலங்குதம யந்தியவ ளாயி னுளே. (112)

திக்கிலடங்காது - திசைகளிலடங்காது; அப்புறமுஞ் செல்லுமென்ற படி. இக்கில்-கரும்பில். மைக்குள்ளடங்காது விழி-அஃதாவது: மற்றைப் பெண்கள் கண்போல் இவள் கண் மைபூசி யழகுசெய்யப்பெறுது என்ற படி. கைக்குள் - கைவசத்தில்.

(3) சித்திரசபேசர் - சித்திரசபையிலிருக்கும் நடேசர். குத்தி-சாரா யம் வைக்கும் ஒருவித பாத்திரம். அரக்கு - சாராயம். குடுவை - கள் அடைக்கும் ஒருவித ஓலைப்பெட்டி,

(111) ஆற்றுமல் - சகியாமல். பூணுக - ஆபரணமாக. பொன்னகர் - பொன்னுலகத்தவர் (ஆகுபெயர்). சேண் - நீளம். விரகம் - காமநோய்.

(112) சீதம் - குளிர்ச்சி. தரிகொள்ளாமல்-அடங்காமல். வீதி-தெருவி லுள்ள சனங்கள் (ஆகுபெயர்). விண்ணுணம் - மாசாலம். தூதுவந்த நளனு னென்பது தமயந்தியிடம் இந்திரன் முதலியோருக்காகத் தூதுபோன நளன் தமயந்தியை நேரிலேகண்டும் தூதுக்கு விரோதமென்று தழுவாமலிருந்தனன். அதுபோலச் சிங்கியை நேரிற்கண்டுஞ் சிங்கன் சனங்கள் கூட்டத்தைக்கண்டவுடன் கை கலத்தற்கிடமில்லாமலிருந்தன னென்பதாம். கன்னிமாடம் - விவாகமில்லாத பெண்களிருப்பதற்குச் செய்த மாளிகை. அவள் - அந்தச் சிங்கியாகிய குறத்தி. துலங்கு - பிர காசிக்கின்ற.

இராகம் — எதுகுலகாம்போதி. தாளம் — சாப்பு.

பல்லவி.

இங்கே வாரா யென்கண்ணே யிங்கே வாராய்

அநுபல்லவி.

இங்கே வாராய் மலர்ச் செங்கை தாராய் மோகச்
சங்கை பாராய் காமச்சிங்கியாரே (இங்கே)

சரணங்கள்

(1) பாதம் நோமே நொந்தால் மனம் பேதமாமே
பாதநோக நிற்ப தேது பாவமினிக்
கூதலோ கொடிது காதலோ கடினம் (இங்கே)

(2) பாவிதானே மதன்கணை யேவினானே
காவில் மாங்குயில்கள் கூவிக் கூவியென
தாவி சோருதுனை யாவியாவிக் கட்ட (இங்கே)

(3) வருக்கை மூலர்வட வருவித் திருக்குற்றாலர்
பெருக்கம் பாடிக்கொள்ள மருக்கள் சூடிக்கொள்ள
ஒருக்காலூடிக்கொள்ள இருக்காற்கூடிக்கொள்ள (இங்கே)
(113)

[சிங்கன் சிங்கியை மகிழ்வித்தல்.]

கொச்சகக்கலிப்பா.

தொண்டாடுஞ் சுந்தரர்க்குத் தோழர்திரி கூடவெற்பிற்
றிண்டாடி நின்றசிங்கன் சீராடுஞ் சிங்கிதனைக்

---

(113) மோகச்சங்கை - மோகத்தினளவு. சிங்கியாரே என்பதில் ஆர் என்பது அசைநிலை.

(1) பேதம் - வேறுபாடு. கூதல் - குளிர். காதல் - ஆசை. கடினம்- அதிகம்.

(2) கூவி - கூவப்பட்டு. ஆவியாகி - தழுவித்தழுவி. கணை - அம்பு.

(3) வருக்கைமூலர் - பலாமரத்தடியிலுள்ள சிவன். மருக்கள் - வாசனைப்பூக்கள் (ஆகுபெயர்) பெருக்கம் - பெருமை.

(114) தொண்டாடும்-பணிவிடைசெய்யும். திண்டாடி - மயங்கி.

கண்டாடித் துள்ளாடிக் கள்ளாடுந் தும்பியைப்போற்
கொண்டாடிக் கொண்டாடிக் கூத்தாடிக்கொண்டானே.

(114)

[சிங்கனுக்கும் சிங்கிக்கும் சம்வாதம்.]

இராகம் - தன்யாசி. ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) இத்தனை நாளாக என்னுடன் சொல்லாமல்
எங்கே நடந்தாய்நீ சிங்கி (எங்கே நடந்தாய் நீ)

(2) கொத்தார் குழலார்க்கு வித்தாரமாகக்
குறிசொல்லப் போனனடா சிங்கா (குறிசொல்லப் போனனடா)

(3) பார்க்கி லதிசயந் தோணுது சொல்லப்
பயமா விருக்குதடி சிங்கி (பயமா)

(4) ஆர்க்கும் பயமில்லைத் தோணின காரியம்
அஞ்சாமற் சொல்லடா சிங்கா (அஞ்சா)

(5) காலுக்கு மேலே பெரிய விரியன்
கடித்துக்கிடப்பானேன் சிங்கி (கடித்து)

(6) சேலத்து நாட்டிற் குறிசொல்லிப்பெற்ற
சிலம்பு கிடக்குதடா சிங்கா (சிலம்பு)

(7) சேலத்தா ரிட்ட சிலம்புக்கு மேலே
திருகு முருகென்னடி சிங்கி (திருகு)

(8) கோலத்து நாட்டார் முறுக்கிட்ட தண்டை
கொடுத்த வரிசையடா சிங்கா (கொடுத்த)

(9) நீண்டு குறுகியு நாங்குழுப்போல
நெளிந்த நெளிவென்னடி சிங்கி (நெளிந்த)

துள்ளாடி - துள்ளி. கள்ளாடும் - கள்ளிலே மூழ்கும். தும்பி-வண்டு.

(1) எங்கே நடந்தாயடி சிங்கி (எங்கே நடந்தாயடி) என்றும் பாடம்.

(2) கொத்து - பூமாலை (ஆகுபெயர்). குழலார் - வசந்தவல்லியாகிய குழல்வாய்மொழியம்மையார். வித்தாரமாக - விரிவாக.

(5) விரியன் - ஒரு வகைப்பாம்பு.

(6) சிலம்பு - பாதசரம்.

(7) முருகு - ஓர் அணி.

(8) கோலத்து நாட்டார்-கலிங்க நாட்டார். முறுக்கிட்ட தண்டை - முறுக்குத்தண்டை. வரிசை - சன்மானம்.

(9) நாங்குழு - ஒரு நிலப்பூச்சி. நெளிவு - ஓர் மாதரணி.

(10) பாண்டிய னார்மகள் வேண்டுங் குறிக்காகப்
பாடக மிட்டதடா சிங்கா (பாடக)
(11) மாண்ட தவளையுன் காலிலே கட்டிய
மார்க்கம தேதுபெண்ணே சிங்கி (மார்க்க)
(12) ஆண்டவர் குற்றாலர் சந்நிதிப் பெண்கள்
அணிமணிக் கெச்சமடா சிங்கா (அணிமணி)
(13) சுண்டு விரலிலே குண்டலப் பூச்சி
சுருண்டு கிடப்பானேன் சிங்கி (சுருண்டு)
(14) கண்டிய தேசத்திற் பண்டுநான் பெற்ற
காலாழி பீலியடா சிங்கா (காலாழி)
(15) மெல்லிய பூந்தொடை வாழைக்குருத்தை
விரித்து மடித்ததார் சிங்கி (விரித்து)
(16) நெல்வேலி யார்தந்த சல்லாச் சேலை
நெறிபிடித் துடுத்தினேன் சிங்கா (நெறிபிடி)
(17) ஊருக்கு மேக்கே யுயர்ந்த அரசிலே
சாரைப்பாம்பேது பெண்ணே சிங்கி (சாரை)
(18) சீர்பெற்ற சோழன் குமாரத்தி யார்தந்த
செம்பொ னரைஞாணடா சிங்கா (செம்பொ)
(19) மார்பிற்கு மேலே புடைத்த சிலந்தியிற்
கொப்புளங் கொள்வானேன் சிங்கி (கொப்பு)
(20) பாருக்கு ளேற்றமாங் காயலார் தந்த
பாரமுத்தாரமடா சிங்கா (பார)
(21) எட்டுப் பறவை குமுறுங் கமுகிலே
பத்தெட்டுப் பாம்பேதடி சிங்கி (பத்தெ)
(22) குட்டத்து நாட்டாருங் காயங் குளத்தாரு
மிட்ட சவடியடா சிங்கா (இட்ட) (115)

---

(10) பாடகம் - ஓர் காலணி.
(11) 'மார்க்கம தேதடி சிங்கி' என்றும் பாடம்.
(12) கெச்சம் - சதங்கை.
(14) கண்டி - ஈழநாட்டுத்தேசம். காலாழி, பீலி - காலணிகள். பண்டு - முன்னால்.
(15) 'விரித்து மடித்தவாரார்சிங்கி' என்றும் பாடம்.
(16) சல்லாச்சேலை - ஒரு வகை மிருதுவான சேலை. 'சல்லாபச் சேலை' என்றும் பாடம். நெறிபிடித்து - கொசுவம் வைத்து.
(17) ஊரு - தொடை. மேக்கு - மேற்பக்கம். அரசு - அரசிலை போன்ற அல்குல் (19) சிலந்தி - முலை. (உருவகம்)
(20) காயல் - காயற்பட்டினம் 'காயலார் தாந்தந்த' என்றும் பாடம்.
(21) (எட்டுப்பறவை) 93-ம் பாட்டுரையிற் சொல்லப்பட்ட பறவைகள். குமுறும் - முழங்கும். கமுகு - கண்டம் (ஆகுபெயர்)
(22) குட்டம்- கொடுந்தமிழ்நாட்டினொன்று. சவடி - ஓர்கழுத்தாபரணம்.

வேறு.

இராகம் - புன்னாகவராளி. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) வள்ளிக்கொடியிலே துத்திப்பூப் பூப்பானேன் சிங்கி காதில்
வங்காளத் தாரிட்ட சிங்காரக் கொப்படா சிங்கா
(2) கள்ளிப்பூப் பூத்த ததிசயமல்லவோ சிங்கி தெற்கு
வள்ளியூ ரார்தந்த மாணிக்கத் தண்டொட்டி சிங்கா
(3) வன்னக் குமிழிலே புன்னை யரும்பேது சிங்கி மண்ணில்
முந்நீர்ச் சலாபத்து முத்துமூக் குத்திகாண் சிங்கா
(4) சொருகிமுடித்ததிற் றூக்கணமேதடி சிங்கி தென்
குருகையூ ரார்தந்த குப்பியுந் தொங்கலுஞ் சிங்கா
(5) பொன்னிட்ட மேலெல்லா மின்வெட்டிப் பார்ப்பானேன் சிங்கி யிந்த
வன்னப் பணிகளின் மாணிக்கக் கல்லடா சிங்கா
(6) இந்தப் பணியை நீ பூணப் பொறுக்குமோ சிங்கி பூவில்
ஈசர்க்கும் நல்லார்க்கு மெல்லாம் பொறுக்குங்காண் சிங்கா
(7) குன்றத்தைப்பார்த்தாற் கொடியிடை தாங்குமோ சிங்கி
கொடிக்குச் சுரைக்காய் கனத்துக்கிடக்குமோ சிங்கா
(8) இல்லாத சுற்றெல்லா மெங்கே படித்தாய் நீ சிங்கி நாட்டில்
நல்லாரைக் காண்பவர்க் கெல்லாம் வருமடா சிங்கா
(9) பெட்டகப் பாம்பைப் பிடித்தாட்ட வேண்டாமோ சிங்கி
வெட்ட வெளியிலே கோடிப்பாம் பாடுமோ சிங்கா (இந்த)

---

(1) கொப்பு - மாதர் காதணி.

(2) தண்டொட்டி - ஓர் காதணி.

(3) குமிழ் - மூக்கு (உவமை ஆகுபெயர்). முந்நீர் - கடல். சலாபம் - முத்துக் கொழித்தெடுக்குமிடம்.

(4) குப்பி, தொங்கல் - மாதர் தலையணிகள்.

(5) பொன்னிட்ட - பொன்போன்ற. மின்வெட்டிப் பார்த்தல் - பிரகாசப்படுதல்.

(6) இந்தப்பணியை - இந்த ஆபரணத்தை (சந்திரன் கங்கையாகிய ஆபரணத்தை. (இந்து - சந்திரன். அப்பு - கங்கை.)

(7) குன்றத்தை - மலைபோன்ற முலையை.

(8) சுற்று - சுழற்சி.

(9) பெட்டகப்பாம்பு - பெட்டியில் மூடி வைத்திருக்கும் பாம்பு போன்ற அல்குல். கோடிப்பாம்பு - சாதிப்பாம்பு; நல்ல பாம்பு.

10 கட்டிக்கொண் டேசற்றே முத்தங் கொடுக்கவா சிங்கி நடுப்
பட்டப்பகலில்நா னெட்டிக் கொடுப்பேனோ சிங்கா
11 முட்டப்படாமுலை யானையை முட்டவோ சிங்கி காம
மட்டுப் படாவிடில் மண்ணோடே முட்டடா சிங்கா
12 சேலையுடைதனைச் சற்றே நெகிழ்க்கவோ சிங்கி சும்மா
நாலுபேர் முன்னெனை நாணங் குலையாதே சிங்கா
13 பாதம்வருடித் துடைகுத்த வேண்டாமோ சிங்கி மனப்
போதம் வருடிப்போய் பூனையைக்குத்தடா சிங்கா
14 நாக்குத் துடிக்குதுன் னல்வாயிதழுக்குச் சிங்கி யுன்றன்
வாய்க்கு ருசிப்பது மாலைக்கள் ளல்லவோ சிங்கா
15 ஒக்கப்படுக்க வொதுக்கிடம் பார்க்கவோ சிங்கி பருங்
கொக்குப் படுக்கக் குறியிடம் பாரடா சிங்கா
16 விந்தைக் காரியுன்னை வெல்லக்கூடாதடி சிங்கி யது
சந்தேகமோவுன் றலைப்பேனைக் கேளடா சிங்கா
17 தென்னாடெல் லாமுன்னைத் தேடித்திரிந்தேனே சிங்கியப்பா
லிந்நாட்டில் வந்தென்னை யெப்படி நீ கண்டாய் சிங்கா
18 நன்னகர்க் குற்றால நாதரை வேண்டினேன் சிங்கி மணிப்
பன்னகம் பூண்டாரைப் பாடிக்கொள்வோமடா சிங்கா
19 பாடிக்கொள் வாரெவ ராடிக்கொள் வாரெவர்சிங்கி நீதான்
பாடிக்கொண் டாற்போது மாடிக்கொள்வேனடா சிங்கா
20 பார்க்கப்பொறுக்குமோ பாவியென்னாவிதான்சிங்கிமுன்னே
யாக்கப்பொறுத்தவ ராறப்பொறார்களோ சிங்கா (110).

---

11. முட்டவோ - மோதவோ.

13. வருடி - தடவி; பற்றி. மனப்போதம் வருடி - மன அறிவைப் பற்றி.

15. ஒக்க - ஒருமிக்க; ஒன்றாக. கொக்குப்படுக்க - கொக்கைப் பிடிக்க.

16. விந்தை - விநோதம்; வேடிக்கை. தலைப்பேனைக்கேள் - அஃதாவது: தலைப்பேனொன்றை யெடுத்து ஒரு நாழிக்குள்ளே யடியிலே போட்டு நெல்லை நிறைய அளந்துவைத்து அதன்மே லொரு மஞ்சளையுங் கரியையும் வைத்தால் அடியிலேயிருக்கும் பேன் மஞ்சளிலேறினால் நல்லதென்றுங் கரிமேலேறினாற் கெட்டதென்றுந் தெரிந்துகொள்ளுதல்; இதுவும் பழைய வழக்கு.

18. பன்னகம் - பாம்பு.

வாழ்த்து.

வெண்பா.

சுற்ருத ஊர்தோறுஞ் சுற்றவேண்டாம் புலவீர்
குற்ருல மென்ருெருகாற் கூறினல் — வற்ரு
வடவருவி யான் மறுபிறவிச் சேற்றில்
நடவருவி யானே நமை. (117)

கண்ணிகள்.

1 கொற்றமதிச் சடையானைக் குறும்பலா வுடையானை
வெற்றிமழுப் படையானை விடையானை வாழ்த்துகிறேன்

2 தாதையிலாத் திருமகனைத் தடமலைக்கு மருமகனை
வேத சங்க வீதியனை வேதியனை வாழ்த்துகிறேன்

3 தந்திமுகத் தொருகோனைத் தமிழிலஞ்சி முருகோனை
மைந்தரெனு மிறையோனை மறையோனை வாழ்த்துகிறேன்

4 தீமுகத்திற் பறிகொடுத்த திருமுடிக்கா ஒரு முடியை
மாமனுக்கு வரிசையிட்ட மாமனைநான் வாழ்த்துகிறேன்

5 காமனுக்கும் பூமனுக்கும் கன்னி தெய்வ யானைக்கு
மாமனென வேபகரும் வள்ளறனை வாழ்த்துகிறேன்

6 நீடுலகெ லாமளந்த நெடியமா லும்மயனுந்
தேடரிய திரிகூடச் செல்வனையான் வாழ்த்துகிறேன்

7 சித்ரநதி யிடத்தானைத் தேனருவித் தடத்தானைச்
சித்ரசபை நடத்தானைத் திடத்தானை வாழ்த்துகிறேன்

8 பனகவணி பூண்டவனைப் பத்தர்களை யாண்டவனை
யனவரத தாண்டவனை யாண்டவனை வாழ்த்துகிறேன்

---

117. நட - நடுதற்கு. வருவியான் - வரவழைக்கமாட்டான்.

1. கொற்றம் - வெற்றி.

2. தாதை - பிதா. தடமலை - பர்வதராஜன்.

3. தந்தி - யானை. கோனை - தலைவனை.

4. தீ முகத்தில் - யாகத்தீயிடத்தில். திருமுடிக்கா - சிறந்த தலைக்காக. ஒரு முடியை - ஆட்டின் தலையை. மாமனுக்கு - மாமனுகிய தக்கனுக்கு. வரிசையிட்ட - உபசாரப்பொருளாகக்கொடுத்த. மாமனை - பெரிய தலைவனை. இச்சரிதம் கந்தபுராணத்திற் காணலாம்.

5. பூமன் - பிரமன்.

7. தடம் - மலை. நடத்தானை - நடனஞ்செய்பவனை.

8. பனகவணி - சர்ப்பாபரணம்.

9 அரிகூட வயனாகி யரனாகி யகலாத
திரிகூடப் பரம்பரனைத் திகம்பரனை வாழ்த்துகிறேன்
10 சிற்றாற்றங் கரையானைத் திரிகூட வரையானைக்
குற்றாலத் துறைவானைக் குருபரனை வாழ்த்துகிறேன்
11 கடகரியை யுரித்தவனைக் கலைமதியந் தரித்தவனை
வடவருவித் துறையவனை மறையவனை வாழ்த்துகிறேன்
12 ஆதிமறை சொன்னவனை யனைத்துயிர்க்கு முன்னவனை
மாதுகுழல் வாய்மொழிசேர் மன்னவனை வாழ்த்துகிறேன்

(118)

விருத்தம்.

வார்வாழுந் தனத்திகுழல் வாய்மொழியம் பிகைவாழி வதுவை சூட்டுந்
தார்வாழி திரிகூடத் தார்வாழி குறுமுனிவன் றலைநாட்சொன்ன
பேர்வாழி யரசர்கள்செங் கோல்வாழி நன்னகரப் பேரா லோங்கு
மூர்வாழி குற்றாலத் தலத்தடியார் வாழிநீ டூழி தானே. (119)

---

(9) பரம்பரன் - கடவுள். திகம்பரன் - நிருவாணி.

(10) திரிகூடவரை - திரிகூடமலை.

(11) கடகரி - மதயானை.

(119) வதுவை - கல்யாணத்தில். சொன்னபேர் - சொல்லப்பட்டவர்.

முற்றும்.